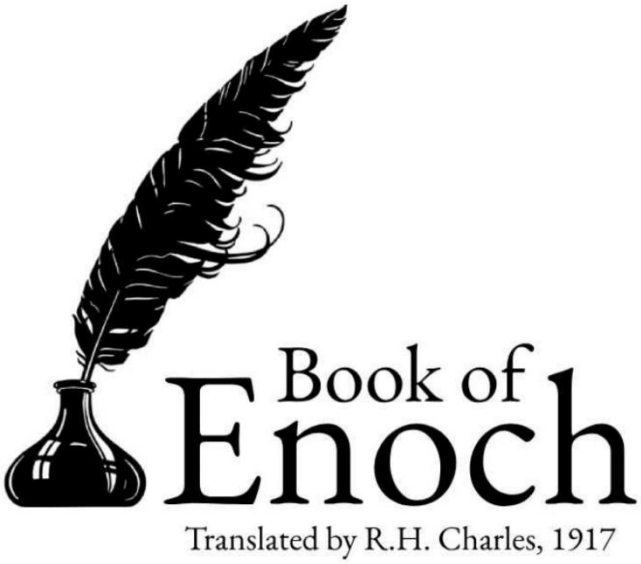

Henok-en liburua

1. KAPITULUA

1. Henok-en bedeinkapenaren hitzak, zeinekin bedeinkatu zituen hautatuak eta zuzenak, atsekabearen egunean biziko direnak, gaizto eta jainkogabe guztiak kenduko direnean.
2. Eta bere parabola hartu eta esan zuen: Henok gizon zuzen batek, Jainkoak begiak ireki zizkionak, Santuaren ikuspegia ikusi zuen zeruan, aingeruek erakutsi zidatena, eta haiengandik entzun nuen dena, eta haiengandik ulertu nuen ikusi nuena, baina ez belaunaldi honetarako, baizik eta etorriko den urruneko baterako.
3. Hautatuei buruz esan nuen, eta haiei buruzko nire parabola hartu nuen: Santu Handia bere bizilekutik aterako da,
4. Eta Jainko betikoa lurra zapalduko du, Sinai mendian ere bai, eta bere kanpalekutik agertuko da, eta bere indarraren indarrarekin agertuko da zeruko zerutik.
5. Eta denak beldurrez jota egongo dira, Eta Zaindariak dardarka egongo dira, Eta beldur eta ikara handiak hartuko ditu lurraren muturreraino.
6. Eta mendi altuak dardaraka ibiliko dira, eta muino altuak apalduko dira, eta sugarraren aurrean argizaria bezala urtuko dira.
7. Eta lurra erabat zatituko da, eta lurrean dagoen guztia hilko da, eta epaiketa izango da gizaki guztien gainean.
8. Baina justuekin bakea egingo du. Eta hautatuak babestuko ditu, eta errukia izango da haiekin. Eta guztiak Jainkoarenak izango dira, eta aurrera egingo dute, eta guztiak bedeinkatuak izango dira. Eta guztiei lagunduko die, eta argia agertuko zaie, eta bakea egingo du haiekin.
9. Eta hara! Bere santuekin dator hamar milaka lagun, guztien aurka epaitzeko eta jainkogabe guztiak suntsitzeko: eta haragi guztia kondenatzeko beren jainkogabekeriazko lan guztietatik, zeinek egin dituzten, eta bekatari jainkogabeek haren aurka esan dituzten gauza gogor guztietatik.

2. KAPITULUA

1. Behatu zeruan gertatzen den guztia, nola ez duten beren orbitak aldatzen, eta zeruan dauden argizariak, nola igotzen eta sartzen diren bakoitza bere garaian, eta ez dute beren ordenaren aurka egiten.
2. Begira lurrari, eta erreparatu bertan gertatzen diren gauzei hasieratik azkenera arte, zein sendoak diren, nola lurreko gauzarik ez den aldatzen, baizik eta Jainkoaren lan guztiak agertzen zaizkizuela.
3. Begira uda eta negua, lur osoa urez beteta dagoela, eta hodeiak, ihintza eta euria gainean daudela.

3. KAPITULUA

Behatu eta ikusi nola neguan zuhaitz guztiak ihartu eta hosto guztiak galdu dituzten diruditen, hamalau zuhaitz izan ezik, hauek ez baitute hostorik galtzen, baizik eta hosto zaharra mantentzen baitute bi edo hiru urtez, berria etorri arte.

4. KAPITULUA

Eta berriro ere, behatu udako egunetan nola dagoen eguzkia lurraren gainean, haren aurrean. Eta itzala eta aterpea bilatzen dituzue eguzkiaren beroagatik, eta lurra ere gero eta bero handiagoarekin erretzen da, eta beraz, ezin duzue lurra zapaldu, edo harkaitz bat bere beroagatik.

5. KAPITULUA

1. Begira nola zuhaitzak hosto berdez estaltzen diren eta fruituak ematen dituzten: beraz, arreta jarri eta jakin ezazue Haren lan guztiei buruz, eta aitortu nola betiko bizi denak horrela egin dituen.
2. Eta haren lan guztiak urtez urte betiko horrela jarraitzen dute, eta berarentzat egiten dituzten zeregin guztiak, eta haien zereginak ez dira aldatzen, baizik eta Jainkoak agindu bezala, horrela egiten da.
3. Eta begira nola itsasoak eta ibaiek era berean betetzen dituzten eta ez dituzten aldatzen beren eginkizunak Haren aginduetatik.
4. Baina ez zarete irmoak izan, ezta Jaunaren aginduak bete ere, baizik eta atzera egin eta hitz harro eta gogorrak esan dituzue zuen aho zikinekin haren handitasunaren aurka. Ai, bihotz gogorrok, ez duzue bakerik aurkituko.
5. Horregatik, madarikatuko dituzue zuen egunak, eta zuen bizitzako urteak galduko dira, eta zuen suntsipeneko urteak betiko madarikazioan ugarituko dira, eta ez duzue errukirik aurkituko.
6. Egun haietan, zuen izenak betiko madarikazio bihurtuko dituzue zuzen guztientzat, eta zuen bidez madarikatzen duten guztiek madarikatuko dute, eta bekatari eta jainkogabe guztiek zuen bidez madarikatuko dute, eta zuengatik jainkogabeentzat madarikazioa izango da. Eta... guztiak poztuko dira, eta bekatuen barkamena izango da, eta erruki, bake eta pazientzia guztiak: salbazioa izango da haientzat, argi eder bat. Eta zuek, bekatari guztientzat, ez da salbaziorik izango, baina zuen gainean guztientzat madarikazioa egongo da.
7. Aukeratuentzat, ordea, argia, poza eta bakea izango dira, eta lurra heredatuko dute.

8 Eta orduan hautatuei jakinduria emango zaie, eta denak biziko dira eta ez dute gehiago bekaturik egingo, ez jainkogabekeriaz ez harrokeriaz: baina jakintsuak apalak izango dira.
9 Eta ez dute berriro bekaturik egingo, ez dute bekaturik egingo beren bizitzako egun guztietan, ezta Jainkoaren haserre edo amorruaz hilko ere, baizik eta beren bizitzako egunen kopurua beteko dute. Eta beren bizitzak bakean handituko dira, eta beren poz-urteak biderkatuko dira, betiko alaitasunean eta bakean, beren bizitzako egun guztietan.

6. KAPITULUA

1. Eta gertatu zen gizakien seme-alabak ugaldu zirenean, egun haietan alaba eder eta atseginak jaio zitzaizkiela.
2. Eta aingeruek, zeruko haurrek, ikusi eta irrikatu egin zituzten, eta elkarri esan zioten: "Zatozte, aukeratu ditzagun emazteak gizakien seme-alaben artean eta sortu ditzagun seme-alabak".
3. Eta Semjâzak, haien buruzagiak, esan zien: «Beldur naiz ez ote duzuela ekintza hau egitea onartuko, eta nik bakarrik ordaindu beharko dudala bekatu handi baten zigorra».
4. Eta denek erantzun zioten: «Zin egin dezagun guztiok, eta elkarri madarikazioz lotu gaitezen plan hau ez uzteko, baizik eta gauza hau egiteko».
5. Orduan, denek batera zin egin eta elkarri madarikazioak eginez lotu zuten euren burua.
6. Eta guztira berrehun ziren; Jared-en garaian Hermon mendiaren gailurrera jaitsi zirenak, eta Hermon mendia deitu zioten, bertan zin egin eta elkarri madarikazioen bidez lotu baitziren.
7. Eta hauek dira haien buruzagien izenak: Sêmîazâz, beren buruzagia, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anêlêl, Samârêl,
Zaqîêlêlêl

2. Zoaz Noerengana eta esan iezaiozu nire izenean: «Ezkutatu zaitez!», eta erakutsi iezaiozu hurbiltzen ari den amaiera: lur osoa suntsituko dela, eta uholde bat etorriko dela lur osora, eta bertan dagoen guztia suntsituko duela.
3. Eta orain agindu iezaiozu ihes egin dezan eta bere ondorengoak munduko belaunaldi guztietarako gorde daitezen.
4. Eta Jaunak berriro esan zion Rafaeli: «Lotu Azâzêl eskuak eta oinak, eta bota ezazu iluntasunera; eta egin zulo bat Dûdâêlen dagoen basamortuan, eta bota ezazu hara».
5. Eta jarri haren gainean harkaitz zakar eta zorrotzak, eta estali ilunpearekin, eta utzi bertan betiko bizitzen, eta estali haren aurpegia argia ikus ez dezan.
6. Eta epaiketa handiaren egunean sutara botako dute. Eta sendatuko dute aingeruek hondatu duten lurra, eta iragarriko dute lurraren sendaketa, izurria senda dezaten, eta gizakien seme-alaba guztiak ez daitezen hil Zaindariek agerian utzi eta beren semeei irakatsi dizkieten gauza sekretu guztiengatik.
8. Eta lur osoa usteldu da Azâzêlek irakatsi zituen lanen bidez: berari egotzi iezaiozue bekatu guztia.
9. Eta Jaunak Gabrieli esan zion: «Aurrera egin sasikoen eta gaitzesgarrien eta fornikazioaren seme-alaben aurka: eta suntsitu fornikazioaren seme-alabak eta Zaindarien seme-alabak gizakien artean eta atera itzazu: bidali bata bestearen aurka, elkar suntsi dezaten borrokan: ez baitute egun luzerik izango».
10. Eta ez zaie beren aitek zuri egiten dizuten eskaerarik emango haien aiten izenean; izan ere, betiko bizitza bizitzea espero dute, eta bakoitzak bostehun urte biziko dituela.
11. Eta Jaunak Mikeli esan zion: «Zoaz, lotu Semjâzâ eta haren lagunak, emakumeekin bat egin baitute, haien zikinkeria guztietan haiekin kutsatu baitira».
12. Eta haien semeek elkar hil dutenean, eta maite dituztenen suntsipena ikusi dutenean, lotu itzazue hirurogeita hamar belaunaldiz lurreko haranetan, haien epaiketaren eta amaieraren egunera arte, betiko epaiketa burutu arte.
13. Egun haietan, suzko amildegira eramango dituzte, eta betiko tormentu eta espetxera, non giltzapetuta egongo diren.
14. Eta kondenatua eta suntsitua izango den edonor, hemendik aurrera haiekin lotuta egongo da belaunaldi guztien amaierara arte.
15. Eta suntsitu gaitzetsien espiritu guztiak eta Zaindarien seme-alabak, gizateriari bidegabekeria egin diotelako.
16. Ezabatu lur gaindiko gaiztakeria guztia, eta amaitu bedi lan txar oro: eta ager bedi zuzentasunaren eta egiaren landarra, eta bedeinkapena izango da; zuzentasunaren eta egiaren lanak egian eta pozean landatuko dira betiko.
17 Eta orduan, zuzen guztiak ihes egingo dute, eta milaka seme-alaba izan arte biziko dira, eta beren gaztaro eta zahartzaroaren egun guztiak bakean beteko dituzte.
18 Eta orduan lur osoa zuzentasunez landuko da, eta zuhaitzez landatuko da eta bedeinkapenez beteko da.
19. Eta bertan landatuko dira zuhaitz gustuko guztiak, eta mahatsondoak landatuko dituzte bertan; eta bertan landatuko duten mahatsondoak ardo ugari emango du, eta bertan ereindako hazi guztiak mila emango ditu, eta oliba neurri bakoitzak hamar olio-lapur emango ditu.
20. Eta garbitu lurra zapalkuntza orotatik, eta bidegabekeria orotatik, eta bekatu orotatik, eta jainkogabekeria orotatik; eta suntsitu lurretik lurrean sortzen den zikinkeria guztia.
21. Eta gizakien seme-alaba guztiak zuzen bihurtuko dira, eta nazio guztiek adorazioa eskainiko didate eta goraipatuko naute, eta guztiek gurtuko naute. Eta lurra garbituta egongo da zikinkeria guztietatik, bekatu guztietatik, zigor guztietatik eta tormentu guztietatik, eta ez ditut gehiago bidaliko haren gainean belaunaldiz belaunaldi eta betiko.

11. KAPITULUA

1. Eta egun haietan zeruan dauden bedeinkapen-biltegiak irekiko ditut, gizakien seme-alaben lan eta ahaleginaren gainetik lurrera bidaltzeko.
2. Eta egia eta bakea elkarrekin lotuta egongo dira munduko egun guztietan eta gizakien belaunaldi guztietan zehar.

12. KAPITULUA

1. Gauza hauen aurretik Henok ezkutatuta zegoen, eta gizakien seme-alabarik inork ez zekien non ezkutatuta zegoen, eta non bizi zen, eta zer gertatu zitzaion.
2. Eta bere jarduerak Zaindariekin zerikusia zuten, eta bere egunak santuekin ziren.
3. Eta ni, Enoch, maiestatearen Jauna eta mendeen Erregea bedeinkatzen ari nintzen, eta hara! Zaindariek Enoch eskribaua deitu zidaten eta esan zidaten:
4. «Enok, zuzentasunaren eskribau, zoaz eta adierazi zeruko zaindariei, zeru altua utzi eta betiko santutasunetik emakumeekin zikindu direnei, eta lurreko seme-alabek bezala jokatu dutenei, eta emazteak hartu dituztenei: «Suntsipen handia eragin duzue lurrean:
5. Eta ez duzue bakerik izango, ez bekatuen barkamenik; eta beren seme-alabengan gozatzen dutenez,
6. Maite dituztenen hilketa ikusiko dute, eta seme-alaben suntsipenaz deitoratuko dute, eta betiko erregutuko dute, baina errukia eta bakea ez dituzue lortuko.

13. KAPITULUA

1. Eta Enoch joan zen eta esan zuen: «Azâzêl, ez duzu bakerik izango: zigor gogorra eman dizute kateetan sartzeko:
2. Eta ez dizute tolerantziarik edo eskaerarik emango, irakatsi duzun bidegabekeriagatik, eta gizakiei erakutsi dizkiezun jainkogabekeria, bidegabekeria eta bekatu guztiengatik.
3. Orduan joan nintzen eta guztiekin hitz egin nuen, eta denak beldurtu ziren, eta beldurrak eta ikara hartu zituzten.
4. Eta eskatu zidaten haientzat erregu bat idazteko, barkamena lor zezaten, eta zeruko Jaunaren aurrean haien erregua irakurtzeko.
5. Zeren ordutik aurrera ezin izan zuten Harekin hitz egin, ezta zerura begiak altxatu ere, kondenatu zituzten bekatuen lotsa sentituz.

6. Orduan idatzi nuen haien eskaera, eta haien espiritu eta ekintzei buruzko otoitza, eta barkamena eta egunen luzapena izan zezaten eskaerei buruzkoa.
7. Eta joan eta eseri nintzen Daneko uren ondoan, Danen lurraldean, Hermonen hegoaldetik mendebaldera: irakurri nuen haien eskaera loak hartu arte.
8. Eta hara, amets bat etorri zitzaidan, eta ikuskariak erori zitzaizkidan gainera, eta zigor-ikuskariak izan nituen, eta ahots bat etorri zitzaidan zeruko semeei kontatzeko eta errieta egiteko aginduz.
9. Eta esnatu nintzenean, haiengana joan nintzen, eta denak eserita zeuden bilduta, negarrez 'Abelsjâîlen, Libano eta Sênêsêr artean dagoena, aurpegiak estalita.
10. Eta haien aurrean lotan izan nituen ikuspen guztiak kontatu nizkien, eta zuzentasunaren hitzak esaten hasi nintzen, eta zeruko Zaindariak errieta egiten.

14. KAPITULUA

1. Zuzenbidezko hitzen liburua, eta betiko Zaindarien errieta, ikuspen hartan Santu Handiaren aginduaren arabera.
2. Lotan ikusi nuen orain haragizko mihi batekin eta ahoko hatsarekin esango dudana: Handiak gizakiei eman diena harekin hitz egiteko eta bihotzarekin ulertzeko.
3. Gizakiari jakinduriaren hitza ulertzeko ahalmena sortu eta eman dion bezala, ni ere sortu nau eta zeruko seme-alabak, Zaindariak, errieta egiteko ahalmena eman dit.
4. Zure eskaera idatzi nuen, eta nire ikuspenean honela agertu zen, zure eskaera ez zaizula betikotasuneko egun guztietan emango, eta azkenean epaiketa eman zaizula: bai, zure eskaera ez zaizu emango.
5. Eta hemendik aurrera ez zara zerura igoko betikotasun osoan, eta lurraren kateetan dekretua atera da munduko egun guztietarako lotzeko.
6. Eta lehenago zure seme maiteen suntsipena ikusiko zenuela eta ez duzula haietan atseginik izango, baina zure aurrean ezpataz eroriko direla.
7. Eta ez da haien alde egiten duzun eskaera onartuko, ezta zure alde ere; negar egin eta otoitz egin eta idatzi dudan idatzian dauden hitz guztiak esan arren.
8. Eta ikuspena honela erakutsi zitzaidan: Hara, ikuspenean hodeiek gonbidatu ninduten eta laino batek deitu ninduen, eta izarren ibilbideak eta tximistek bizkortu eta bizkortu ninduten, eta ikuspeneko haizeek hegan eginarazi eta gora altxatu ninduten, eta zerura eraman ninduten.
9. Eta sartu nintzen kristalez eraikitako eta suzko mihiz inguratutako horma batera hurbildu nintzen arte: eta beldurra ematen hasi zitzaidan.
10. Eta suzko mihietan sartu eta kristalez eraikitako etxe handi batera hurbildu nintzen: eta etxearen paretak kristalezko zoru teselatu baten antzekoak ziren, eta bere oinarria kristalezkoa zen.
11. Bere sabaia izarren eta tximisten bidea bezalakoa zen, eta haien artean kerubin suzkoak zeuden, eta haien zerua ura bezain garbia zen.
12. Su bizian zegoen harresiak, eta ateak sutan zeuden.
13. Eta etxe hartan sartu nintzen, eta sua bezain beroa eta izotza bezain hotz zegoen: ez zegoen bizitzako gozamenik bertan: beldurrak estali ninduen, eta ikara hartu ninduen.
14. Eta dardarka eta ikaratzen ari nintzela, aurpegia lurrera erori nintzen.
15. Eta ikuskari bat izan nuen, eta hara! bigarren etxe bat zegoen, aurrekoa baino handiagoa, eta ate osoa zabalik zegoen nire aurrean, eta suzko garretan eraikia zen.
16. Eta alderdi guztietan hain nabarmena zen handitasunean, handitasunean eta hedaduran, ezen ezin dizuet bere handitasuna eta hedadura deskribatu.
17. Eta bere zorua suzkoa zen, eta gainean tximistak eta izarren bidea zeuden, eta bere sabaia ere sugarrez betea zen.
18. Eta begiratu nuen, eta bertan tronu garai bat ikusi nuen: bere itxura kristalezkoa zen, eta bere gurpilak eguzki distiratsuaren antzekoak, eta kerubinen ikuspegia zegoen han.
19. Eta tronuaren azpitik suzko erreka sugarrak ateratzen ziren, eta ezin nuen begiratu.
20. Eta Gloria Handia gainean eseri zen, eta haren jantziak eguzkia baino distiratsuagoak ziren eta elurra baino zuriagoak.
21. Aingeruetako inork ezin zuen sartu eta haren aurpegia ikusi, handitasun eta aintza dela eta, eta haragizko inork ezin izan zuen hura ikusi.
22. Sugar sugarrak inguratzen zuen, eta su handi bat zegoen haren aurrean, eta inor ezin hurbildu zitzaion inguruan: hamar mila aldiz hamar mila zeuden haren aurrean, eta ez zuen aholkularirik behar izan.
23. Eta haren ondoan zeuden santuenak ez ziren gauez alde egin, ezta harengandik alde egin ere.
24. Eta ordura arte aurpegiz lurrean etzanda egon nintzen, dardarka: eta Jaunak bere ahoz deitu ninduen, eta esan zidan: 'Zatoz hona, Enoch, eta entzun nire hitza'.
25. Eta santuetako bat etorri zitzaidan eta esnatu ninduen, eta jaikiarazi ninduen eta ate aldera hurbildu: eta aurpegia behera makurtu nuen.

15. KAPITULUA

1. Eta erantzun zidan eta esan zidan, eta entzun nuen haren ahotsa: «Ez izan beldurrik, Enoch, gizon zuzena eta zuzentasunaren idazkaria: hurbildu hona eta entzun nire ahotsa.
2. Eta zoaz, eta esan iezaiezu zeruko Zaindariei, haientzat bitartekari izateko bidali zaituztenei: "Zuek bitartekari izan behar duzue" gizakien alde, eta ez gizakiek zuen alde:
3. Zergatik utzi duzue zeru altu, santu eta betierekoa, eta emakumeekin etzan zarete, eta gizakien alabekin zikindu zarete eta emazteak hartu dituzue, eta lurreko seme-alaben antzera jokatu duzue, eta erraldoiak sortu dituzue zuen semeak bezala?
4. Eta santuak, espiritualak, betiko bizitza bizitzen ari bazinen ere, emakumeen odolarekin zikindu dituzue zeuen buruak, eta haragiaren odolarekin seme-alabak sortu dituzue, eta, gizakien seme-alabak bezala, haragi eta odolaren irrika izan duzue, hiltzen eta galtzen direnek ere egiten duten bezala.
5. Horregatik eman dizkiet emazteak ere, haurdun utzi eta seme-alabak izan ditzaten, lurrean ezer falta ez dadin.
6. Baina lehen espiritualak zineten, betiko bizitza bizitzen, eta munduko belaunaldi guztietarako hilezkorrak.
7. Eta horregatik ez dizuet emazterik izendatu; zeren zeruko espiritualen bizilekua zeruan dago.

8. Eta orain, espirituetatik eta haragitik sortutako erraldoiak espiritu gaiztoak deituko dira lurrean, eta lurrean izango da haien bizilekua.
9. Espiritu gaiztoak haien gorputzetatik atera dira; gizakiengandik jaiotzen direlako, eta Zaindari santuetatik datorrelako haien hasiera eta jatorri nagusia; espiritu gaiztoak izango dira lurrean, eta espiritu gaiztoak deituko zaizkie.
10. Zeruko espirituei dagokienez, zeruan izango dute bizilekua, baina lurrean jaiotako lurreko espirituei dagokienez, lurrean izango dute bizilekua.
11. Eta erraldoien izpirituek lurrean atsekabetu, zapaldu, suntsitu, erasotu, borrokatu eta suntsipena eragiten dute, eta arazoak sortzen dituzte: ez dute janaririk hartzen, baina hala ere gosea eta egarria dute, eta iraingarriak eragiten dituzte. Eta izpiritu hauek gizonen seme-alaben eta emakumeen aurka altxatuko dira, haietatik atera baitira.

16. KAPITULUA

1. Erraldoien hilketa, suntsipen eta heriotzaren egunetatik, zeinen haragizko arimetatik, irten ondoren, espirituak suntsituko dituzten epaiketarik gabe -- horrela suntsituko dute kontsumazio egunera arte, epaiketa handira arte, non aroa kontsumatuko den, Zaindarien eta jainkogabeen gainean, bai, guztiz kontsumatuko den.
2. Eta orain, haientzat bitartekari izateko bidali zaituzten Zaindariei, lehenago zeruan egon zirenei, esan iezaiezu:
3. «Zeruan egon zara, baina misterio guztiak ez zitzaizkizun oraindik agertu, eta baliogabeak ezagutzen zenituen, eta hauek zure bihotzeko gogortasunean emakumeei jakinarazi dizkiezu, eta misterio hauen bidez emakumeek eta gizonek gaiztakeria asko egiten dute lurrean».
4. Esan iezaiezu, beraz: «Ez duzue bakerik».

17. KAPITULUA

1. Eta hartu eta eraman ninduten han zeudenak sugar sutan bezala zeuden leku batera, eta, nahi zutenean, gizonak bezala agertzen ziren.
2. Eta iluntasuneko lekura eraman ninduten, eta zeruraino iristen zen mendi batera.
3. Eta ikusi nituen argizarien lekuak, izarren eta trumoiaren altxorrak, eta sakonuneetan, non zeuden suzko arkua eta geziak, eta haien gezi-zorroa, eta suzko ezpata eta tximista guztiak.
4. Eta eraman ninduten ur bizietara eta mendebaldeko sutara, zeinak eguzkiaren sarrera oro jasotzen duen.
5. Eta suzko ibai batera iritsi nintzen, non sua ura bezala isurtzen zen eta mendebalderantz doan itsaso handira isurtzen zen.
6. Ibai handiak ikusi nituen eta ibai handira eta iluntasun handira iritsi nintzen, eta haragirik ibiltzen ez den lekura joan nintzen.
7. Neguaren iluntasuneko mendiak eta sakoneko ur guztiak isurtzen diren lekua ikusi nituen.
8. Lurreko ibai guztien ahoak eta sakoneko ahoa ikusi nituen.

18. KAPITULUA

1. Haize guztien altxorrak ikusi nituen: ikusi nuen nola hornitu zituen horiekin sorkuntza osoa eta lurraren oinarri sendoak.
2. Eta lurraren izkinako harria ikusi nuen: lurra eta zeruaren firmamendua daramaten lau haizeak ikusi nituen.
3. Eta ikusi nuen nola luzatzen dituzten haizeek zeruko gangak, eta zeruaren eta lurraren artean duten beren kokapena: hauek dira zeruko zutabeak.
4. Zeruko haizeak ikusi nituen, eguzkiaren zirkunferentzia eta izar guztiak beren sarrerara eramaten zituztenak.
5. Lurrean haizeak hodeiak zeramatzatela ikusi nituen: aingeruen bideak ikusi nituen. Lurraren amaieran zeruaren firmamentua ikusi nuen goian.
6. Eta aurrera egin nuen eta egunez eta gauez erretzen zen leku bat ikusi nuen, non harri bikaineko zazpi mendi zeuden, hiru ekialdera eta hiru hegoaldera.
7. Eta ekialderantz zeudenei dagokienez, bat harri koloreztatua zen, eta bestea perlazkoa, eta bestea jazintozkoa, eta hegoalderantz zeudenak harri gorrizkoa.
8. Baina erdikoa zeruraino iristen zen Jainkoaren tronuaren antzera, alabastrozkoa, eta tronuaren gailurra zafirozkoa zen.
9. Eta sugar bat ikusi nuen. Eta mendi hauen atzean lur handiaren amaiera zegoen eskualde bat: han zeruak osatu ziren.
10. Eta amildegi sakon bat ikusi nuen, zeruko suzko zutabeekin, eta haien artean suzko zutabeak erortzen ikusi nituen, neurrigabe altuerarantz eta sakonerarantz berdinak zirenak.
11. Eta amildegi horren atzean leku bat ikusi nuen, non ez zegoen zeruaren firmamenturik gainean, ezta lur sendorik azpian ere: ez zegoen urik gainean, ezta hegaztirik ere, baina leku hondatu eta ikaragarria zen.
12. Han zazpi izar ikusi nituen, mendi handi eta erreak bezalakoak, eta niri, haiei buruz galdetu nionean,
13. Aingeruak esan zuen: «Leku hau zeruaren eta lurraren amaiera da: hau izarren eta zeruko izarren kartzela bihurtu da.
14. Eta suaren gainean biraka dabiltzan izarrak dira Jaunaren agindua hautsi dutenak beren irteeraren hasieran, ez baitziren beren garaietan agertu.
15. Eta haserretu egin zen haiekin, eta lotu egin zituen haien errua hamar mila urtez bete arte.

19. KAPITULUA

1. Eta Urielek esan zidan: «Hemen egongo dira emakumeekin lotu diren aingeruak, eta haien espirituak, hainbat forma desberdin hartuta, gizateria zikintzen ari dira eta deabruei jainko gisa sakrifizioak eskaintzera eramango dituzte; hemen egongo dira, epaiketa handiaren egunera arte, non epaituak izango diren amaitu arte».
2. Eta aingeru galduen emakumeak ere sirenak bihurtuko dira.
3. Eta ni, Enoch, bakarrik ikusi nuen ikuskera, gauza guztien amaiera: eta inork ez du nik ikusi dudan bezala ikusiko.

20. KAPITULUA

1. Eta hauek dira zaintzen duten aingeru santuen izenak.
2. Uriel, munduaren eta Tartaroaren gaineko aingeru santuetako bat.
3. Rafael, aingeru santuetako bat, gizakien espirituen gainekoa dena.
4. Raguel, argizarien munduaren aurka mendekua hartzen duen aingeru santuetako bat.
5. Mikel, aingeru santuetako bat, hau da, gizateriaren zatirik onenaren eta kaosaren gainean jarria dagoena.
6. Saraqâêl, aingeru santuetako bat, espirituen gainean dagoena, espirituan bekatua egiten dutenak.
7. Gabriel, aingeru santuetako bat, Paradisua, sugeak eta kerubinak gobernatzen dituena.
8. Remiel, Jainkoak piztuko direnen gainean jarri zuen aingeru santuetako bat.

21. KAPITULUA

1. Eta gauzak kaotikoak ziren lekura joan nintzen.
2. Eta han zerbait izugarria ikusi nuen: ez nuen zerurik ez lur sendorik ikusi goian, leku kaotiko eta izugarria baizik.
3. Eta han ikusi nituen zeruko zazpi izar, mendi handien antzera lotuta, sutan erreta.
4. Orduan esan nuen: «Zein bekatugatik daude lotuta, eta zertarako bota dituzte hona?»
5. Orduan esan zuen Urielek, nirekin zegoen aingeru santuetako batek eta haien buruzagi zenak, eta esan zuen: «Enoch, zergatik galdetzen duzu, eta zergatik zaude egiaren irrikaz?
6. Hauek zeruko izarren artean daude, Jaunaren agindua hautsi dutenak, eta hemen lotuta daude hamar mila urte, haien bekatuek dakarten denbora, bete arte.
7. Eta handik beste leku batera joan nintzen, aurrekoa baino are ikaragarriagoa zena, eta gauza ikaragarri bat ikusi nuen: han su handi bat erretzen eta sutan zegoena, eta lekua amildegiraino pitzatuta zegoen, suzko zutabe handi beheranzkoz beteta: ez nuen haren hedadura edo magnitudea ikusi, ezta asmatu ere.
8. Orduan esan nuen: «Zein beldurgarria den lekua eta zein ikaragarria ikusteko!»
9. Orduan, Urielek erantzun zidan, nirekin zegoen aingeru santuetako batek, eta esan zidan: «Enoch, zergatik duzu hainbesteko beldur eta izua?». Eta nik erantzun nion: «Leku beldurgarri honengatik eta minaren ikuskizunagatik».
10. Eta esan zidan: «Leku hau aingeruen kartzela da, eta hemen egongo dira betiko espetxeratuta».

22. KAPITULUA

1. Eta handik beste leku batera joan nintzen, eta mendebaldean beste mendi handi eta altu bat erakutsi zidan, harkaitz gogorrekoa.
2. Eta lau zulo zeuden bertan, sakonak, zabalak eta oso leunak. Zein leunak diren zulo horiek, sakonak eta ilunak ikusteko!
3. Orduan, Rafaelek, nirekin zeuden aingeru santuetako batek, erantzun zidan:
4. «Leku huts hauek helburu horretarako sortu dira, hildakoen arimen espirituak bertan bil daitezen, bai, gizakien seme-alaben arima guztiak hemen bil daitezen. Eta leku hauek egin dira epaiketaren egunera arte eta izendatutako aldira arte, epaiketa handia haien gainera etorri arte jasotzeko».
5. Hildako gizakien seme-alaben espirituak ikusi nituen, eta haien ahotsa zerura igo eta eskaera egin zuen.
6. Orduan, nirekin zegoen Rafael aingeruari galdetu nion, eta esan nion: «Espiritu hau, norena da, zeinaren ahotsa ateratzen den eta eskaera egiten duen?»
7. Eta erantzun zidan esanez: «Hau da Abelengandik atera zen espiritua, zeina bere anaia Kainek hil zuen, eta bere auzia egiten du haren aurka, hari ondorengoak lurraren gainazaletik suntsitu arte, eta haren ondorengoak gizakien ondorengoen artean suntsitu arte».
8. Orduan galdetu nuen horri buruz, eta leku huts guztiei buruz: 'Zergatik bata bestearengandik bereizi zenean?'
9. Eta erantzun zidan eta esan zidan: «Hiru hauek egin dira hildakoen espirituak bereizi daitezen. Eta halako banaketa egin da justuen espirituentzat, non uraren iturburu distiratsu bat bezala dagoen.
10. Eta horrelakoak egin zaizkie bekatariei, hiltzen direnean eta lurperatzen direnean, eta ez zaienean epaiketarik egin haien bizitzan zehar.
11. Hemen haien espirituak bereizita egongo dira min handi honetan, epaiketa, zigor eta betiko madarikatzen dutenen atsekabe handiaren egunera arte, eta haien espirituen zigorra. Han lotuko ditu betiko.
12. Eta halako banaketa egin da bekatarien egunetan hil zituztenean beren suntsipenari buruzko agerpenak egiten dituztenen izpirituentzat.
13. Horrelakoak egin dira zuzenak ez ziren gizonen espirituentzat, bekatariak baizik, transgresioan osorik zeudenentzat eta transgresoreentzat. Lagun izango dira: baina haien espirituak ez dira hilko epaiketa egunean, ezta handik altxatuko ere.
14. Orduan, aintzaren Jauna bedeinkatu nuen eta esan nuen: «Bedeinkatua izan bedi nire Jauna, zuzentasunaren Jauna, betiko agintzen duena».

23. KAPITULUA

1. Handik lurraren muturren mendebaldera dagoen beste leku batera joan nintzen.
2. Eta su bizia ikusi nuen, etengabe piztuta, eta ez zuen bere ibilbidea gelditzen, ez egunez ez gauez, baizik eta etengabe piztuta.
3. Eta galdetu nuen esanez: «Zer da atsedenik hartzen ez duen hau?»
4. Orduan, Raguelek, nirekin zegoen aingeru santuetako batek, erantzun zidan eta esan zidan: «Ikusi duzun suzko ibilbide hau mendebaldeko sua da, zeruko argi guztiak jazartzen dituena».

24. KAPITULUA

1. Eta handik lurreko beste leku batera joan nintzen, eta suzko mendilerro bat erakutsi zidan, egunez eta gauez erretzen zena.

2. Eta harago joan nintzen eta zazpi mendi bikain ikusi nituen, guztiak elkarrengandik desberdinak, eta haien harriak bikainak eta ederrak ziren, osotasunean bikainak, itxura loriatsukoak eta kanpoalde ederrak: hiru ekialderantz, bata bestearen gainean oinarrituta, eta hiru hegoalderantz, bata bestearen gainean, eta amildegi sakon eta malkartsuak, horietako bat ere ez elkartzen zirenak.
3. Zazpigarren mendia horien artean zegoen, eta altueran baino handiagoa zen, tronu baten eserlekuaren antzekoa; eta zuhaitz usaintsuak inguratzen zuten tronua.
4. Eta haien artean zegoen inoiz usaindu ez nuen zuhaitz bat, ez zegoen haien artean beste inor ezta haren antzekorik ere: usain guztien gainetik zegoen usaina zuen, eta bere hostoak, loreak eta egurra ez dira betiko ihartzen; eta bere fruitua ederra zen, eta bere fruitua palmondo baten datilen antzekoa zen.
5. Orduan esan nuen: «Zein ederra eta usaintsua den zuhaitz hau, zein ederrak diren bere hostoak, eta zein atseginak diren bere loreak!»
6. Orduan erantzun zuen Migelek, nirekin zegoen aingeru santu eta ohoratuetako batek, eta haien buruzagia zenak.

25. KAPITULUA

1. Eta esan zidan: «Enoch, zergatik galdetzen didazu zuhaitzaren usainari buruz, eta zergatik nahi duzu egia ikasi?»
2. Orduan erantzun nion esanez: «Dena jakin nahi dut, baina batez ere zuhaitz honi buruz».
3. Eta hark erantzun zion: «Ikusi duzun mendi altu hau, zeinaren gailurra Jainkoaren tronuaren antzekoa den, haren tronua da, non Santu Handia, Gloriaren Jauna, Errege Betierekoa eseriko den, lurra ontasunez bisitatzera jaitsiko denean.
4. Eta zuhaitz usaintsu honi dagokionez, ez zaio inongo hilkorrik ukitzen uzten epaiketa handira arte, noiz mendekatuko den guztia eta dena betiko amaituko duen. Orduan emango zaie zuzen eta santuei.
5. Bere fruitua hautatuen janari izango da; leku santura, Jaunaren, Errege betikoaren, tenplura, transplantatuko da.
6 Orduan, poz-pozik eta alai egongo dira, eta santutegian sartuko dira; eta usain gozoa izango dute hezurretan, eta lurrean bizitza luzea izango dute, zure aitak bezala; eta haien egunetan ez ditu atsekabeak, izurriteak, tormentuak edo hondamendiak ukituko.
7. Orduan bedeinkatu nuen Gloriaren Jainkoa, Errege Betierekoa, gauza horiek prestatu eta sortu zituena zuzenentzat, eta emango ziela agindu ziena.

26. KAPITULUA

1. Eta handik lurraren erdialdera joan nintzen, eta leku bedeinkatu bat ikusi nuen, non zuhaitzak zeuden, adarrak iraunkor eta loratzen, zuhaitz zatitu batenak bezala.
2. Eta han mendi santu bat ikusi nuen, eta mendiaren azpian, ekialdean, erreka bat zegoen eta hegoalderantz zihoan.
3. Eta ekialderantz beste mendi bat ikusi nuen, hau baino altuagoa, eta bien artean amildegi sakon eta estu bat: bertatik ere erreka bat zihoan mendiaren azpitik.
4. Eta haren mendebaldean beste mendi bat zegoen, aurrekoa baino baxuagoa eta altuera txikikoa, eta bien artean amildegi sakon eta lehor bat; eta beste amildegi sakon eta lehor bat zegoen hiru mendien muturretan.
5. Eta amildegi guztiak sakonak eta estuak ziren, harkaitz gogorrez osatuak, eta ez zegoen zuhaitzik haietan landatua.
6. Harriekin harrituta geratu nintzen, eta amildegiarekin harrituta geratu nintzen, bai, oso harrituta geratu nintzen.

27. KAPITULUA

1. Orduan esan nuen: «Zertarako da bedeinkatutako lurralde hau, zuhaitzez beteta dagoena, eta tartean dagoen haran madarikatu hau?»
2. Orduan, Urielek, nirekin zegoen aingeru santuetako batek, erantzun eta esan zuen: «Haran madarikatu hau betiko madarikatuentzat da: hemen bilduko dira Jaunaren aurka hitz desegokiak esaten dituzten eta haren aintzaz gauza gogorrak esaten dituzten madarikatu guztiak. Hemen bilduko dira, eta hemen izango da haien epaiketa-lekua.
3. Azken egunetan, betiko epaiketa zuzenaren ikuskizuna izango dute gainean, zuzenen aurrean: hemen bedeinkatuko dute errukitsuek aintzaren Jauna, Errege Betikoa.
4. Aurrekoen aurkako epaiketa egunetan, bedeinkatu egingo dute Jainkoa, zeinaren arabera esleitu dien zortea».
5. Orduan, Gloriaren Jauna bedeinkatu nuen, haren aintza erakutsi eta gloriosoki goraipatu nuen.

28. KAPITULUA

1. Eta handik ekialderantz joan nintzen, basamortuko mendilerroaren erdira, eta basamortu bat ikusi nuen, eta bakartia zen, zuhaitzez eta landarez betea.
2. Eta ura goitik isuri zen.
3. Ipar-mendebalderantz zihoan ur-ibilgu ugari baten antzera oldartuz, hodeiak eta ihintza alde guztietatik igoarazi zituen.

29. KAPITULUA

1. Eta handik basamortuko beste leku batera joan nintzen, eta mendilerro honen ekialdera hurbildu nintzen.
2. Eta han ikusi nituen zuhaitz aromatikoak, intsentsu eta mirra usaina botatzen zutenak, eta zuhaitzak ere almendrondoaren antzekoak ziren.

30. KAPITULUA

1. Eta hauetatik haratago, ekialderantz joan nintzen urrun, eta beste leku bat ikusi nuen, urez betetako haran bat.
2. Eta bertan zuhaitz bat zegoen, mastika bezalako zuhaitz usaintsuen kolorekoa.
3. Eta haran horien alboetan kanela usaintsua ikusi nuen. Eta hauetatik haratago ekialderantz jarraitu nuen.

31. KAPITULUA

1. Eta beste mendi batzuk ikusi nituen, eta haien artean zuhaitz-sailak zeuden, eta haietatik nektarra isurtzen zen, sarara eta galbanum deitzen dena.

2. Eta mendi hauetatik haratago beste mendi bat ikusi nuen lurraren muturren ekialdean, non aloe zuhaitzak zeuden, eta zuhaitz guztiak staktez beteta zeuden, almendrondoen antzekoak.
3. Eta erretzen zenean, usain gozoago bat baino gehiago zuen.

32. KAPITULUA

1. Eta usain usaintsu hauen ondoren, mendien gainetik iparralderantz begiratu nuenean, zazpi mendi ikusi nituen nardo finez, zuhaitz usaintsuz, kanelaz eta piperrez beteta.
2. Eta handik mendi horien guztien gailurren gainetik joan nintzen, lurraren ekialderantz urrun, eta Eritreo itsasoaren gainetik igaro nintzen eta urrun joan nintzen bertatik, eta Zotîêl aingeruaren gainetik igaro nintzen.
3. Eta Zuzenbidearen Lorategira iritsi nintzen, eta zuhaitz horien atzean zuhaitz handi asko hazten ikusi nituen, usain oneko zuhaitzak, handiak, oso ederrak eta loriatsuak, eta jakinduriaren zuhaitza, zeinetatik jaten duten eta jakinduria handia ezagutzen duten.
4. Zuhaitz hura izeiaren antzekoa da altueran, eta bere hostoak algarroboarenak bezalakoak dira; eta bere fruitua mahatsondoaren mordoen antzekoa da, oso ederra; eta zuhaitzaren usaina urrun iristen da.
5. Orduan esan nuen: «Zein ederra den zuhaitza, eta zein erakargarria den bere itxura!»
6. Orduan, nirekin zegoen Rafael aingeru santuak erantzun zidan: «Hau da jakinduriaren zuhaitza, zeinetatik jan duten zure aitak, adinetan zahartuta, eta zure ama zaharrak, zure aurretik izan zirenek, eta jakinduria ikasi dute, eta begiak ireki zaizkie, eta biluzik zeudela jakin dute, eta lorategitik bota dituzte».

33. KAPITULUA

1. Eta handik lurraren muturreraino joan nintzen eta han piztia handiak ikusi nituen, eta bakoitza besteengandik desberdina zen; eta hegaztiak ere itxura, edertasun eta ahots desberdinak ikusi nituen, bata bestearengandik desberdina.
2. Eta piztia horien ekialdean ikusi nituen zerua dagoen lurraren muturrak, eta zeruko ateak irekitzen ziren.
3. Eta ikusi nuen nola ateratzen ziren zeruko izarrak, eta zenbatu nituen ateratzen ziren ateak, eta idatzi nituen haien irteera guztiak, izar bakoitzarenak banan-banan, beren zenbakiaren eta izenaren arabera, beren ibilbidearen eta posizioaren arabera, eta beren garaiaren eta hilabetearen arabera, nirekin zegoen Uriel aingeru santuak erakutsi zidan bezala.
4. Gauza guztiak erakutsi zizkidan eta idatzi zizkidan: baita haien izenak ere, eta haien legeak eta haien konpainiak ere.

34. KAPITULUA

1. Eta handik iparralderantz joan nintzen lurraren muturreraino, eta han ikusi nuen gailu handi eta loriatsu bat lur osoaren muturrean.
2. Eta hemen ikusi nituen zeruko hiru ate irekiak: bakoitzetik iparraldeko haizeak ateratzen dira: jotzen dutenean hotza, txingorra, izozteak, elurra, ihintza eta euria izaten dira.
3. Eta ate batetik ongia egiteko putz egiten dute: baina beste bi ateetatik putz egiten dutenean, indarkeria eta atsekabearekin egiten dute lurrean, eta indarkeriaz putz egiten dute.

35. KAPITULUA

1. Eta handik mendebalderantz joan nintzen lurraren muturreraino, eta han zeruko hiru ate ireki ikusi nituen, ekialdean ikusi nituen bezalakoak, ate kopuru bera eta irteera kopuru bera.

36. KAPITULUA

1. Eta handik hegoaldera joan nintzen lurraren muturreraino, eta han ikusi nituen zeruko hiru ate irekiak: eta handik datoz ihintza, euria eta haizea.
2. Eta handik ekialderantz joan nintzen zeruaren muturreraino, eta hemen ikusi nituen zeruko hiru ekialdeko ateak irekita eta haien gainean ate txikiak.
3. Atari txiki hauetatik bakoitzetik igarotzen dira zeruko izarrak eta mendebalderantz egiten dute beren bidea erakusten zaien bidetik.
4. Eta ikusten nuen bakoitzean, Gloriaren Jauna bedeinkatzen nuen beti, eta Gloriaren Jauna bedeinkatzen jarraitu nuen, mirari handiak eta loriatsuak egin baititu, bere lanaren handitasuna aingeruei, espirituei eta gizakiei erakusteko, bere lana eta bere sorkuntza guztia goraipatu zezaten: bere ahalmenaren lana ikus zezaten eta bere eskuen lan handia goraipatu eta betiko bedeinka zezaten.

37. KAPITULUA

1. Bigarren ikuspena ikusi zuena, jakinduriaren ikuspena, Enochek, Jareden semeak, Mahalalelen semeak, Kainanen semeak, Enosen semeak, Sethen semeak, Adamen semeak, ikusi zuena.
2. Eta hau da nire ahotsa altxatu nuen jakinduriazko hitzen hasiera, lurreko bizilagunei esateko: Entzun, antzinako gizonok, eta ikusi, ondoren etorriko zaretenok, Santuaren hitzak, Espirituen Jaunaren aurrean esango ditudanak.
3. Hobe litzateke antzinakoei bakarrik adieraztea, baina ondorengoei ere ez diegu ukatuko jakinduriaren hasiera.
4. Gaur arte, ez dit inoiz Espirituen Jaunak eman halako jakinduriarik eman, nik jaso dudana nire ulermenaren arabera, Espirituen Jaunaren plazer onaren arabera, zeinaren bidez eman baitzait betiko bizitzaren zortea.
5. Hiru parabola eman zizkidaten, eta ahotsa altxatu eta lurreko biztanleei kontatu nizkien.

38. KAPITULUA

1. Lehen parabola. Justuen batzarra agertuko denean, eta bekatariak beren bekatuengatik epaituak izango direnean, eta lurraren gainetik kanporatuak izango direnean:
2. Eta Zuzena zuzenen begien aurrean agertzen denean, zeinen hautatutako lanak Espirituen Jaunarengan zintzilik dauden, eta argia agertuko zaien zuzenei eta lurrean bizi diren hautatuei, non egongo da bekatarien bizilekua, eta non Espirituen Jauna ukatu dutenen atsedenlekua? Hobe izango zen haientzat jaio ez balira.

3. Justuen sekretuak agerian geratuko direnean eta bekatariak epaituko direnean, eta jainkogabeak justuen eta hautatuen aurrean kanporatuko direnean,
4. Une hartatik aurrera, lurra dutenak ez dira gehiago boteretsuak eta goratuak izango: Eta ezingo dute santuaren aurpegia ikusi, Espirituen Jaunak bere argia santuen, zuzenen eta hautatuen aurpegian agerrarazi baitu.
5. Orduan erregeak eta ahaltsuak hilko dira, eta zuzenen eta santuen eskuetan emango dira.
6. Eta aurrerantzean inork ez du beretzat Espirituen Jaunarengandik errukia bilatuko, haien bizitza amaitu baita.

39. KAPITULUA

1. Eta egun haietan gertatuko da hautatutako eta seme-alaba santuak zeru gorenetik jaitsiko direla, eta haien ondorengoak gizakien seme-alabekin bat egingo direla.
2. Eta egun haietan, Enochek suminaren eta amorruaren liburuak, eta kezkaren eta kanporatzearen liburuak jaso zituen. Eta ez zaie errukirik emango, dio Espirituen Jaunak.
3. Eta egun haietan, zurrunbilo batek lurretik eraman ninduen, eta zeruaren amaieran utzi.
4. Eta han beste ikuspen bat ikusi nuen, santuen bizilekuak eta zuzenen atsedenlekuak.
5. Hemen ikusi zituzten nire begiek haien bizilekuak Haren aingeru zuzenekin, Eta haien atsedenlekuak santuekin. Eta eskatu, bitartekari eta otoitz egin zuten gizakien seme-alaben alde, Eta justizia isuri zen haien aurrean ura bezala, Eta errukia ihintza bezala lurrean: Horrela izango da haien artean betiko.
6a. Eta leku hartan ikusi zuten nire begiek zuzentasunaren eta fedearen Hautatua,
7a. Eta ikusi nuen haren bizilekua Espirituen Jaunaren hegoen azpian.
6b. Eta justizia nagusituko da haren egunetan, eta zuzenak eta hautatuak zenbatu gabe izango dira haren aurrean betiko.
7b. Eta haren aurrean dauden zuzen eta hautatu guztiak suzko argiak bezain indartsuak izango dira, eta haien ahoa bedeinkapenez beteta egongo da, eta haien ezpainek Espirituen Jaunaren izena goraipatuko dute, eta haren aurrean justizia ez da inoiz huts egingo, eta zuzentasuna ez da inoiz huts egingo haren aurrean.
8. Han bizi nahi nuen, eta nire espirituak bizileku horren irrika zuen: eta han izan da orain arte nire zatia, horrela ezarri baita niretzat Espirituen Jaunaren aurrean.
9. Egun haietan, Espirituen Jaunaren izena goraipatu eta goraipatu nuen bedeinkapen eta laudorioekin, Espirituen Jaunaren plazer onaren arabera bedeinkapen eta aintzarako izendatu nauelako.
10. Denbora luzez egon ziren nire begiak leku hura begira, eta bedeinkatu eta goraipatu nuen, esanez: «Bedeinkatua izan bedi, eta bedeinkatua izan bedi hasieratik betiko».
11. Eta haren aurrean ez dago etenik. Mundua sortu baino lehen badaki zer den betiko eta zer izango den belaunaldiz belaunaldi.
12. Lotan ez daudenek bedeinkatzen zaituzte: zure aintzaren aurrean zutik daude eta bedeinkatzen, goraipatzen eta goraipatzen dute, esanez: "Santua, santua, santua da espirituen Jauna: lurra espirituz betetzen du".
13. Eta hemen ikusi zituzten nire begiek lo egiten ez duten guztiak: haren aurrean zutik daude eta bedeinkatzen dute eta esaten dute: «Bedeinkatua izan bedi zu, eta bedeinkatua izan bedi Jaunaren izena betiko».
14. Eta nire aurpegia aldatu zen; ezin bainuen gehiago ikusi.

40. KAPITULUA

1. Eta horren ondoren, milaka mila eta hamar mila aldiz hamar mila ikusi nituen, eta zenbaki eta kalkulurik gabeko jendetza bat ikusi nuen, Espirituen Jaunaren aurrean zutik zeudenak.
2. Eta Espirituen Jaunaren lau aldeetan lau presentzia ikusi nituen, lo egiten ez dutenetatik desberdinak, eta haien izenak ikasi nituen: nirekin zihoan aingeruak haien izenak jakinarazi zizkidan, eta gauza ezkutu guztiak erakutsi zizkidan.
3. Eta lau presentzia horien ahotsak entzun nituen aintzaren Jaunaren aurrean laudorioak ahoskatzen zituzten bitartean.
4. Lehenengo ahotsak Espirituen Jauna betiko bedeinkatzen du.
5. Eta bigarren ahotsa entzun nuen Aukeratua eta Espirituen Jaunarengan zintzilik dauden hautatuak bedeinkatzen.
6. Eta hirugarren ahotsa entzun nuen lurrean bizi direnen alde otoitz egiten eta bitartekatzen, eta Espirituen Jaunaren izenean erregutzen.
7. Eta laugarren ahotsa entzun nuen Satanasen aurka egiten eta debekatzen zien Espirituen Jaunaren aurrean agertzea, lurreko bizilagunak salatzeko.
8. Ondoren, nirekin zihoan bakearen aingeruari galdetu nion, ezkutuan dagoen guztia erakutsi zidanari: «Nortzuk dira ikusi ditudan lau presentzia hauek eta zeinen hitzak entzun eta idatzi ditudan?»
9. Eta esan zidan: «Lehenengo hau Mikel da, errukitsua eta pazientzia handikoa; eta bigarrena, gizakien seme-alaben gaixotasun eta zauri guztien gainean jarria, Rafael da; eta hirugarrena, botere guztien gainean jarria, Gabriel da; eta laugarrena, betiko bizitza heredatuko dutenen itxaropenerako damuaren gainean jarria, Fanuel du izena». Eta hauek dira Espirituen Jaunaren lau aingeruak eta egun haietan entzun nituen lau ahotsak.

41. KAPITULUA

1. Eta horren ondoren ikusi nituen zeruko sekretu guztiak, eta nola banatzen den erreinua, eta nola pisatzen diren gizakien ekintzak balantzan.
2. Eta han ikusi nituen hautatuen jauregiak eta santuen jauregiak, eta nire begiek ikusi zituzten handik kanporatzen eta eramaten bekatari guztiak, Espirituen Jaunaren izena ukatzen zutenak, eta arrastaka eramaten. Eta ezin izan zuten jasan Espirituen Jaunarengandik datorren zigorragatik.
3. Eta han ikusi zituzten nire begiek tximistaren eta trumoiaren sekretuak, eta haizearen sekretuak, nola banatzen diren lurraren gainean putz egiteko, eta hodeien eta ihintzaren sekretuak, eta han ikusi nuen nondik datozen leku horretan eta nondik bustitzen duten hautsez betetako lurra.

4. Eta han ikusi nituen haizeak banatzen diren ganbera itxiak, txingor eta haizeen ganbera, lainoaren eta hodeien ganbera, eta haren hodeia lurraren gainean munduaren hasieratik hegan.
5. Eta eguzkiaren eta ilargiaren gelak ikusi nituen, nondik datozen eta nora itzultzen diren berriro, eta haien itzulera loriatsua, eta nola bata bestea baino hobea den, eta haien orbita dotorea, eta nola ez duten beren orbita uzten, eta ez dioten ezer gehitzen beren orbitari eta ez dioten ezer kentzen, eta elkarri leialtasuna mantentzen diote, elkarrekin lotzen diren zinaren arabera.
6. Eta lehenik eguzkia ateratzen da eta bere bidea zeharkatzen du Espirituen Jaunaren aginduaren arabera, eta boteretsua da haren izena betiko.
7. Eta ondoren, ilargiaren bide ezkutua eta ikusgaia ikusi nituen, eta egunez eta gauez bere bidearen bidea betetzen du leku horretan, bata bestearen aurrean kokatuta Espirituen Jaunaren aurrean. Eta eskerrak eta laudorioak ematen dituzte, eta ez dute atsedenik hartzen; haientzat baita eskerrak emateko atsedena.
8. Eguzkia maiz aldatzen baita bedeinkapen edo madarikaziorako, eta ilargiaren bidea argia da justuentzat eta iluntasuna bekatarientzat Jaunaren izenean, zeinak bereizi baitzuen argia eta iluntasuna, eta bereizi baitzituen gizakien espirituak, eta indartu baitzituen justuen espirituak, bere zuzentasunaren izenean.
9. Ez baita aingerurik oztopatzen, ezta botererik ere; epaile bat izendatzen baitu guztientzat, eta guztiak epaitzen ditu bere aurrean.

42. KAPITULUA

1. Jakinduriak ez zuen bizitzeko lekurik aurkitu; orduan, zeruan bizileku bat eman zioten.
2. Jakinduria gizakien semeen artean bizitzera joan zen, eta ez zuen bizilekurik aurkitu: Jakinduria bere lekura itzuli zen, eta aingeruen artean jarri zen.
3. Eta bidegabekeria bere geletatik atera zen; bilatu ez zituenak aurkitu zituen, eta haiekin bizi izan zen, basamortuan euria eta lur egarri batean ihintza bezala.

43. KAPITULUA

1. Eta beste tximista batzuk eta zeruko izarrak ikusi nituen, eta ikusi nuen nola deitzen zien guztiei beren izenez eta entzun zioten.
2. Eta ikusi nuen nola pisatzen ziren balantza zuzen batean, argiaren proportzioaren arabera: ikusi nuen haien espazioen zabalera eta agertzeko eguna, eta nola sortzen zuten haien biraketak tximista; eta ikusi nuen haien bira aingeruen kopuruaren arabera, eta nola mantentzen zuten elkarren arteko fedea.
3. Eta nirekin zihoan aingeruari, zeinak ezkutatuta zegoena erakutsi zidan, galdetu nion: «Zer dira hauek?»
4. Eta esan zidan: «Espirituen Jaunak haien esanahi parabolikoa erakutsi dizu: hauek dira lurrean bizi diren eta Espirituen Jaunaren izenean betiko sinesten duten santuen izenak».

44. KAPITULUA

Beste fenomeno bat ere ikusi nuen tximistei dagokienez: nola izar batzuk sortu eta tximista bihurtzen diren eta ezin diren beren forma berriarekin banandu.

45. KAPITULUA

1. Eta hau da bigarren parabola, santuen bizilekuaren izena eta Espirituen Jauna ukatzen dutenei buruzkoa.
2. Eta ez dira zerura igoko, eta ez dira lurrean etorriko. Horrelakoa izango da bekatarien zoria, Espirituen Jaunaren izena ukatu dutenena, horrela sufrimendu eta atsekabearen egunerako gordeak direnena.
3. Egun hartan, Nire Hautatua aintzazko tronuan eseriko da, eta haien lanak probatuko ditu, eta haien atsedenlekuak kontaezinak izango dira. Eta haien arimak sendotuko dira barruan Nire Hautatuak ikusten dituztenean, eta Nire izen loriatsua deitu dutenak:
4. Orduan, nire Aukeratua haien artean bizitzera eramango dut. Eta zerua eraldatuko dut eta betiko bedeinkapen eta argi bihurtuko dut.
5. Eta lurra eraldatuko dut eta bedeinkapen bihurtuko dut: eta nire hautatuak bertan biziko ditut: baina bekatariek eta gaizkileek ez dute han oinik jarriko.
6. Zeren bakez ase eta ase ditut nire zuzenak, eta nire aurrean biziarazi ditut; baina bekatarien epaia nirekin dago hurbil, eta lurraren gainetik suntsitu egingo ditut.

46. KAPITULUA

1. Eta han ikusi nuen egun-buru bat zuena, eta burua artilea bezain zuria zuena, eta harekin batera beste izaki bat zegoen, zeinaren aurpegia gizon baten itxura zuen, eta bere aurpegia graziaz betea zen, aingeru santuetako bat bezala.
2. Eta galdetu nion nirekin zihoan aingeruari, zeinak erakutsi zizkidan ezkutuko gauza guztiak, Gizonaren Semeari buruz, nor zen, nondik zetorren eta zergatik joan zen Egunen Buruarekin? Eta erantzun zidan: Hau da zuzentasuna duen Gizonaren Semea, zeinarekin bizi den zuzentasuna, eta zeinak agerian uzten dituen ezkutuko altxor guztiak.
3. Zeren Espirituen Jaunak hura aukeratu baitu, eta zeinaren zortea Espirituen Jaunaren aurrean zuzentasunean nagusitasuna izango duen betiko.
4. Eta ikusi duzun Gizonaren Seme honek erregeak eta ahaltsuak beren tronuetatik altxatuko ditu, eta indartsuak beren tronuetatik, eta indartsuen uzda askatuko ditu, eta bekatarien hortzak hautsiko ditu.
5. Eta erregeak beren tronuetatik eta erreinuetatik botako ditu, ez baitute hura goraipatu eta laudatu, ezta apalki aitortu ere nondik eman zitzaien erreinua.
6. Eta indartsuen aurpegia jaitsiko du, eta lotsaz beteko ditu. Eta iluntasuna izango da haien bizilekua, eta harrak izango dira haien ohea, eta ez dute itxaropenik izango beren oheetatik jaikitzeko, ez baitute izpirituen Jaunaren izena goratzen.
7. Hauek dira zeruko izarrak epaitzen dituztenak, eta eskuak Goi-goikoaren aurka altxatzen dituztenak, eta lurra zapaltzen dutenak eta bertan bizi direnak. Eta haien egintza guztiek bidegabekeria erakusten dute, eta haien boterea

beren aberastasunetan oinarritzen da, eta haien fedea eskuekin egindako jainkoetan dago, eta Espirituen Jaunaren izena ukatzen dute.
8. Eta haren kongregazioen etxeak eta Espirituen Jaunaren izenean zintzilik dauden fededunak jazartzen dituzte.

47. KAPITULUA

1. Eta egun haietan igoko da justuen otoitza, eta justuen odola lurretik Espirituen Jaunaren aurrean.
2. Egun haietan, zeruetan bizi diren santuek ahots bakar batez bat egingo dute, erregutuko dute, otoitz egingo dute eta goraipatu egingo dute, eskerrak emango dizkiote eta Espirituen Jaunaren izena bedeinkatuko dute, isuritako justuen odolagatik, eta justuen otoitza alferrikakoa izan ez dadin Espirituen Jaunaren aurrean, epaia egin dadin eta betiko sufritu beharrik izan ez dezaten.
3. Egun haietan ikusi nuen Egunen Lehena bere aintzaren tronuan eseri zenean, eta bizidunen liburuak ireki zitzaizkion aurrean; eta zeruan zegoen bere gudaroste guztia eta bere aholkulariak haren aurrean zutik zeuden.
4. Eta santuen bihotzak pozez bete ziren; zeren justuen kopurua eskaini baitzen, eta justuen otoitza entzun baitzen, eta justuen odola eskatu baitzen Espirituen Jaunaren aurrean.

48. KAPITULUA

1. Eta leku hartan ikusi nuen zuzentasunaren iturri agortezina: Eta inguruan jakinduriaren iturri asko zeuden; Eta egarri guztiek edan zuten haietatik, Eta jakinduriaz bete ziren, Eta haien bizilekuak zuzenekin, santuekin eta hautatuekin zeuden.
2. Eta ordu hartan Gizonaren Semea izendatu zuten Espirituen Jaunaren aurrean, eta bere izena Egunen Hasieraren aurrean.
3. Bai, eguzkia eta zeinuak sortu baino lehen, zeruko izarrak egin baino lehen, bere izena izendatu zen Espirituen Jaunaren aurrean.
4. Zintzoentzat makila izango da, zeinetan eutsiko dioten eta ez eroriko diren; eta jendaien argia izango da, eta bihotzez atsekabetuta daudenen itxaropena.
5. Lurreko bizilagun guztiak makurtu eta haren aurrean gurtuko dira, eta Espirituen Jauna goraipatu, bedeinkatu eta ospatuko dute kantuz.
6. Eta horregatik aukeratu eta ezkutatu izan da Haren aurrean, Mundua sortu baino lehen eta betiko.
7. Eta Espirituen Jaunaren jakinduriak santu eta zuzenei agertu die; izan ere, zuzenen zoria gorde du, injustiziazko mundu hau gorrotatu eta gutxietsi baitute, eta Espirituen Jaunaren izenean gorrotatu dituzte haren lan eta bide guztiak: izan ere, haren izenean salbatzen dira, eta haren nahi onaren arabera egin da haien bizitza.
8. Egun hauetan, aurpegia apalduko dute lurreko erregeek, eta beren eskuen lanengatik lurra hartzen duten indartsuek; izan ere, beren atsekabe eta atsekabearen egunean ezingo dute beren burua salbatu.
9. Eta nire hautatuen eskuetan emango ditut: lastoa sutan bezala, santuaren aurrean erreko dira; beruna uretan bezala hondoratuko dira zuzenen aurrean, eta ez da gehiago haien arrastorik aurkituko.
10. Eta haien atsekabearen egunean, lurrean atsedena izango da, eta haien aurrean eroriko dira eta ez dira berriro jaikiko: eta ez da inor izango eskuekin hartu eta altxatuko dituenik: Espirituen Jauna eta haren Gantzutua ukatu baitute. Espirituen Jaunaren izena bedeinkatua izan bedi.

49. KAPITULUA

l. Jakinduria ura bezala isurtzen baita, eta aintza ez da betiko haren aurrean huts egiten.
2. Zeren boteretsua baita zuzentasunaren sekretu guztietan, eta bidegabekeria itzal bat bezala desagertuko da, eta ez du iraungo; zeren Hautatua Espirituen Jaunaren aurrean dago, eta haren aintza betiko da, eta haren indarra belaunaldi guztietan.
3. Eta harengan bizi da jakinduriaren espiritua, eta adimena ematen duen espiritua, eta ulermenaren eta indarraren espiritua, eta zuzentasunean lo hartu dutenen espiritua.
4. Eta gauza sekretuak epaituko ditu, eta inork ezingo du gezurrik esan haren aurrean; izan ere, bera da Hautatua Espirituen Jaunaren aurrean, haren nahi onaren arabera.

50. KAPITULUA

1. Eta egun haietan aldaketa bat gertatuko da santu eta hautatuentzat, eta egunen argia haien gainean egongo da, eta aintza eta ohorea santuei itzuliko zaizkie,
2. Bekatarien aurka gaiztakeria gordeko den atsekabearen egunean. Eta zuzenak garaile izango dira Espirituen Jaunaren izenean: Eta besteei horren lekuko egingo die, damutu eta beren eskuen lanak alde batera utzi ditzaten.
3. Ez dute ohorerik izango Espirituen Jaunaren izenean, baina haren izenean salbatuko dira, eta Espirituen Jaunak erruki izango die, handia baita haren errukia.
4. Eta zuzena da bere epaiketan ere, eta bere aintzaren aurrean bidegabekeriak ere ez du bere burua eutsiko: bere epaiketan damutu gabekoak haren aurrean hilko dira.
5. Eta hemendik aurrera ez dut haiekin errukirik izango, dio Espirituen Jaunak.

51. KAPITULUA

1. Eta egun haietan lurrak ere itzuliko du eman zaiona, eta Heriotzak ere itzuliko du jaso duena, eta infernuak zor duena.
2. Eta haien artetik aukeratuko ditu zuzenak eta santuak: salbatuak izateko eguna hurbildu baita.
3. Eta Hautatua egun haietan nire tronuan eseriko da, eta bere ahoak jakinduriaren eta aholkuaren sekretu guztiak isuriko ditu: Espirituen Jaunak eman eta glorifikatu egin baititu.
4. Eta egun haietan mendiak ahariak bezala salto egingo dute, eta muinoak ere esnez asetako bildotsak bezala salto egingo dute, eta zeruko aingeru guztien aurpegiak pozez argituko dira.
5. Egun haietan jaikiko da Hautatua, eta lurra poztuko da, eta zuzenak bertan biziko dira, eta hautatuak bertan ibiliko dira.

52. KAPITULUA

1. Eta egun haien ondoren, ezkutuan dagoenaren ikuspegi guztiak ikusi nituen leku hartan -- izan ere, zurrunbilo batean eraman baininduten eta mendebalderantz eraman ninduten.
2. Han ikusi zituzten nire begiek zeruko gauza sekretu guztiak, burdinezko mendi bat, kobrezko mendi bat, zilarrezko mendi bat, urrezko mendi bat, metal bigunezko mendi bat eta berunezko mendi bat.
3. Eta nirekin zihoan aingeruari galdetu nion, esanez: «Zer dira isilpean ikusi ditudan gauza horiek?»
4. Eta esan zidan: «Ikusi dituzun gauza hauek guztiek bere Gantzutuaren nagusitasunari balioko diote, lurrean indartsu eta ahaltsu izan dadin».
5. Eta bakearen aingeruak erantzun zidan, esanez: «Itxaron pixka bat, eta Espirituen Jaunaren inguruko gauza sekretu guztiak agerian geratuko zaizkizu».
6. Eta zure begiek ikusi dituzten mendi hauek, burdinazko mendia, kobrezko mendia, zilarrezko mendia, urrezko mendia, metal bigunezko mendia eta berunezko mendia, Hauek guztiak Hautatuaren aurrean izango dira argizaria bezala: suaren aurrean, eta mendi horien gainetik goitik jaisten den ura bezala, eta indargabetu egingo dira haren oinen aurrean.
7. Eta egun haietan gertatuko da inor ez dela salbatuko, ez urrez ez zilarrez, eta inor ezingo dela ihes egin.
8. Ez da burnirik izango gerrarako, ezta bularreko babesik jantziko ere. Brontzea ez da ezertarako balioko, eztainua ez da ezertarako balioko, ez da estimatuko, eta beruna ez da nahi izango.
9. Eta gauza horiek guztiak ukatu eta suntsitu egingo dira lurraren gainazaletik, Hautatua Espirituen Jaunaren aurpegiaren aurrean agertzen denean.

53. KAPITULUA

1. Han ikusi nuen nire begiek aho zabalik zituen haran sakon bat, eta lurreko, itsasoko eta uharteetako biztanle guztiek opariak, sariak eta omenaldi seinaleak ekarriko dizkiote, baina haran sakon hori ez da beteko.
2. Eta haien eskuek legez kanpoko ekintzak egiten dituzte, eta bekatariek legez kanpo zapaltzen dituzten guztiak irensten dituzte: Hala ere, bekatariak suntsituak izango dira Espirituen Jaunaren aurrean, eta bere lurraren gainetik kanporatuak izango dira, eta betiko hilko dira.
3. Zigor-aingeru guztiak ikusi bainituen han bizi eta Satanasen tresna guztiak prestatzen.
4. Eta nirekin zihoan bakearen aingeruari galdetu nion: «Norentzat prestatzen ari dira tresna hauek?»
5. Eta esan zidan: «Hauek prestatzen dituzte lur honetako errege eta boteretsuentzat, horrela suntsituak izan daitezen.
6. Eta ondoren, Zuzen eta Hautatuak bere kongregazioko etxea agerraraziko du; hemendik aurrera, ez dira gehiago oztopatuko Espirituen Jaunaren izenean.
7. Eta mendi hauek ez dira lurra bezain sendo egongo haren justiziaren aurrean, baina muinoak iturri bat bezala izango dira, eta zuzenek atseden hartuko dute bekatarien zapalkuntzatik.

54. KAPITULUA

1. Eta begiratu eta lurraren beste alde batera biratu nintzen, eta han haran sakon bat ikusi nuen, su bizian.
2. Eta erregeak eta ahaltsuak ekarri zituzten, eta haran sakon honetara botatzen hasi ziren.
3. Eta han ikusi zuten nire begiek nola egiten zituzten tresna hauek, pisu neurtezina zuten burdinazko kateak.
4. Eta nirekin zihoan bakearen aingeruari galdetu nion, esanez: «Norentzat prestatzen ari dira kate hauek?»
5. Eta esan zidan: «Hauek Azâzêlen gudarosteentzat prestatzen ari dira, hartu eta kondenazio osoaren amildegira bota ditzaten, eta masailezurrak harri zakarrez estaliko dituzte Espirituen Jaunak agindu bezala.
6. Eta Mikel, Gabriel, Rafael eta Fanuel egun handi hartan helduko dituzte, eta egun hartan labe sutan dagoenera botako dituzte, Espirituen Jaunak mendekua har dezan Satanasen menpe jarri eta lurreko bizilagunak engainatu izanagatik egin duten bidegabekeriagatik.
7. «Eta egun haietan zigorra etorriko da Espirituen Jaunarengandik, eta zeru gaineko ur-gelak eta lur azpian dauden iturriak irekiko ditu.
8. Eta ur guztiak urekin bat egingo dira: zeruaren gainean dagoena gizonezkoa da, eta lur azpian dagoena emakumezkoa.
9. Eta suntsituko dituzte lurreko bizilagun guztiak eta zeruaren bazterren azpian bizi direnak.
10. Eta lurrean egin duten bidegabekeria aitortzen dutenean, orduan horiengatik hilko dira.

55. KAPITULUA

1. Eta ondoren, Egunen Buruak damutu eta esan zuen: «Alferrik suntsitu ditut lurreko biztanle guztiak».
2. Eta bere izen handiaren izenean zin egin zuen: «Hemendik aurrera ez diet horrela egingo lurreko biztanle guztiei, eta seinale bat jarriko dut zeruan: eta hau izango da nire eta haien arteko fede onaren bermea betiko, zerua lurraren gainean dagoen bitartean. Eta hau nire aginduaren araberakoa da».
3. Aingeruen eskutik heldu nahi izan ditudanean atsekabe eta minaren egunean, nire zigorra eta haserrea haien gainean jarriko ditut, dio Jainkoak, Espirituen Jaunak.
4. Lurrean bizi zareten errege ahaltsuok, ikusi beharko duzue Nire Hautatua, nola esertzen den aintzaren tronuan eta epaitzen dituen Azâzêl, bere lagun guztiak eta bere gudaroste guztiak Espirituen Jaunaren izenean.

56. KAPITULUA

1. Eta zigor-aingeruen gudarosteak ikusi nituen han, eta zigorrak eta burdinazko eta brontzezko kateak zeramatzaten.
2. Eta nirekin zihoan bakearen aingeruari galdetu nion, esanez: «Norengana doaz zigorrak dituzten hauek?»
3. Eta esan zidan: «Haien hautatu eta maiteei, haraneko amildegiko amildegira bota ditzaten».
4. Eta orduan, haran hori beteko da haien hautatu eta maiteekin, eta haien bizitzako egunak amaituko dira, eta ez dira aurrerantzean zenbatuko haien bidetik ateratako egunak.

5. Eta egun haietan aingeruak itzuliko dira, eta ekialdera jaurtiko dira Partoen eta Mediarren gainera: erregeak asaldatuko dituzte, eta nahasmendu espiritu bat etorriko zaie, eta beren tronuetatik esnatuko dituzte, lehoiak beren gordelekuetatik bezala atera daitezen, eta otso gosetuak beren artaldeen artean bezala.
6. Eta igoko dira eta haren hautatuen lurraldea zapalduko dute, eta haren hautatuen lurraldea haien aurrean izango da larrain eta bide bat.
7. Baina nire zuzenen hiria oztopo izango da haien zaldientzat. Eta borrokan hasiko dira elkarren artean, eta haien eskuina indartsua izango da beren aurka, eta gizonak ez du ezagutuko bere anaia, ezta semeak bere aita edo ama ere, haien hilketaren ondorioz hildakoen kopurua ez dadin arte, eta haien zigorra alferrikakoa ez izan arte.
8. Egun haietan, Heriotzaren Amaierak bere ahoa irekiko du, eta bertan irentsiko dira, eta haien suntsipena amaituko da; Heriotzaren Amaierak bekatariak irentsiko ditu hautatuen aurrean.

57. KAPITULUA

1. Eta ondoren gertatu zen beste gurdi multzo bat ikusi nuela, eta gainean zihoazen gizonak, ekialdetik eta mendebaldetik hegoaldera haizeek bultzatuta zetozela.
2. Eta haien gurdien zarata entzun zen, eta nahasmendu hau gertatu zenean, zeruko santuek ohartu ziren, eta lurraren zutabeak mugitu ziren beren lekutik, eta haien zarata entzun zen zeruko mutur batetik bestera, egun batean.
3. Eta denak eroriko dira eta Espirituen Jauna gurtuko dute. Eta hau da bigarren parabolaren amaiera.

58. KAPITULUA

1. Eta hirugarren parabola esaten hasi nintzen, zuzen eta hautatuei buruzkoa.
2. Zorionekoak zarete zuek, zuzenak eta hautatuak, zeren zuen sorterria aintzatsua izango baita.
3. Eta justuak eguzkiaren argitan egongo dira. Eta hautatuak betiko bizitzaren argitan: haien bizitzako egunak amaigabeak izango dira, eta santuen egunak kontaezinak.
4. Eta argia bilatuko dute eta zuzentasuna aurkituko dute Espirituen Jaunarekin: Bakea izango da zuzenentzat Jaun Betierekoaren izenean.
5. Eta ondoren zeruko santuei esango zaie: Bilatu ditzatela zuzentasunaren sekretuak, fedearen ondarea: Zeren eguzkia bezain distiratsu bihurtu da lurrean, eta iluntasuna igaro da.
6. Eta inoiz amaitzen ez den argi bat izango da, eta egun gutxi batzuetaraino ez dira etorriko, zeren lehenik iluntasuna suntsitua izango baita, eta argia Espirituen Jaunaren aurrean ezarria, eta zuzentasunaren argia betiko ezarria Espirituen Jaunaren aurrean.

59. KAPITULUA

1. Egun haietan, nire begiek tximisten eta argien sekretuak ikusi zituzten, eta egiten dituzten epaiketak, eta tximistak pizten dituzte bedeinkapen edo madarikazio gisa, Espirituen Jaunak nahi duen bezala.
2. Eta han ikusi nituen trumoiaren sekretuak, eta zeruan goian oihartzuna egiten duenean, haren soinua entzuten dela, eta lurrean gauzatzen diren epaiketak ikusarazi zizkidan, ongizaterako eta bedeinkapenerako izan, edo madarikaziorako izan, Espirituen Jaunaren hitzaren arabera.
3. Eta horren ondoren, argi eta tximisten sekretu guztiak erakutsi zizkidaten, eta bedeinkapenerako eta asebetetzeko pizten dira.

60. KAPITULUA

1. Bostehun urtean, zazpigarren hilean, Henok-en bizitzako hilaren hamalaugarren egunean, parabola hartan ikusi nuen nola dardara handi batek zeruko zeruak dardararazi zituen, eta Goi-Goikoaren gudarostea eta aingeruak, milaka mila eta hamar mila aldiz hamar mila, asaldatuta zeuden asaldura handi batekin.
2. Eta Egunen Lehena bere aintzaren tronuan eseri zen, eta aingeruak eta zuzenak haren inguruan zeuden.
3. Eta ikara handi batek hartu ninduen, eta beldurrak hartu ninduen, eta nire gerrialdeak amore eman zuten, eta nire uzkurdurak hautsi ziren, eta aurpegira erori nintzen.
4. Eta Mikelek beste aingeru bat bidali zuen santuen artetik eta altxatu ninduen, eta altxatu ninduenean nire espiritua itzuli zen; izan ere, ezin izan nuen jasan gudaroste honen itxura, eta zeruaren nahasmena eta dardara. Eta Mikelek esan zidan: «Zergatik zaude kezkatuta ikuspen honekin? Gaur arte iraun du bere errukiaren egunak; eta errukitsua eta pazientzia handikoa izan da lurreko bizilagunekin.
5. Eta eguna, boterea, zigorra eta epaiketa iristen direnean, zeinak Espirituen Jaunak prestatu dituen lege zuzena gurtzen ez dutenentzat, epaiketa zuzena ukatzen dutenentzat eta haren izena alferrik hartzen dutenentzat, egun hori prestatuta dago, hautatuentzat ituna, baina bekatarientzat ikerketa.
6. Espirituen Jaunaren zigorra haien gainean dagoenean, zigorra alferrik etor ez dadin geldituko da, eta haurrak beren amekin eta haurrak beren aitekin hilko ditu. Ondoren, epaiketa bere errukiaren eta pazientziaren arabera egingo da.
7. Eta egun hartan bi munstro banandu ziren, Leviathan izeneko munstro eme bat, ozeanoaren amildegietan bizitzeko, uren iturrien gainean.
8. Baina arra Behemoth deitzen da, bere bularrean Dûidâin izeneko basamortu batean bizi zena, hautatuak eta zuzenak bizi diren lorategiaren ekialdean, non nire aitona eraman zuten, Adametik zazpigarrena, Espirituen Jaunak sortu zuen lehen gizona.
9. Eta beste aingeruari erregutu nion munstro haien indarra erakusteko, nola banandu ziren egun batean eta bota zituzten, bata itsasoko amildegietara eta bestea basamortuko lur lehorrera.
10. Eta esan zidan: «Gizaseme, hemen bilatzen ari zara ezkutuan dagoena jakitea».
11. Eta nirekin joan zen beste aingeruak, eta ezkutuan zegoena erakutsi zidan, zeruan goian dagoen lehenengoa eta azkena zeruan, eta lurraren azpian sakonean, eta zeruaren muturretan, eta zeruaren oinarrian, esan zidan.
12. Eta haizeen ganberak, eta nola banatzen diren haizeak, eta nola pisatzen diren, eta nola zenbatzen diren haizeen ateak, bakoitza haizearen indarraren arabera, eta ilargiaren argien indarraren arabera, eta dagokion indarraren arabera:

eta izarren zatiketak beren izenen arabera, eta nola banatzen diren zatiketa guztiak.
13. Eta trumoiak erortzen diren lekuen arabera, eta tximisten artean egiten diren zatiketa guztiak, tximistak egin ditzaten, eta haien gudarosteak berehala obedi diezaieten.
14. Izan ere, trumoiak atsedenlekuak ditu, bere deiadarraldiaren zain dagoen bitartean esleitzen zaizkionak; eta trumoia eta tximista banaezinak dira, eta bat eta zatitu gabeak ez diren arren, biak batera doaz izpirituaren bidez eta ez dira bereizten.
15. Tximista pizten denean, trumoiak bere ahotsa botatzen du, eta izpirituak isilune bat ezartzen du dendan, eta berdin banatzen die haien artean; izan ere, haien dendanaren altxorra harea bezalakoa da, eta bakoitza den heinean uzda batekin eusten da, eta izpirituaren indarrak atzera botatzen du, eta aurrera bultzatzen du lurraren txoko askoren arabera.
16. Eta itsasoaren espiritua gizonezkoa eta indartsua da, eta bere indarraren arabera atzera eramaten du uhalarekin, eta era berean aurrera bultzatzen da eta lurreko mendi guztien artean sakabanatzen da.
17. Eta izotzaren izpiritua bere aingerua da, eta txingorraren izpiritua aingeru ona da.
18. Eta elurraren izpirituak bere ganberak utzi ditu bere indarragatik -- Espiritu berezi bat dago bertan, eta bertatik igotzen dena kea bezalakoa da, eta bere izena izotza da.
19. Eta lainoaren espiritua ez dago haiekin elkartuta haien geletan, baizik eta ganbera berezi bat du; izan ere, bere ibilbidea loriatsua da bai argitan bai iluntasunean, eta neguan bai udan, eta bere ganberan aingeru bat dago.
20. Ihintzaren izpirituak zeruaren muturretan du bizilekua, eta euri-gelekin lotuta dago, eta bere bidea neguan eta udan izaten du: eta bere hodeiak eta laino-hodeiak lotuta daude, eta batak besteari ematen dio.
21. Eta euriaren espiritua bere ganberatik irteten denean, aingeruak etorri eta ganbera ireki eta kanpora eramaten dute, eta lur osoan zehar barreiatzen denean, lurreko urarekin bat egiten du. Eta lurreko urarekin bat egiten duen bakoitzean...
22. Urak lurrean bizi direnentzat dira, Goi-goikoarengandik datorren lurraren janaria dira, zeruan dagoena; horregatik dago euriarentzat neurria, eta aingeruek hartzen dute haren ardura.
23. Eta gauza hauek ikusi nituen Justuen Lorategirantz.
24. Eta nirekin zegoen bakearen aingeruak esan zidan: «Jainkoaren handitasunaren arabera prestatutako bi munstro hauek elikatuko dute...

61. KAPITULUA

1. Eta ikusi nuen egun haietan zenbat soka luze eman zitzaizkien aingeru haiei, eta hegoak hartu eta hegan egin zuten, eta iparralderantz joan ziren.
2. Eta aingeruari galdetu nion, esanez: «Zergatik hartu dituzte aingeru horiek soka hauek eta joan dira?» Eta hark erantzun zidan: «Neurketa egitera joan dira».
3. Eta nirekin zihoan aingeruak esan zidan: «Hauek ekarriko dizkiete zuzenei neurriak, eta zuzenen sokak zuzenei, Espirituen Jaunaren izenean betiko eutsi diezaieten.
4. Hautatuak hautatuekin bizitzen hasiko dira, Eta horiek dira fedeari emango zaizkion neurriak, Eta zuzentasuna sendotuko dutenak.
5. Eta neurri hauek lurraren sakoneko sekretu guztiak agerian utziko dituzte, eta basamortuak suntsitu dituenak, eta piztiek jan dituztenak, eta itsasoko arrainek jan dituztenak, itzuli eta bertan egon daitezen, Hautatuaren egunean; izan ere, inor ez da suntsituko Espirituen Jaunaren aurrean, eta inor ezin da suntsitu.
6. Eta zeruan bizi diren guztiek agindu bat eta botere bat eta ahots bat eta suaren antzeko argi bat jaso zituzten.
7. Eta hura bedeinkatu zuten lehen hitzekin, eta goraipatu eta goraipatu zuten jakinduriaz, eta jakintsuak ziren hitzez eta bizitzaren espirituz.
8. Eta Espirituen Jaunak Hautatua jarri zuen aintzaren tronuan. Eta zeruan dauden santuen lan guztiak epaituko ditu, eta balantzan pisatuko dira haien egintzak.
9. Eta bere aurpegia altxatzen duenean, haien bide sekretuak Espirituen Jaunaren izenaren hitzaren arabera epaitzeko, eta haien bidea Espirituen Jaunaren epaiketa zuzenaren bidearen arabera, orduan denek ahots batez hitz egingo dute eta bedeinkatuko dute, eta Espirituen Jaunaren izena goratuko, goraipatu eta santutuko dute.
10. Eta zeruetako izar guztiak deituko ditu, eta goiko santu guztiak, eta Jainkoaren izarra, Kerubin, Serafin eta Ofannin, eta botereko aingeru guztiak, eta printzerrietako aingeru guztiak, eta Hautatua, eta lurreko eta uraren gaineko beste botereak.
11. Egun hartan, ahots bakarra altxatuko da, eta bedeinkatu, goratu eta goratuko da fedearen espirituan, jakinduriaren espirituan, pazientziaren espirituan, errukiaren espirituan, epaimenaren eta bakearen espirituan eta ontasunaren espirituan, eta guztiek ahots bakar batez esango dute: "Bedeinkatua izan bedi, eta bedeinkatua izan bedi Espirituen Jaunaren izena betiko".
12. Zeruan goian lo egiten ez duten guztiek bedeinkatuko dute: zeruan dauden santu guztiek bedeinkatuko dute, eta bizitzaren lorategian bizi diren hautatu guztiek: eta zure izen bedeinkatua bedeinkatu, goratu, goratu eta santutzeko gai den argi-izpiritu orok, eta haragi guztiak neurrigabe goraipatu eta bedeinkatuko du zure izena betiko.
13. Espirituen Jaunaren errukia handia baita, eta pazientzia handikoa da, eta bere lan guztiak eta sortu duen guztia zuzen eta hautatuei agerian utzi dizkie, Espirituen Jaunaren izenean.

62. KAPITULUA

1. Eta honela agindu zien Jaunak erregeei, ahaltsuei eta gorenei, eta lurreko bizilagunei, eta esan zien: «Ireki begiak eta altxa adarrak, Hautatua ezagutzeko gai bazarete».
2. Eta Espirituen Jaunak bere aintzaren tronuan eseri zuen, eta zuzentasunaren espiritua isuri zitzaion gainean, eta bere ahoko hitzak bekatari guztiak hiltzen ditu, eta bidegabe guztiak suntsitzen dira haren aurrean.
3. Eta egun hartan errege guztiak, ahaltsuak eta goratuak eta lurra dutenak altxatuko dira, eta ikusiko dute eta ezagutuko dute nola eserita dagoen bere aintzaren tronuan, eta justizia epaituko dela haren aurrean, eta ez dela gezurrik esango haren aurrean.

4. Orduan, erditzean dagoen emakume baten mina etorriko zaie, eta erditzean mina izango du; haurra sabelean sartzen denean, eta erditzean mina izango du.
5. Eta zati batek besteari begiratuko dio, eta izutuko dira, eta aurpegia triste jarriko dira, eta minak hartuko ditu, Gizonaren Semea bere aintzaren tronuan eserita ikustean.
6. Eta erregeek, ahaltsuek eta lurra duten guztiek bedeinkatu, goraipatu eta goraipatu egingo dute dena agintzen duena, ezkutuan zegoena.
7. Hasieratik Gizonaren Semea ezkutatuta egon zen, eta Goi-Goikoak bere indarraren aurrean gorde zuen, eta hautatuei agertu zien.
8. Eta hautatuen eta santuen batzarra ereingo da, eta hautatu guztiak haren aurrean egongo dira egun hartan.
9. Eta errege guztiak, ahaltsuak, goratuak eta lurra gobernatzen dutenak, aurpegiz lurrera eroriko dira haren aurrean, eta gurtuko dute eta Gizonaren Semearengan jarriko dute beren itxaropena, eta eskatuko diote eta erregutuko diote errukia haren eskuetatik.
10. Hala ere, Espirituen Jaunak hainbeste estutu egingo ditu, non azkar alde egingo baitute haren aurrean, eta lotsaz beteko dira haien aurpegiak, eta iluntasuna sakonduko da haien aurpegietan.
11. Eta aingeruen esku utziko ditu zigortzeko, mendekua hartzeko, haren seme-alabak eta hautatuak zapaldu dituztelako.
12. Eta ikuskizun izango dira zuzenentzat eta haren hautatuentzat: poztuko dira haiengatik, zeren espirituen Jaunaren haserrea haien gainean baitago, eta haren ezpata haien odolez mozkortuta baitago.
13. Eta egun hartan salbatuko dira justuak eta hautatuak, eta ez dute aurrerantzean bekatarien eta bidegabeen aurpegia ikusiko.
14. Eta Espirituen Jauna haien gainean biziko da, eta Gizonaren Seme horrekin jango dute, eta etzan eta jaikiko dira betiko.
15. Eta zuzenak eta hautatuak lurretik jaikiko dira, eta aurpegi tristea izateari utziko diote. Eta aintzazko jantziak jantziko dituzte,
16. Eta hauek izango dira Espirituen Jaunarengandik bizitzaren jantziak: Eta zuen jantziak ez dira zahartuko, ezta zuen aintza desagertuko Espirituen Jaunaren aurrean.

63. KAPITULUA

1. Egun haietan, lurra duten boteretsuek eta erregeek erregutuko diote Jainkoari atsedenaldi txiki bat eman diezaiela zigor-aingeruetatik, zeinen esku utzi baitzituzten, ahozpeztu eta izpirituen Jaunaren aurrean gurtu eta beren bekatuak aitortu ditzaten haren aurrean.
2. Eta Espirituen Jauna bedeinkatu eta goratuko dute, eta esango dute: «Bedeinkatua da Espirituen Jauna eta erregeen Jauna, eta indartsuen Jauna eta aberatsen Jauna, eta aintzaren Jauna eta jakinduriaren Jauna,
3. Eta gauza sekretu guztietan bikaina da zure boterea belaunaldiz belaunaldi, eta zure aintza betiko: sakonak dira zure sekretu guztiak eta kontaezinak, eta zure justizia neurgaitza da.
4. Orain ikasi dugu erregeen Jauna eta errege guztien erregea goraipatu eta bedeinkatu behar dugula.
5. Eta esango dute: «Atseden bat izango bagenu goraipatzeko eta eskerrak emateko, eta gure fedea aitortzeko haren aintzaren aurrean!»
6. Eta orain atseden pixka bat irrikatzen dugu baina ez dugu aurkitzen: Gogor jarraitzen diogu eta ez dugu lortzen: Eta argia desagertu da gure aurretik, Eta iluntasuna da gure bizilekua betiko.
7. Zeren ez dugu haren aurrean sinetsi, ez dugu espirituen Jaunaren izena goratu, ezta gure Jauna goratu ere; gure itxaropena gure erreinuko zetroan eta gure aintzean zegoen.
8. Eta gure sufrimendu eta atsekabearen egunean ez gaitu salbatzen, eta ez dugu aitortzeko atsedenik aurkitzen, gure Jauna egiazkoa dela bere lan guztietan, eta bere epaiketetan eta bere justizian, eta bere epaiketek ez dutela pertsonen bereizketarik egiten.
9. Eta gure lanen ondorioz alde egiten dugu haren aurpegitik, eta gure bekatu guztiak zuzentasunez zenbatzen dira.
10. Orain esango dute beren artean: «Gure arimak irabazi bidegabez beteta daude, baina horrek ez gaitu eragozten haren erditik infernuko zamara jaistea».
11. Eta horren ondoren, haien aurpegiak iluntasunez eta lotsaz beteko dira Gizonaren Semearen aurrean, eta haren aurrean uxatu egingo dira, eta ezpata haren aurrean egongo da haien artean.
12. Honela mintzatu zen Espirituen Jauna: «Hau da boteretsuei, erregeei, gorenei eta lurra dutenei buruzko ordenantza eta epaia Espirituen Jaunaren aurrean».

64. KAPITULUA

1. Eta leku horretan ezkutatuta ikusi nituen beste forma batzuk.
2. Aingeruaren ahotsa entzun nuen esaten: «Hauek dira lurrera jaitsi ziren aingeruak, eta gizakien seme-alabei ezkutatuta zegoena agerian utzi eta gizakien seme-alabak bekatu egitera liluratu zituztenak».

65. KAPITULUA

1. Eta egun haietan Noek ikusi zuen lurra hondoratu zela eta haren suntsipena hurbil zegoela.
2. Eta handik jaiki eta lurraren muturreraino joan zen, eta ozen oihu egin zion bere aitona Enoch-i: eta Noek hiru aldiz esan zuen ahots mingots batekin: Entzun nazazu, entzun nazazu, entzun nazazu.
3. Eta esan nion: «Esadazu zer ari den lurrera erortzen lurra hain egoera txarrean eta astinduta dagoen, agian ni harekin batera hil ez nadin?»
4. Eta orduan iskanbila handi bat izan zen lurrean, eta ahots bat entzun zen zerutik, eta aurpegira erori nintzen.
5. Eta nire aitona Enoch etorri eta nire ondoan jarri zen, eta esan zidan: «Zergatik oihu egin didazu oihu mingots eta negarrez?
6. Eta Jaunaren presentziatik agindu bat irten da lurreko biztanleei buruz, haien hondamendia burutu dela, aingeruen sekretu guztiak, Satanasen indarkeria guztia eta haien botere guztiak ikasi dituztelako -sekretuenak-, eta sorginkeria praktikatzen dutenen botere guztia, eta sorginkeriaren boterea, eta lur osoarentzat irudi urtuak egiten dituztenen boterea.

7. Eta nola sortzen den zilarra lurreko hautsetik, eta nola sortzen den metal biguna lurrean.
8. Beruna eta eztainua ez baitira lurretik sortzen lehenengoak bezala: iturri batek sortzen ditu, eta aingeru bat dago bertan, eta aingeru hori da nagusi.
9. Eta ondoren, nire aitona Enochek eskutik heldu eta altxatu egin ninduen, eta esan zidan: «Zoaz, lurreko nahasmendu honi buruz Espirituen Jaunari galdetu baitiot».
10. Eta esan zidan: «Haien bidegabekeriagatik erabakita dago haien epaia, eta ez dut betiko atzeratuko. Bilatu eta ikasi dituzten sorginkeriagatik, lurra eta bertan bizi direnak suntsituak izango dira».
11. Eta hauek... ez dute damutzeko lekurik betiko, ezkutuan zegoena erakutsi dietelako, eta madarikatuak dira: baina zuri dagokionez, seme maitea, Espirituen Jaunak badaki garbia zarela eta sekretuen inguruko lotsa honen errugabea zarela.
12. Eta zure izena santuen artean egoteko izendatu du, eta lurrean bizi direnen artean gordeko zaitu, eta zure ondorengo zuzena erregetzarako eta ohore handietarako izendatu du, eta zure ondorengotik iturri zuzen eta santu bat sortuko da betiko, zenbatu gabe.

66. KAPITULUA

1. Eta ondoren, zigor-aingeruak erakutsi zizkidan, etorri eta lur azpian dauden uren botere guztiak askatzeko prest daudenak, lurrean bizi diren eta bizi diren guztien aurkako epaiketa eta suntsipena ekartzeko.
2. Eta Espirituen Jaunak agindu zien irteten ziren aingeruei urak ez igotzeko, baizik eta kontrolpean edukitzeko; aingeru horiek uren botereen gainetik baitzeuden.
3. Eta Henok-en presentziatik alde egin nuen.

67. KAPITULUA

1. Eta egun haietan Jainkoaren hitza etorri zitzaidan, eta esan zidan: «Noe, zure zortea niregana igo da, zorte akatsik gabekoa, maitasun eta zuzentasunekoa.
2. Eta orain aingeruak egurrezko eraikin bat egiten ari dira, eta lan hori amaitu dutenean, eskua jarriko diot gainean eta zainduko dut, eta bizitzaren hazia sortuko da bertatik, eta aldaketa bat gertatuko da, lurra biztanlerik gabe geratu ez dadin.
3. Eta zure ondorengoak betiko nire aurrean sendotuko ditut, eta zurekin bizi direnak zabalduko ditut; ez da antzua izango lurraren gainean, baizik eta bedeinkatua eta ugaritua izango da lurrean Jaunaren izenean.
4. Eta bidegabekeria erakutsi duten aingeru horiek espetxeratuko ditu Enoch aitona-amonak mendebaldean erakutsi zidan haran erretzaile horretan, urrezko, zilarrezko, burdinazko, metal bigunezko eta eztainuzko mendien artean.
5. Eta ikusi nuen haran hura, non astinaldi handi bat eta uren astinaldi bat zegoen.
6. Eta hau guztia gertatu zenean, metal urtu sutsu horretatik eta leku hartan izandako konbultsiotik, sufre usaina sortu zen, eta ur horiekin lotuta zegoen, eta gizateria bidetik engainatu zuten aingeruen haran hura erretzen zen lur horren azpian.
7. Eta haren haranetatik suzko errekak doaz, non aingeru hauek zigortzen diren, lurreko biztanleak bidetik engainatu zituztenak.
8. Baina ur horiek egun horietan erregeentzat, boteretsuentzat eta goratuentzat eta lurrean bizi direnentzat balioko dute, gorputzaren sendaketarako, baina espirituaren zigorretarako; orain haien espiritua lizunkeriaz beteta dago, gorputzean zigortuak izan daitezen, Espirituen Jauna ukatu baitute eta egunero ikusten baitute beren zigorra, eta hala ere ez dute haren izenean sinesten.
9. Eta gorputzen erredura larria bihurtzen den heinean, aldaketa bat gertatuko da haien espirituan betiko; izan ere, Espirituen Jaunaren aurrean inork ez du hitz alferrik esango.
10. Zeren epaiketa haien gainera etorriko baita, beren gorputzaren gutizian sinesten dutelako eta Jaunaren Espiritua ukatzen dutelako.
11. Eta ur berber horiek aldaketa bat jasango dute egun horietan; aingeru horiek ur hauetan zigortzen direnean, iturri hauek beren tenperatura aldatuko dute, eta aingeruak igotzen direnean, iturrietako ur hau aldatu eta hotz bihurtuko da.
12. Eta entzun nuen Mikel erantzuten eta esaten: «Aingeruak epaitzen diren epaiketa hau lurra duten errege eta boteretsuen lekukotasuna da».
13. Erregeen gorputza eta haien gorputzaren irrika sendatzen laguntzen baitute epaiketaren ur hauek; horregatik ez dute ikusiko eta ez dute sinetsiko ur horiek aldatuko direnik eta betiko erretzen den su bihurtuko direnik.

68. KAPITULUA

1. Eta horren ondoren, nire aitona Enochek eman zizkidan liburuko sekretu guztien irakaspena Paraboletan, berari eman zitzaizkionak, eta Parabolen liburuko hitzetan bildu zituen niretzat.
2. Eta egun hartan Mikelek Rafaeli erantzun zion: «Espirituaren botereak garraiatzen nau eta dardarka jartzen nau sekretuen epaiketaren gogortasunagatik, aingeruen epaiketagatik: nork jasan dezake gauzatu den epaiketa gogorra, zeinaren aurrean urtzen diren?»
3. Eta Mikelek berriro erantzun zion, eta Rafaeli esan zion: «Nor da bihotza ez zaiona bigundu horregatik, eta zeinen ukondoak ez dituen asaldatu epaiketa-hitz honek, horrela atera dituztenengatik haien gainera joan denak?»
4. Eta gertatu zen Espirituen Jaunaren aurrean zutik zegoela, Mikaelek honela esan zion Rafaeli: «Ez dut haien alderik hartuko Jaunaren begipean; izan ere, Espirituen Jauna haserre dago haiekin, Jauna balira bezala jokatzen dutelako. Horregatik, ezkutuan dagoen guztia betiko etorriko zaie gainera; ez aingerurik ez gizakirik ez baitute bere zatirik izango horretan, baizik eta betiko epaia jaso dute».

69. KAPITULUA

1. Eta epaiketa honen ondoren izutu eta dardararaziko dituzte, lurreko biztanleei erakutsi dietelako hau.
2. Eta hara aingeru horien izenak eta hauek dira haien izenak: lehenengoa Samjâzâ da, bigarrena Artâqîfâ, eta hirugarrena Armên, laugarrena Kôkabêl, bosgarrena Tûrâêl,

seigarrena Rûmjâl, zazpigarrena Dânjâl, zortzigarrena Nêqâêl, bederatzigarrena Barâqêl, hamargarrena Azâzêl, hamaikagarrena Armârôs, hamabigarrena Batarjâl, hamahirugarrena Busasêjal, hamalaugarrena Hanânêl, hamabosgarrena Tûrêl, eta hamaseigarrena Sîmâpêsîêl, hamazazpigarrena Jetrêl, hemezortzigarrena Tûmâêl, hemeretzigarrena Tûrêl, hogeigarrena Rumâêl, hogeita batgarrena Azâzêl.
3. Eta hauek dira haien aingeruen buruzagiak eta haien izenak, eta haien buruzagiak ehunen, berrogeita hamarren eta hamarren gainean.
4. Lehenengo Jeqôn-en izena: hau da, Jainkoaren seme guztiak engainatu zituena, eta lurrera jaitsi zituena, eta gizakien alaben bidez engainatu zituena.
5. Bigarrenari Asbeel izena eman zioten: Jainkoaren seme santuei aholku gaiztoa eman zien, eta bidetik desbideratu zituen, gizakien alabekin beren gorputzak zikindu zituztela.
6. Eta hirugarrenari Gâdreêl izena eman zioten: berak erakutsi zizkien gizakien seme-alabei heriotzaren kolpe guztiak, eta berak engainatu zuen Eva, eta erakutsi zizkien gizakien seme-alabei heriotzaren armak: ezkutua eta armadura, eta gudurako ezpata, eta gizakien seme-alabei heriotzaren arma guztiak.
7. Eta haren eskutik lurreko bizilagunen aurka atera dira egun hartatik eta betiko.
8. Eta laugarrenari Pênêmûe izena eman zion: gizakien seme-alabei mingotsa eta gozoa irakatsi zizkien, eta beren jakinduriaren sekretu guztiak irakatsi zizkien.
9. Eta gizateriari tintaz eta paperez idazten irakatsi zion, eta horrela askok bekatu egin zuten betikotasunetik betikotasunera eta gaur egun arte.
10. Gizakiak ez baitziren horretarako sortuak izan, beren fede ona luma eta tintaz berresteko.
11. Gizakiak aingeruen antzera sortuak izan ziren, garbi eta zuzen jarraitzeko asmoz, eta heriotzak, dena suntsitzen duenak, ezin izan zituen harrapatu, baina ezagutza horren bidez hiltzen ari dira, eta botere horren bidez ni kontsumitzen ari nau.
12. Eta bosgarrenari Kâsdejâ izena eman zion: honek erakutsi zizkien gizakien seme-alabei espirituen eta deabruen kolpe gaizto guztiak, eta enbrioiaren kolpeak sabelean, hil dadin, eta arimaren kolpeak, sugearen hozkadak, eta eguerdiko beroaren bidez gertatzen diren kolpeak, Tabââ'ĕt izeneko sugearen semea.
13. Eta hau da Kâsbeêlen zeregina, santuei erakutsi zien zinaren nagusia, goian aintzan bizi zenean, eta bere izena Bîqâ da.
14. Aingeru honek Michaeli eskatu zion izen ezkutua erakusteko, zinaren bidez ahoskatu zezan, izen eta zin horren aurrean dardarka egon zitezen, gizakien seme-alabei sekretuan zegoen guztia agerian utzi zietenek.
15. Eta hau da zin honen indarra, indartsua eta sendoa baita, eta zin hau Akâe-k Michaelen eskuetan jarri zuen.
16. Eta hauek dira zin honen sekretuak... Eta sendoak dira haren zinaren bidez: Eta zerua mundua sortu aurretik esekita zegoen, Eta betiko.
17. Eta haren bidez sortu zen lurra uraren gainean, eta mendien ezkutuko txokoetatik datoz ur ederrak, munduaren sorreratik betikotasunera arte.
18. Eta zin horren bidez sortu zen itsasoa, eta haren oinarri gisa harea jarri zion bere haserrearen garairako, eta ez da ausartzen munduaren sorreratik betikotasunera igarotzen.
19. Eta zin horren bidez sendotzen dira sakonuneak, eta iraun egiten dute eta ez dira mugitu beren lekutik betikotasunetik betikotasunera.
20. Eta zin horren bidez eguzkiak eta ilargiak beren ibilbidea osatzen dute, eta ez dira beren ordenantzatik aldentzen betikotasunetik betikotasunera.
21. Eta zin horren bidez izarrek beren ibilbidea osatzen dute, eta Jainkoak beren izenez deitzen die, eta haiek erantzuten diote betikotasunetik betikotasunera.
22. Eta era berean uraren, haizearen eta zefiro guztien izpirituak, eta haizeen alde guztietatik haien bideak.
23. Eta han gordetzen dira trumoiaren oihuak eta tximistaren argia; eta han gordetzen dira txingorraren gelak eta izotzaren gelak, eta lainoaren gelak, eta euriaren eta ihintzaren gelak.
24. Eta hauek guztiek sinesten dute eta eskerrak ematen dizkiote Espirituen Jaunari, eta goratzen dute beren indar guztiarekin, eta haien janaria esker oneko ekintza guztietan dago: eskerrak ematen dizkiote, goratzen dute eta goratzen dute Espirituen Jaunaren izena betiko.
25. Eta zin hau indartsua da haien gainean, eta horren bidez babestuak dira eta haien bideak zainduak dira, eta haien ibilbidea ez da suntsitua izango.
26. Eta poz handia izan zen haien artean, eta bedeinkatu, glorifikatu eta goraipatu zuten Gizonaren Semearen izena agertu zitzaielako.
27. Eta bere aintzaren tronuan eseri zen, eta epaiketaren amaiera Gizonaren Semeari eman zitzaion, eta bekatariak lur gainetik suntsitu eta suntsitu zituen, eta mundua bidegabetu zutenak.
28. Kateekin lotuko dira, eta suntsipen-lekuan espetxeratuko dira, eta haien lan guztiak lurraren gainetik desagertuko dira.
29. Eta hemendik aurrera ez da ezer ustelgarririk izango; izan ere, Gizonaren Semea agertu da, eta bere aintzaren tronuan eseri da, eta gaitz guztia igaroko da bere aurpegiaren aurretik, eta Gizonaren Semearen hitza zabalduko da eta indartsua izango da Espirituen Jaunaren aurrean.

70. KAPITULUA

1. Eta ondoren gertatu zen, bere bizitzan zehar, bere izena Gizonaren Seme horrengana eta Espirituen Jaunarengana altxatu zela lurreko bizilagunen artean.
2. Eta espirituaren gurdietan altxatu zen eta haren izena haien artean desagertu zen.
3. Eta egun hartatik aurrera ez nintzen gehiago haien artean zenbatu: eta bi haizeen artean jarri ninduen, iparraldearen eta mendebaldearen artean, aingeruek sokak hartu zizkidaten aukeratu eta zuzenen lekua neurtzeko.
4. Eta han ikusi nituen lehen aitak eta hasieratik leku hartan bizi ziren zuzenak.

71. KAPITULUA

1. Eta ondoren gertatu zen nire espiritua zeruetara igo zela. Eta Jainkoaren seme santuak ikusi nituen. Suzko garretan

zapaltzen ari ziren: haien jantziak zuriak ziren, eta haien jantziak ere bai, eta haien aurpegiak elurra bezala distira egiten zuten.
2. Eta bi suzko erreka ikusi nituen, eta su horren argia hiazinto baten antzera distiratzen zuen, eta aurpegia lurrera erori nintzen Espirituen Jaunaren aurrean.
3. Eta Mikel aingeruak, arkanjeluetako batek, eskuineko eskutik heldu ninduen, eta altxatu eta sekretu guztietara eraman ninduen, eta zuzentasunaren sekretu guztiak erakutsi zizkidan.
4. Eta zeruaren muturretako sekretu guztiak erakutsi zizkidan, eta izar guztien gela guztiak, eta argizagi guztiak, nondik ateratzen diren santuen aurpegiaren aurretik.
5. Eta nire espiritua zeruen zerura eraman zuen, eta han kristalez eraikitako egitura bat bezala ikusi nuen, eta kristal horien artean su bizidunen mihiak.
6. Eta nire espirituak suzko etxe hura inguratzen zuen gerrikoa ikusi zuen, eta bere lau aldeetan su biziz betetako errekastoak zeuden, eta etxe hura inguratzen zuten.
7. Eta inguruan zeuden Serafin, Kerubin eta Ofannin: Eta hauek dira lo egiten ez dutenak, Eta haren aintzaren tronua zaintzen dutenak.
8. Eta zenbatu ezin zitezkeen aingeruak ikusi nituen, mila mila eta hamar mila aldiz hamar mila, etxe hura inguratzen. Eta Mikel, Rafael, Gabriel eta Fanuel, eta zeruan dauden aingeru santuak, etxe hartatik sartu eta irteten ziren.
9. Eta etxe hartatik atera ziren, Eta Mikel eta Gabriel, Rafael eta Fanuel, Eta aingeru santu asko, zenbatu ezinik.
10. Eta haiekin batera Egunen Burua, bere burua zuria eta artilea bezain garbia, eta bere jantzi deskribaezinak.
11. Eta aurpegira erori nintzen, eta nire gorputz osoa erlaxatu zen, eta nire espiritua transfiguratu zen; eta ozen oihu egin nuen, ... botere-espirituarekin, eta bedeinkatu, aintzatu eta goraipatu egin ninduten.
12. Eta nire ahotik atera ziren bedeinkapen hauek Egunen Hasiera horren aurrean atseginak izan ziren.
13. Eta Egunen Lehena etorri zen Mikel eta Gabriel, Rafael eta Fanuelekin, milaka eta hamar milaka aingeru zenbatu gabe.
14. Eta niregana etorri eta bere ahotsaz agurtu ninduen, eta esan zidan: «Hau da Gizonaren Semea, justiziarako jaioa; eta justizia haren gainean dago, eta Egunen Lehenaren justiziak ez du abandonatzen».
15. Eta esan zidan: «Bakea aldarrikatzen dizu etorkizuneko munduaren izenean; hemendik sortu baita bakea mundua sortu zenetik, eta horrela izango zaizu betiko eta betiko.»
16. Eta denak haren bideetan ibiliko dira, justiziak ez baitu inoiz abandonatzen: harekin izango dira haien bizilekuak, eta harekin izango dute haien ondarea, eta ez dira harengandik bereiziko betiko eta betiko.
17. Eta horrela, egun luzeak izango dira Gizonaren Semearekin, eta justuek bakea eta bide zuzena izango dute, Espirituen Jaunaren izenean betiko.

72. KAPITULUA

1. Zeruko argizarien ibilbideen liburua, bakoitzaren erlazioak, beren klaseen, beren nagusitasunaren eta urtaroen arabera, beren izenen eta jatorrizko lekuen arabera eta beren hilabeteen arabera, Urielek, nirekin zegoen aingeru santuak, haien gidari denak, erakutsi zidana; eta erakutsi zizkidan haien lege guztiak zehazki diren bezala, eta nola den munduko urte guztiei eta betikotasunera arte, betikotasunera arte irauten duen sorkuntza berria burutu arte.
2. Eta hau da argizarien lehen legea: argizariaren, Eguzkiaren, irteera zeruko ekialdeko ateetan eta sarrera zeruko mendebaldeko ateetan du.
3. Eta sei ate ikusi nituen, zeinetatik eguzkia irteten den, eta sei ate, zeinetatik eguzkia sartzen den eta ilargia irteten eta sartzen den ate hauetan, eta izarren gidariek eta haiek gidatzen dituztenek: sei ekialdean eta sei mendebaldean, eta guztiak elkarren atzetik ordena zehatzean; baita leiho asko ere ate hauen eskuinaldean eta ezkerrean.
4. Eta lehenik, Eguzkia izeneko argizaria ateratzen da, eta bere zirkunferentzia zeruaren zirkunferentziaren antzekoa da, eta argitzen eta berotzen duen suaz beteta dago.
5. Igotzen den gurdia haizeak gidatzen du, eta eguzkia zerutik sartzen da eta iparraldetik itzultzen da ekialdera iristeko, eta horrela gidatuta dago dagokion atarira iritsi eta zeruaren aurpegian distira egiten duelarik.
6. Horrela, lehenengo hilabetean igotzen da atari handian, hau da, laugarren sei atari horietatik.
7. Eta laugarren ate horretan, zeinetatik eguzkia lehenengo hilabetean ateratzen den, hamabi leiho-irekidura daude, eta horietatik sugar bat ateratzen da beren sasoian irekitzen direnean.
8. Eguzkia zeruan irteten denean, laugarren ate horretatik ateratzen da hogeita hamar goizez jarraian, eta zehazki zeruaren mendebaldeko laugarren atean sartzen da.
9. Eta aldi honetan eguna egunero luzeagoa bihurtzen da eta gaua gauero laburragoa hogeita hamargarren goizera arte.
10. Egun horretan, eguna gaua baino bederatzigarren zati batez luzeagoa da, eta egunak hamar zati ditu zehazki eta gauak zortzi zati.
11. Eta eguzkia laugarren ate horretatik irteten da, eta laugarrenean sartzen da, eta hogeita hamar goizetan ekialdeko bosgarren atarira itzultzen da, eta bertatik irteten da eta bosgarren atean sartzen da.
12. Eta orduan eguna bi zati luzeagoa bihurtzen da eta hamaika zati izatera iristen da, eta gaua laburragoa bihurtzen da eta zazpi zati izatera iristen da.
13. Eta ekialdera itzultzen da eta seigarren atetik sartzen da, eta seigarren atetik irteten eta sartzen da hogeita hamaika goizetan bere zeinuagatik.
14. Egun hartan, eguna gaua baino luzeagoa bihurtzen da, eta eguna gauaren bikoitza bihurtzen da, eta eguna hamabi zati bihurtzen da, eta gaua laburtu eta sei zati bihurtzen da.
15. Eta eguzkia igotzen da eguna laburtzeko eta gaua luzetzeko, eta eguzkia ekialdera itzultzen da eta seigarren atetik sartzen da, eta bertatik irteten da eta hogeita hamar goizetan sartzen da.
16. Eta hogeita hamar goiz betetzen direnean, eguna zati bat gutxitzen da zehazki, eta hamaika zati bihurtzen da, eta gaua zazpi.
17. Eta eguzkia mendebaldeko seigarren ate horretatik irteten da, eta ekialdera joaten da eta bosgarren atean irteten da hogeita hamar goizez, eta mendebaldean sartzen da berriro bosgarren mendebaldeko atean.
18. Egun horretan eguna bi zatitan murrizten da, eta hamar zatitan osatzen du eta gaua zortzi zatitan.

19. Eta eguzkia bosgarren ate horretatik irteten da eta mendebaldeko bosgarren atean sartzen da, eta laugarren atean irteten da hogeita hamaika goizetan bere zeinuagatik, eta mendebaldean sartzen da.
20. Egun horretan, eguna gauarekin berdintzen da, eta iraupen berekoa bihurtzen da, eta gauak bederatzi zati ditu eta egunak bederatzi zati.
21. Eta eguzkia ate horretatik irteten da eta mendebaldean sartzen da, eta ekialdera itzultzen da eta hogeita hamar goizetan hirugarren atean irteten da eta mendebaldean sartzen da hirugarren atean.
22. Eta egun hartan gaua eguna baino luzeagoa bihurtzen da, eta gaua gaua baino luzeagoa, eta eguna eguna baino laburragoa hogeita hamargarren goizera arte, eta gauak zehazki hamar zati ditu eta egunak zortzi zati.
23. Eta eguzkia hirugarren ate horretatik irteten da eta mendebaldeko hirugarren atetik sartzen da eta ekialdera itzultzen da, eta hogeita hamar goizez ekialdeko bigarren atetik irteten da, eta era berean zeruko mendebaldeko bigarren atetik sartzen da.
24. Eta egun horretan gauak hamaika zati ditu eta egunak zazpi zati.
25. Eta egun horretan eguzkia bigarren ate horretatik irteten da eta mendebaldean sartzen da bigarren atean, eta ekialdera itzultzen da lehenengo atean hogeita hamaika goizetan, eta zeruko mendebaldeko lehenengo atean sartzen da.
26. Eta egun hartan gaua luzeagoa bihurtzen da eta egunaren bikoitza da: eta gauak hamabi zati ditu zehazki eta egunak sei.
27. Eta eguzkiak bere orbitaren zatiketak zeharkatu ditu horrela eta berriro biratzen da bere orbitaren zatiketa horietan, eta hogeita hamar goizetan sartzen da ate horretan eta mendebaldean sartzen da, haren aurkakoan.
28. Eta gau hartan gauaren luzera bederatzigarren zati batez murriztu da, eta gaua hamaika zati bihurtu da eta eguna zazpi zati.
29. Eta eguzkia itzuli da eta ekialdeko bigarren atetik sartu da, eta bere orbitako zati horietara itzultzen da hogeita hamar goizetan, irteten eta sartzen.
30. Eta egun horretan gaua gutxitzen da, eta gaua hamar zatitan eta eguna zortzitan banatzen da.
31. Eta egun hartan eguzkia ate horretatik irteten da, eta mendebaldean sartzen da, eta ekialdera itzultzen da, eta hirugarren atetik irteten da hogeita hamaika goizetan, eta zeruko mendebaldean sartzen da.
32. Egun horretan gaua gutxitu eta bederatzi zatitan osatzen da, eta eguna bederatzi zatitan, eta gaua egunaren berdina da eta urtea bere hirurehun eta hirurogeita lau egunen berdina da.
33. Eta egunaren eta gauaren iraupena, eta egunaren eta gauaren laburdura sortzen dira -- eguzkiaren ibilbidearen bidez egiten dira bereizketa hauek.
34. Horrela, egunero luzeagoa da bere ibilbidea, eta gauero laburragoa.
35. Eta hau da eguzkiaren legea eta ibilbidea, eta haren itzulera hirurogei aldiz itzultzen den bakoitzean eta altxatzen den bakoitzean, hau da, eguzkia deitzen den argizagi handia, betiko eta betiko.
36. Eta horrela altxatzen dena argizaria da, eta bere itxuraren arabera izendatua dago, Jaunak agindu bezala.
37. Igotzen den bezala, sartzen da eta ez da gutxitzen, ezta atsedenik hartzen ere, baizik eta egunez eta gauez ibiltzen da, eta bere argia ilargiarena baino zazpi aldiz distiratsuagoa da; baina tamainari dagokionez biak berdinak dira.

73. KAPITULUA

1. Eta lege honen ondoren, beste lege bat ikusi nuen argiztapen txikiago bati buruzkoa, Ilargia deitzen dena.
2. Eta haren zirkunferentzia zeruaren zirkunferentziaren antzekoa da, eta haren gurdia, zeinetan ibiltzen den, haizeak mugitzen du, eta argia neurri zehatzean ematen zaio.
3. Eta bere egunsentia eta etorrera hilero aldatzen dira: eta bere egunak eguzkiaren egunak bezalakoak dira, eta bere argia uniformea denean, eguzkiaren argiaren zazpigarren zatia da.
4. Eta horrela altxatzen da. Eta ekialdean bere lehen fasea hogeita hamargarren goizean agertzen da: eta egun horretan ikusgai bihurtzen da, eta zuretzat ilargiaren lehen fasea osatzen du hogeita hamargarren egunean, eguzkiarekin batera, eguzkia ateratzen den atarian.
5. Eta bere erdia zazpigarren zati batez luzatzen da, eta bere zirkunferentzia osoa hutsik dago, argirik gabe, bere zazpigarren zati bat eta bere argiaren hamalaugarren zatia izan ezik.
6. Eta bere argiaren erdiaren zazpigarren zatia jasotzen duenean, bere argia zazpigarren zati bat eta erdiaren baliokidea da.
7. Eta eguzkiarekin batera sartzen da, eta eguzkia irteten denean, ilargia harekin batera ateratzen da eta argiaren zati baten erdia jasotzen du, eta gau hartan, goizaren hasieran, ilargi-egunaren hasieran, ilargia eguzkiarekin sartzen da, eta gau hartan ikusezina da hamalau zatiekin eta horietako baten erdiarekin.
8. Eta egun horretan zazpigarren zati batekin jaikitzen da, eta eguzkiaren irteeratik ateratzen eta urruntzen da, eta gainerako egunetan gainerako hamahiru zatietan distiratsu bihurtzen da.

74. KAPITULUA

1. Eta beste ibilbide bat ikusi nuen, berarentzat lege bat, eta nola lege horren arabera egiten duen bere hileko iraultza.
2. Eta Urielek, guztien buruzagi den aingeru santuak, erakutsi zizkidan, eta haien posizioak, eta nik idatzi nituen haien posizioak berak erakutsi zizkidan bezala, eta idatzi nituen haien hilabeteak ziren bezala, eta haien argien itxura hamabost egun bete arte.
3. Zazpigarren zati bakarrean ekialdean bere argi guztia lortzen du, eta zazpigarren zati bakarrean mendebaldean bere iluntasun guztia lortzen du.
4. Eta hilabete batzuetan bere kokapena aldatzen du, eta hilabete batzuetan bere ibilbide berezia jarraitzen du.
5. Bi hilabete barru ilargia eguzkiarekin batera sartzen da: erdiko bi ate horietan hirugarrena eta laugarrena.
6. Zazpi egunez irteten da, eta buelta eman eta berriro itzultzen da eguzkia irteten den atetik, eta bere argi guztia burutzen du: eta eguzkitik urruntzen da, eta zortzi egunetan sartzen da eguzkia irteten den seigarren atetik.

7. Eta eguzkia laugarren atetik irteten denean, zazpi egunez irteten da, bosgarrenetik irten arte eta zazpi egunetan laugarren atarira itzuli eta bere argi guztia lortu arte: eta zortzi egunetan atzera egiten du eta lehenengo atarira sartzen da.
8. Eta zazpi egunen buruan berriro itzultzen da eguzkia ateratzen den laugarren atarira.
9. Horrela ikusi nuen haien kokapena: nola irteten ziren ilargiak eta sartzen zen eguzkia egun haietan.
10. Eta bost urte batzen badira, eguzkiak hogeita hamar eguneko soberakina du, eta bost urte horietako batean metatzen zaizkion egun guztiak, beteta daudenean, 364 egun dira.
11. Eta eguzkiaren eta izarren soberakina sei egun da: 5 urtean 6 egun urtero 30 egun dira: eta ilargia eguzkiaren eta izarren atzetik geratzen da 30 egunez.
12. Eta eguzkiak eta izarrek urte guztiak zehazki ekartzen dituzte, beren posizioa egun bakar batez aurreratu edo atzeratu ez dezaten betikotasunera arte; baizik eta urteak justizia perfektuarekin osatzen dituzte 364 egunetan.
13. 3 urtetan 1092 egun daude, eta 5 urtetan 1820 egun, beraz, 8 urtetan 2912 egun daude.
14. Ilargiarentzat bakarrik, egunak 3 urtean 1062 egun dira, eta 5 urtean 50 egun atzeratzen dira: [hau da, (1770eko) baturari (1000 eta) 62 egun gehitu behar zaizkio.]
15. Eta 5 urtetan 1770 egun daude, beraz, ilargiarentzat 8 urteko egunak 2832 egun dira.
16. [8 urtetan 80 eguneko atzerapena badu], 8 urtetan atzerapen guztiak 80 dira.
17. Eta urtea zehatz-mehatz osatzen da haien munduko geltokien eta eguzkiaren geltokien arabera, zeinak (eguzkia) 30 egunez irteten eta sartzen den ateetatik ateratzen diren.

75. KAPITULUA

1. Eta milaka buruen buruzagiek, sorkuntza osoaren eta izar guztien gainean jarrita daudenek, lau egun tartekatuekin ere zerikusia dute, beren kargutik bereizezinak direnak, urtearen kalkuluaren arabera, eta hauek zerbitzua ematen dute urtearen kalkuluan zenbatzen ez diren lau egunetan.
2. Eta horiengatik, gizakiak gaizki doaz horretan, zeren argizagi horiek benetan zerbitzua ematen baitute munduko estazioetan, bat lehenengo atarian, beste bat zeruko hirugarren atarian, beste bat laugarren atarian eta beste bat seigarren atarian, eta urtearen zehaztasuna bere hirurehun eta hirurogeita lau estazio bereizien bidez lortzen da.
3. Seinaleak, garaiak, urteak eta egunak erakutsi zizkidan Uriel aingeruak, zeina aintzaren Jaunak betiko jarri baitu zeruko argizarien guztien gainean, zeruan eta munduan, zeruaren aurpegian gobernatu eta lurrean ikus zitezen, eta egunaren eta gauaren gidari izan zitezen, hau da, eguzkiaren, ilargiaren eta izarren, eta zeruko gurdi guztietan biraka dabiltzan izaki guztien buruzagi izan zitezen.
4. Era berean, hamabi ate erakutsi zizkidan Urielek, zeruko eguzkiaren gurdiaren zirkunferentzian irekiak, zeinetatik eguzki izpiak ateratzen diren: eta horietatik beroa zabaltzen da lurrean zehar, beren sasoi zehatzetan irekitzen direnean.
5. Eta haizeentzat eta ihintzaren izpirituarentzat, zeruetan muturretan irekita daudenean.
6. Zeruko hamabi ateei dagokienez, lurraren muturretan, zeinetatik ateratzen diren eguzkia, ilargia eta izarrak, eta zeruko lan guztiak ekialdean eta mendebaldean.
7. Leiho asko daude irekita ezkerrean eta eskuinean, eta leiho batek bere sasoian beroa sortzen du, hauek izarrak ateratzen diren ateekin bat etorriz, Jainkoak agindu bezala, eta non jartzen diren beren kopuruaren arabera.
8. Eta zeruan gurdiak ikusi nituen, munduan zehar korrika, inoiz sartzen ez diren izarrak biratzen diren ate horien gainetik.
9. Eta bat gainerako guztiak baino handiagoa da, eta horrek egiten du bere bidea mundu osoan zehar.

76. KAPITULUA

1. Eta lurraren muturretan ikusi nituen hamabi ate irekiak zeruko txoko guztietara, eta horietatik haizeak ateratzen dira eta lurra zeharkatzen dute.
2. Hiru zeruaren aurpegian daude irekita, eta hiru mendebaldean, eta hiru zeruaren eskuinean, eta hiru ezkerrean.
3. Eta hiru lehenengoak ekialdekoak dira, eta hiru iparraldekoak, eta hiru ondoren hegoaldeko ezkerrekoak, eta hiru mendebaldekoak.
4. Hauetatik lautik datoz bedeinkapen eta oparotasun haizeak, eta zortzi horietatik datoz haize kaltegarriak: bidaltzen direnean, suntsipena ekartzen dute lur osoari eta bertan dauden urei, eta bertan bizi diren guztiei, eta uretan eta lurrean dagoen guztiari.
5. Eta ate horietatik datorren lehen haizea, ekialdeko haizea deritzona, ekialdean dagoen lehen atetik ateratzen da, hegoalderantz makurtuz: bertatik datoz desolazioa, lehortea, beroa eta suntsipena.
6. Eta erdiko bigarren atetik dator egokia dena, eta bertatik datoz euria, emankortasuna, oparotasuna eta ihintza; eta iparraldera dagoen hirugarren atetik dator hotza eta lehortea.
7. Eta hauen ondoren hegoaldeko haizeak ateratzen dira hiru ateetatik: ekialderantz makurtzen den lehenengo atetik haize bero bat ateratzen da.
8. Eta ondoko erdiko atetik usain gozoak, ihintza eta euria, oparotasuna eta osasuna ateratzen dira.
9. Eta mendebaldera dagoen hirugarren atetik irteten dira ihintza eta euria, matxinsaltoak eta hondamendia.
10. Eta hauen ondoren iparraldeko haizeak: ekialdeko zazpigarren atetik datoz ihintza eta euria, matxinsaltoak eta hondamendia.
11. Eta erdiko atetik zuzenean datoz osasuna, euria, ihintza eta oparotasuna; eta mendebaldeko hirugarren atetik hodeiak eta izotza, elurra, euria, ihintza eta matxinsaltoak datoz.
12. Eta hauen ondoren [lau] mendebaldeko haizeak datoz: iparraldera hurbiltzen den lehenengo atetik ihintza eta izotza, eta hotza, elurra eta izozteak ateratzen dira.
13. Eta erdiko atetik ateratzen dira ihintza eta euria, eta oparotasuna eta bedeinkapena; eta hegoaldera hurbiltzen den azken atetik ateratzen dira lehortea eta desolazioa, eta erretzea eta suntsipena.
14. Eta zeruko lau izkinetako hamabi ateak horiekin osatu dira, eta haien lege guztiak, izurrite guztiak eta onura guztiak erakutsi dizkizut, ene seme Methuselah.

77. KAPITULUA

1. Eta lehenengo laurdenari ekialdea deitzen zaio, lehenengoa delako; eta bigarrenari, hegoaldea, Goi-Goikoa hara jaitsiko delako, bai, hara jaitsiko da zentzu berezi batean betiko bedeinkatua dena.
2. Eta mendebaldeko aldean txikitua deitzen da, zeren han zeruko argi guztiak gutxitu eta jaisten baitira.
3. Eta laugarren zatia, iparraldea deitzen dena, hiru zatitan banatuta dago: lehenengoa gizakien bizilekua da; bigarrenak ur itsasoak, amildegiak, basoak, ibaiak, iluntasuna eta hodeiak ditu; eta hirugarren zatiak zuzentasunaren lorategia.
4. Zazpi mendi altu ikusi nituen, lurreko mendi guztiak baino altuagoak; eta handik izotza ateratzen da, eta egunak, urtaroak eta urteak igarotzen dira.
5. Lurrean zazpi ibai ikusi nituen, ibai guztiak baino handiagoak: horietako batek, mendebaldetik etorrita, bere urak Itsaso Handira isurtzen zituen.
6. Eta bi hauek iparraldetik itsasora datoz eta beren urak ekialdeko Eritreo itsasora isurtzen dituzte.
7. Eta gainerako laurak iparraldeko aldean irteten dira beren itsasora, bi Eritreo itsasora, eta bi Itsaso Handira, eta han isurtzen dira, eta batzuek diote: basamortura.
8. Zazpi uharte handi ikusi nituen itsasoan eta kontinentean: bi kontinentean eta bost Itsaso Handian.

78. KAPITULUA

1. Eta eguzkiaren izenak hauek dira: lehenengoa Orjârês, eta bigarrena Tômâs.
2. Eta ilargiak lau izen ditu: lehenengo izena Asônjâ da, bigarrena Eblâ, hirugarrena Benâsê eta laugarrena Erâe.
3. Bi argizagi handi hauek dira: haien zirkunferentzia zeruaren zirkunferentziaren antzekoa da, eta bien zirkunferentziaren tamaina berdina da.
4. Eguzkiaren zirkunferentzian zazpi argi-zati daude, ilargiari baino gehiago gehitzen zaizkionak, eta neurri jakin batzuetan transferitzen da eguzkiaren zazpigarren zatia agortu arte.
5. Eta jaiki eta mendebaldeko ateetatik sartu ziren, eta iparralderantz bira egin zuten, eta ekialdeko ateetatik irten ziren zeruaren aurpegira.
6. Eta ilargia ateratzen denean, laugarren zati bat agertzen da zeruan: argia bete-betean bihurtzen da berarengan: hamalaugarren egunean bere argia burutzen du.
7. Eta hamabost argi zati transferitzen zaizkio hamabosgarren egunera arte, urteko zeinuaren arabera bere argia betetzen denean, eta hamabost zati bihurtzen da, eta ilargia hamalaugarren zatien gehikuntzarekin hazten da.
8. Eta ilargia bere beherapenean, lehenengo egunean bere argiaren hamalau zatitara jaisten da, bigarrenean hamahiru zatitara, hirugarrenean hamabitara, laugarrenean hamaikatara, bosgarrenean hamarrera, seigarrenean bederatzira, zazpigarrenean zortzira, zortzigarrenean zazpira, bederatzigarrenean seira, hamargarrenean bostera, hamaikagarrenean laura, hamabigarrenean hirura, hamahirugarrenean bira, hamalaugarrenean zazpiren erdira, eta bere gainerako argi guztia erabat desagertzen da hamabosgarrenean.
9. Eta hilabete batzuetan hilabeteak hogeita bederatzi egun ditu eta behin hogeita zortzi.
10. Eta Urielek beste lege bat erakutsi zidan: noiz transferitzen den argia ilargira, eta zein aldetan transferitzen dion eguzkiak.
11. Ilargia bere argitan hazten ari den aldi osoan, hamalau egunez eguzkiaren aurka dagoenean, bere argia zeruan burutzen du, eta guztiz argiztatuta dagoenean, bere argia bete-betean burutzen da zeruan.
12. Eta lehen egunean ilberri deitzen zaio, egun horretan argia ateratzen baitzaio.
13. Ilbete bihurtzen da eguzkia mendebaldean sartzen den egunean bertan, eta ekialdetik irteten da gauez, eta ilargiak gau osoan argitzen du eguzkia bere aurrean irten eta ilargia eguzkiaren aurrean ikusten den arte.
14. Ilargiaren argia ateratzen den aldean, berriro ere ahultzen da argi guztia desagertu eta hilabeteko egun guztiak amaitu arte, eta bere zirkunferentzia hutsik geratzen da, argirik gabe.
15. Eta hiru hilabete hogeita hamar egunekoak egiten ditu, eta bere garaian hogeita bederatzi eguneko hiru hilabete egiten ditu, eta horietan bere gainbehera burutzen du lehen denbora-tartean, eta lehen atarian ehun eta hirurogeita hamazazpi egunez.
16. Eta irteten den unean hiru hilabetez agertzen da, hogeita hamar egunekoa bakoitza, eta hiru hilabetez hogeita bederatzi egunekoa bakoitza.
17. Gauez hogei egunez gizon baten antzera agertzen da aldi bakoitzean, eta egunez zerua bezala agertzen da, eta ez dago beste ezer haren baitan bere argia izan ezik.

79. KAPITULUA

1. Eta orain, seme maitea, dena erakutsi dizut, eta zeruko izar guztien legea bete da.
2. Eta erakutsi zizkidan lege guztiak egun bakoitzerako, agintea emateko urtaro bakoitzerako, urte bakoitzerako, eta bere irteerarako, eta hilabe eta aste bakoitzerako agindua.
3. Eta ilargiaren beherakada seigarren atean gertatzen dena: seigarren ate honetan bere argia burutzen baita, eta ondoren beherakadaren hasiera dago:
4. Eta lehen atarian bere sasoian gertatzen den beherakada, ehun eta hirurogeita hamazazpi egun bete arte: asteen arabera zenbatuta, hogeita bost aste eta bi egun.
5. Eguzkiaren eta izarren ordenaren atzetik dago zehazki bost egun aldi berean, eta ikusten duzun leku hau zeharkatu ondoren.
6. Horrelakoa da Uriel arkanjeluak, haien buruzagiak, erakutsi zidan argizagi bakoitzaren irudia eta zirriborroa.

80. KAPITULUA

1. Eta egun haietan Uriel aingeruak erantzun eta esan zidan: «Hara, dena erakutsi dizut, Enoch, eta dena agerian utzi dizut eguzki hau eta ilargi hau ikus ditzazun, eta zeruko izarren buruzagiak eta haiek biratzen dituzten guztiak, haien zereginak, denborak eta irteerak.
2. Eta bekatarien egunetan urteak laburtuko dira, eta haien hazia beranduago geratuko da beren lurretan eta soroetan, eta lurreko gauza guztiak aldatuko dira, eta ez dira

agertuko beren garaian: eta euria atzeratuko da, eta zeruak eutsiko dio.
3. Eta garai haietan lurraren fruituak atzeratuko dira, eta ez dira beren garaian haziko, eta zuhaitzen fruituak beren garaian ukatuko dira.
4. Eta ilargiak bere ordena aldatuko du, eta ez da bere garaian agertuko.
5. Eta egun horietan eguzkia ikusiko da eta arratsaldean gurdi handiaren muturrean mendebaldean ibiliko da, eta argiaren ordenaren arabera baino distira handiagoa egingo du.
6. Eta izarren buruzagi askok agindutako ordena hautsiko dute. Eta hauek beren orbitak eta zereginak aldatuko dituzte, eta ez dira agertuko agindutako sasoietan.
7. Eta izarren ordena osoa bekatariengandik ezkutatuko da, eta lurrekoen pentsamenduak okertuko dira haien inguruan, eta beren bide guztietatik aldatuko dira, bai, okertuko dira eta jainkotzat hartuko dituzte.
8. Eta gaitza ugarituko zaie gainera, eta zigorra etorriko zaie, denak suntsitzeko moduan.

81. KAPITULUA

1. Eta esan zidan: «Begira itzazu, Enoch, zeruko taula hauek, eta irakurri bertan idatzita dagoena, eta markatu datu bakoitza».
2. Eta zeruko tabletak behatu nituen, eta bertan idatzita zegoen guztia irakurri nuen eta dena ulertu nuen, eta gizateriaren egintza guztien liburua irakurri nuen, eta lurrean belaunaldi berrietaraino izango diren haragizko seme-alaba guztiena.
3. Eta berehala bedeinkatu nuen Jaun handia, gloriaren Erregea, betiko, munduko lan guztiak egin dituelako. Eta goraipatu nuen Jauna bere pazientziagatik, eta bedeinkatu nuen gizakien seme-alabengatik.
4. Eta ondoren esan nuen: «Zorionekoa zuzentasunean eta ontasunean hiltzen den gizona, zeinari buruz ez den idatzitako bidegabekeria-libururik, eta zeinaren aurka ez den epaiketa-egunik aurkituko».
5. Eta zazpi santu horiek ekarri eta lurrean jarri ninduten nire etxeko atearen aurrean, eta esan zidaten: «Adierazi dena zure seme Matusalemi, eta erakutsi zure seme-alaba guztiei ez dagoela inor zuzen Jaunaren aurrean, zeren bera baita haien Sortzailea».
6. Urtebetez zure semearekin utziko zaitugu, zure azken aginduak eman arte, zure seme-alabei irakatsi eta haientzat idatzi eta zure seme-alaba guztiei testigantza eman diezaien; eta bigarren urtean beren artetik hartuko zaituzte.
7. Sendo izan bedi zure bihotza, zeren onak zuzentasuna onari iragarriko dio; zuzenak zuzenekin batera poztuko dira, eta elkarri zorionak eskainiko dizkiote.
8. Baina bekatariak bekatariekin hilko dira, eta apostata apostatarekin eroriko da.
9. Eta zuzentasuna praktikatzen dutenak gizakien egintzengatik hilko dira, eta jainkogabeen egintzengatik eramango dira.
10. Eta egun haietan nirekin hitz egiteari utzi zioten, eta nire herriarengana joan nintzen, munduko Jauna bedeinkatuz.

82. KAPITULUA

1. Eta orain, ene seme Methuselah, gauza hauek guztiak kontatzen eta idazten ari naiz zuretzat, eta dena agerian utzi dizut, eta liburuak eman dizkizut horiei guztiei buruz: beraz, gorde, ene seme Methuselah, zure aitaren eskutik liburuak, eta ziurtatu munduko belaunaldiei ematen dizkiezula.
2. Jakinduria eman dizut zuri eta zure seme-alabei, eta zure seme-alabei, belaunaldiz belaunaldi beren seme-alabei eman diezaieten, haien pentsamendua gainditzen duen jakinduria hau, hain zuzen ere.
3. Eta ulertzen dutenek ez dute lo egingo, baizik eta belarriarekin entzungo dute jakinduria hau ikasteko, eta janari ona baino gehiago atsegingo die jaten dutenei.
4. Zorionekoak dira zuzen guztiak, zorionekoak dira zuzentasunaren bidean dabiltzan guztiak eta bekatariak bezala bekatu egiten ez dutenak, eguzkiak zerua zeharkatzen duen egun guztien zenbaketa egiten dutenean, ateetatik sartu eta irteten direnean hogeita hamar egunez izarren ordenako milaka buruekin, tartekatuta dauden lauekin batera, urteko lau zatiak banatzen dituztenak, gidatzen dituztenak eta haiekin batera sartzen direnak lau egunez.
5. Horiengatik, gizakiak errudun izango dira eta ez dituzte urteko zenbaketa osoan zenbatuko; bai, gizakiak errudun izango dira eta ez dituzte zehatz-mehatz ezagutuko.
6. Urteko kalkuluari dagozkiolako eta bertan betiko erregistratuta daudelako, bat lehenengo atarian eta bestea hirugarrenean, eta bestea laugarrenean eta bestea seigarrenean, eta urtea hirurehun eta hirurogeita lau egunetan osatzen da.
7. Eta horren kontakizuna zehatza da eta haren kalkulu idatzia zehatza; izan ere, argizariak, hilabeteak, jaialdiak, urteak eta egunak erakutsi eta agerian utzi zizkidan Urielek, zeinaren menpe jarri baitzuen mundu osoko sorkuntzaren Jaunak zeruko izarra.
8. Eta gauaren eta egunaren gaineko boterea du zeruan, argia gizakiei argia emateko: eguzkia, ilargia eta izarrak, eta zeruko botere guztiak, beren gurdi zirkularretan biraka dabiltzanak.
9. Eta hauek dira izarren ordenak, beren lekuetan jartzen direnak, eta beren urtaroetan, jaialdietan eta hilabeteetan.
10. Eta hauek dira gidatzen dituztenen izenak, zaintzen dituztenak beren garaietan, beren ordenan, beren urtaroetan, beren hilabeteetan, beren aginte-aldietan eta beren posizioetan sartzen direla.
11. Urteko lau zatiak banatzen dituzten lau buruzagiak sartzen dira lehenengo; eta haien ondoren, hilabeteak banatzen dituzten ordenako hamabi buruzagiak; eta hirurehun eta hirurogei egunetarako milaka buruzagi daude, egunak banatzen dituztenak; eta lau egun tartekatuetarako, urteko lau zatiak banatzen dituzten buruzagiak daude.
12. Eta milaka buru hauek buruzagiaren eta buruzagiaren artean tartekatzen dira, bakoitza estazio baten atzean, baina haien buruzagiek egiten dute banaketa. Eta hauek dira urteko lau zatiak banatzen dituzten buruzagien izenak, ordenatuta daudenak: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal eta Nârêl.
13. Eta gidatzen dituztenen izenak: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl eta 'Elômê'êl -- hiru hauek ordena-buruei jarraitzen diete,

14. eta badago bat urteko lau zatiak banatzen dituzten estazio-buruei jarraitzen dieten hiru ordena-buruei jarraitzen diena.
15. Urtearen hasieran Melkejâl lehenengo jaikitzen da eta agintzen du, Tam'âinî eta eguzkia deitzen zaiona, eta agintzen duen bitartean bere agintealdiko egun guztiak laurogeita hamaika egun dira.
16. Eta hauek dira lurrean ikusiko diren egunen seinaleak, haren erreinuko egunetan: izerdia, beroa eta barealdia; eta zuhaitz guztiek fruituak ematen dituzte, eta hostoak zuhaitz guztietan sortzen dira, eta gari uzta, eta arrosa-loreak, eta zelaian hazten diren lore guztiak, baina neguko zuhaitzak ihartu egiten dira.
17. Eta hauek dira haien azpian dauden buruzagien izenak: Berka'êl, Zêlebs'êl, eta beste bat, mila buru gehitua, Hîlûjâsĕph deitua: eta buruzagi honen agintearen egunak amaitu dira.
18. Hurrengo buruzagia Hêl'emmêlêk da, eguzki distiratsua deitzen zaiona, eta bere argitasun egun guztiak laurogeita hamaika egun dira.
19. Eta hauek dira lurrean igaroko dituen egunen seinaleak: bero bizia eta lehortasuna, eta zuhaitzek fruituak heltzen dituzte eta fruitu guztiak helduak eta prest ematen dituzte, eta ardiak ernaltzen dira, eta lurreko fruitu guztiak biltzen dira, eta landan dagoen guztia, eta ardotegia: gauza horiek gertatzen dira bere erregealdiko egunetan.
20. Hauek dira milaka-buruen izenak, ordenak eta buruzagiak: Gîdâ'îjal, Kê'êl eta Hê'êl, eta mila-buruaren izena, haiei gehitua, Asfâ'êl: eta haren erreinuaren egunak amaitu dira.

83. KAPITULUA

1. Eta orain, ene seme Matusalem, erakutsiko dizkizut ikusi ditudan ikuskari guztiak, zure aurrean kontatuz.
2. Bi ikuskari izan nituen emaztea hartu aurretik, eta bata bestearen oso bestelakoa zen: lehenengoa idazten ikasten ari nintzela; bigarrena zure ama hartu aurretik, ikuskari ikaragarri bat izan nuenean. Eta haiei buruz Jaunari otoitz egin nion.
3. Nire aitona Mahalalelen etxean etzanda nengoen, eta ikuskari batean zerua nola erori zen ikusi nuen, lurrera erori eta eramana izan zen.
4. Eta lurrera erori zenean, ikusi nuen nola lurra amildegi handi batek irentsi zuen, eta mendiak mendien gainean zintzilik zeuden, eta muinoak muinoen gainean hondoratu ziren, eta zuhaitz altuak enborretatik erauzten ziren, eta behera bota eta amildegian hondoratzen ziren.
5. Eta orduan hitz bat erori zitzaidan ahoan, eta oihu egin nuen ozenki, eta esan nuen: «Lurra suntsituta dago».
6. Eta nire aitona Mahalalelek esnatu ninduen haren ondoan etzanda nengoela, eta esan zidan: «Zergatik negar egiten duzu horrela, seme, eta zergatik egiten duzu hainbeste dolu?»
7. Eta ikusi nuen ikuspegi osoa kontatu nion, eta esan zidan: «Gauza ikaragarria ikusi duzu, seme, eta garrantzi handikoa da lurreko bekatu guztien sekretuei buruzko zure amets-ikuspena: amildegira hondoratu eta suntsipen handi batekin suntsitu behar da.
8. Eta orain, seme maitea, jaiki zaitez eta eskatu aintzaren Jaunari, sinestuna zarenez gero, hondar batzuk lurrean gera daitezen, eta lur osoa suntsitu ez dezan.
9. Ene semea, zerutik etorriko da hau guztia lurrera, eta suntsipen handia izango da lurrean.
10. Ondoren, jaiki eta otoitz egin, erregutu eta eskatu nuen, eta idatzi nuen nire otoitza munduko belaunaldientzat, eta dena erakutsiko dizut, ene seme Methuselah.
11. Eta behetik jaitsi eta zerua ikusi nuenean, eta eguzkia ekialdean irteten, eta ilargia mendebaldean sartzen, eta izar batzuk, eta lur osoa, eta dena hasieran ezagutzen zuen bezala, orduan epaiketaren Jauna bedeinkatu eta goraipatu nuen eguzkia ekialdeko leihoetatik ateraarazi zuelako, eta zeruaren gainean igo eta agertu zelako, eta abiatu eta berari erakutsitako bidea zeharkatzen jarraitu zuelako.

84. KAPITULUA

1. Eta eskuak altxatu nituen zuzentasunez eta Santu eta Handia bedeinkatu nuen, eta nire ahoko hatsaz hitz egin nuen, eta Jainkoak gizakien haragizko seme-alabentzat egin zuen haragizko mihiaz, harekin hitz egin zezaten, eta eman zien hatsa, mihia eta ahoa harekin hitz egin zezaten.
2. «Bedeinkatua izan zaitez, Jauna, Erregea, Handia eta ahaltsua zure handitasunean, zeruko sorkuntza osoaren Jauna, erregeen Erregea eta mundu osoaren Jainkoa. Eta zure boterea, erregetza eta handitasuna betiko iraungo dute, eta belaunaldi guztietan zehar zure jaurerria; eta zeru guztiak zure tronua dira betiko, eta lur osoa zure oin-aulki betiko.»
3. Zuk egin dituzu eta zuk gobernatzen dituzu gauza guztiak, eta ez dago ezer zailago zuretzat, jakinduria ez da zure tronutik aldentzen, ezta zure presentziatik aldentzen ere. Eta badakizu, ikusten eta entzuten duzu dena, eta ez dago ezer ezkutatuta zuretzat, dena ikusten baituzu.
4. Eta orain Zure zeruetako aingeruak errudun dira, eta gizakien haragian Zure haserrea irauten du epaiketa egun handira arte.
5. Eta orain, Jainko eta Jauna eta Errege Handia, otoitz egiten dizut eta otoitz egiten dizut nire otoitza bete dezazun, lurrean ondorengo bat uzteko, eta ez suntsitzeko gizakiaren haragi guztia, eta lurra biztanlerik gabe uzteko, betiko suntsipena egon dadin.
6. Eta orain, Jauna, suntsitu lurretik Zure haserrea piztu duen haragia, Baina zuzentasunaren eta zuzentasunaren haragia ezarri betiko haziaren landare gisa, Eta ez ezkutatu Zure aurpegia Zure zerbitzariaren otoitzari, Jauna.

85. KAPITULUA

1. Eta honen ondoren beste amets bat izan nuen, eta amets osoa erakutsiko dizut, seme.
2. Eta Henok bere ahotsa altxatu eta bere seme Matusalemi esan zion: «Zuri, seme, hitz egingo dizut: entzun nire hitzak, makurtu belarria zure aitaren amets-ikuskerari».
3. Zure ama Edna hartu baino lehen, ikuskari batean ikusi nuen ohean, eta hara zezen bat atera zen lurretik, eta zezen hori zuria zen; eta ondoren behi bat atera zen, eta azken honekin batera bi zezen atera ziren, bat beltza eta bestea gorria.

4. Eta zezen beltz horrek gorria adarkatu eta lurrean zehar atzetik joan zitzaion, eta orduan ezin izan nuen zezen gorri hura gehiago ikusi.
5. Baina zezen beltz hura hazi egin zen eta behi hura harekin joan zen, eta ikusi nuen idi asko ateratzen zirela harengandik, haren antza zutenak eta haren atzetik zetozela.
6. Eta behi hura, lehenengo hura, lehenengo zezenaren aurretik joan zen gorri hura bilatzeko, baina ez zuen aurkitu, eta dolu handi batekin deitoratu zuen haren gainean eta bilatu zuen.
7. Eta begiratu nuen lehenengo zezena harengana etorri eta isilarazi zuen arte, eta ordutik aurrera ez zuen gehiago negar egin.
8. Eta ondoren beste zezen zuri bat erditu zuen, eta ondoren zezen asko eta behi beltzak erditu zituen.
9. Eta ametsetan ikusi nuen zezen zuri hura ere hazten eta zezen zuri handi bihurtzen zela, eta Harengandik zezen zuri asko sortu ziren, eta haren antzekoak ziren. Eta haien antzekoak ziren zezen zuri asko sortzen hasi ziren, bata bestearen atzetik, asko ere bai.

86. KAPITULUA

1. Eta berriro ikusi nuen nire begiekin lo nengoela, eta zerua ikusi nuen goian, eta hara izar bat erori zen zerutik, eta jaiki eta jan eta bazkatu zen idi horien artean.
2. Eta horren ondoren idi handiak eta beltzak ikusi nituen, eta hara, denek beren ukuiluak, larreak eta abereak aldatu zituzten, eta elkarrekin bizitzen hasi ziren.
3. Eta berriro ikusi nuen ikuskeran, eta zerurantz begiratu nuen, eta hara, izar asko jaisten eta zerutik lehenengo izar horrengana erortzen ikusi nituen, eta zezen bihurtu ziren behi horien artean eta haiekin bazkatu ziren haien artean.
4. Eta begiratu nien eta ikusi nuen, eta hara, denek beren gorputz-adarrak askatu zituzten, zaldiak bezala, eta idien behiak estaltzen hasi ziren, eta denak haurdun geratu ziren eta elefanteak, gameluak eta astoak erditu zituzten.
5. Idi guztiak beldurtu egin ziren haien aurrean, eta hortzekin hozka egiten eta irensten hasi ziren, eta adarrekin adarkada bat ematen.
6. Eta idi horiek irensten hasi ziren gainera; eta hara, lurreko seme-alaba guztiak dardarka eta ikara egiten hasi ziren haien aurrean, eta ihesi zihoazen haietatik.

87. KAPITULUA

1. Eta berriro ikusi nuen nola hasi ziren elkar adarkatzen eta elkar irensten, eta lurra oihuka hasi zen.
2. Eta berriro altxatu nituen begiak zerura, eta ikusi nuen ikuskeran, eta hara zerutik atera ziren gizon zurien antzeko izakiak: eta lau atera ziren leku hartatik eta hiru haiekin.
3. Eta azkenik atera ziren hiru horiek eskutik heldu eta gora eraman ninduten, lurraren belaunaldietatik urrun, eta leku garai batera altxatu ninduten, eta lurraren gainetik altxatutako dorre bat erakutsi zidaten, eta muino guztiak baxuagoak ziren.
4. Eta batek esan zidan: «Gelditu hemen elefante, gamelu eta asto horiei, izarrak eta idiak eta horiek guztiak gertatzen zaizkien guztia ikusi arte».

88. KAPITULUA

1. Eta lehenengo atera ziren lau horietatik bat ikusi nuen, eta zerutik erori zen lehenengo izarra hartu, eta eskuak eta oinak lotu eta amildegi batera bota zuen: amildegi hura estua eta sakona zen, eta izugarria eta iluna.
2. Eta haietako batek ezpata atera eta elefante, gamelu eta astoei eman zien: orduan elkar jotzen hasi ziren, eta lur osoa dardarka hasi zen haien ondorioz.
3. Eta ikuskarian begira nengoela, hara, lau haietatik batek zerutik harrikatu zituen, eta zaldien antzeko gorputz-adarrak zituzten izar handi guztiak bildu eta hartu zituen, eta eskuak eta oinak lotu eta lurreko amildegira bota zituen.

89. KAPITULUA

1. Eta lau horietako batek zezen zuri horrengana joan eta sekretu bat irakatsi zion, izutu gabe: zezen jaio eta gizon bihurtu zen, eta ontzi handi bat eraiki zuen beretzat eta bertan bizi izan zen; eta hiru zezen bizi izan ziren berarekin ontzi horretan eta estalita zeuden.
2. Eta berriro altxatu nituen begiak zerurantz eta ikusi nuen teilatu garai bat, gainean zazpi ur-erremolkekin, eta erreka horiek ur askorekin isurtzen ziren itxitura batera.
3. Eta berriro ikusi nuen, eta hara iturriak ireki zirela itxitura handi horren gainazalean, eta ura puzten eta gainazalean igotzen hasi zen, eta itxitura hori ikusi nuen bere gainazal osoa urez estali arte.
4. Eta ura, iluntasuna eta lainoa handitu egin ziren gainean; eta uraren altuerari begira nengoela, ura itxitura horren altueraren gainetik igo zen, eta itxitura horren gainetik isurtzen ari zen, eta lurraren gainean zegoen.
5. Eta itxitura hartako abere guztiak bildu ziren, harik eta nola hondoratu, irentsi eta uretan hil ziren ikusi nuen arte.
6. Baina ontzi hura uretan flotatzen ari zen, idi, elefante, gamelu eta asto guztiak hondora hondoratu ziren bitartean animalia guztiekin batera, eta ezin izan nituen gehiago ikusi, eta ezin izan zuten ihes egin, baizik eta hil eta sakonera hondoratu ziren.
7. Eta berriro ikusi nuen ikuskeran, ur-erreten horiek sabai garai hartatik kendu ziren arte, eta lurreko amildegiak berdindu eta beste amildegi batzuk ireki ziren arte.
8. Orduan ura hauetara jaisten hasi zen, lurra ikusgai bihurtu arte; baina ontzi hura lurrean finkatu zen, eta iluntasuna erretiratu eta argia agertu zen.
9. Baina gizon bihurtu zen zezen zuri hura ontzi hartatik atera zen, eta harekin zeuden hiru zezenak, eta hiru horietatik bat zezen hura bezain zuria zen, eta horietako bat odola bezain gorria, eta beste bat beltza: eta zezen zuri hura alde egin zuen haiengandik.

10-27. Noeren heriotzatik Exodoraino.

10. Eta zelaiko piztiak eta hegaztiak sortzen hasi ziren, eta horrela sortu ziren genero desberdinak: lehoiak, tigreak, otsoak, txakurrak, hienak, basurdeak, azeriak, urtxintxak, txerriak, belatzak, saiak, miruak, arranoak eta beleak; eta haien artean zezen zuri bat jaio zen.
11. Eta elkarri hozka egiten hasi ziren; baina haien artean jaio zen zezen zuri hark basasto bat eta harekin zezen zuri bat sortu zituen, eta basastoak ugaldu egin ziren.

12. Baina beragandik jaio zen zezenak basurde beltz bat eta ardi zuri bat izan zituen; eta lehenengoak basurde asko izan zituen, baina ardi hark hamabi ardi.
13. Hamabi ardi horiek hazi zirenean, bat astoei eman zieten, eta asto horiek berriro ardi hura otsoei eman zieten, eta ardi hura otsoen artean hazi zen.
14. Eta Jaunak hamaika ardiak eraman zituen harekin bizitzera eta otsoen artean bazkatzera: eta ugaldu egin ziren eta ardi-talde asko bihurtu ziren.
15. Eta otsoek beldurra izaten hasi zitzaien, eta zapaldu egin zituzten haien txikiak suntsitu arte, eta haien kumeak ur askoko ibaira bota zituzten: baina ardi horiek oihuka hasi ziren beren txikiengatik, eta beren Jaunari kexatzen.
16. Eta otsoengandik salbatu zen ardi bat ihes egin eta asto basatietara ihes egin zuen; eta ardiak nola negarrez eta negarrez ikusi nituen, eta beren Jaunari erregutzen zioten indar guztiarekin, harik eta ardien Jauna ardien ahotsaz jaitsi zen arte, goi-egoitza batetik, eta haiengana etorri eta bazkatu zituen arte.
17. Eta otsoengandik ihes egin zuen ardiari deitu zion, eta otsoei buruz hitz egin zion, ardiak ez ukitzeko ohartarazteko.
18. Eta ardiak otsoengana joan ziren Jaunaren hitzaren arabera, eta beste ardi batek topatu zuen eta harekin joan zen, eta biak joan eta elkarrekin sartu ziren otso horien bilkuran, eta haiekin hitz egin zuten eta gomendatu zieten hemendik aurrera ardiak ez ukitzeko.
19. Eta orduan ikusi nituen otsoak, eta nola zapaltzen zituzten ardiak beren indar guztiarekin; eta ardiak ozen oihu egin zuten.
20. Eta Jauna ardietara etorri zen eta otso horiek jotzen hasi ziren: eta otsoek negar egiten hasi ziren; baina ardiak isildu egin ziren eta berehala utzi zioten oihu egiteari.
21. Eta ardiak ikusi nituen otsoen artetik alde egin zuten arte; baina otsoen begiak itsututa zeuden, eta otso horiek ardien atzetik joan ziren beren indar guztiarekin.
22. Eta ardien Jauna haiekin joan zen, haien gidari gisa, eta bere ardi guztiak jarraitu zioten: eta bere aurpegia distiratsua, aintzatsua eta ikaragarria zen ikusteko.
23. Baina otsoak ardi haien atzetik hasi ziren, ur itsaso batera iritsi arte.
24. Eta itsaso hura zatitu egin zen, eta urak alde batetik bestera zeuden haien aurrean, eta haien Jaunak gidatu zituen eta bera jarri zen haien eta otsoen artean.
25. Eta otso haiek oraindik ardiak ikusten ez zituztenez, itsaso horren erdira joan ziren, eta otsoek ardiak jarraitu zituzten, eta otso haiek itsaso horretara joan ziren haien atzetik.
26. Eta ardien Jauna ikusi zutenean, ihes egin zuten haren aurpegitik, baina itsaso hura bildu egin zen, eta sortu zen bezala bihurtu zen, eta ura puztu eta igo egin zen otso horiek estali arte.
27. Eta ikusi nuen ardi horien atzetik zebiltzan otso guztiak hil eta ito arte.

28-40. Israel basamortuan, Legearen ematea, Palestinara sartzea.

28. Baina ardiak ur hartatik ihes egin eta basamortu batera joan ziren, non ez zegoen ez urik ez belarrik; eta begiak irekitzen eta ikusten hasi ziren; eta ardien Jauna ikusi nuen haiek bazkatzen eta ura eta belarra ematen, eta ardi hori joaten eta gidatzen.
29. Eta ardi hura harkaitz garai haren gailurrera igo zen, eta ardien Jaunak bidali zien.
30. Eta horren ondoren, ardien Jauna ikusi nuen haien aurrean zutik zegoena, eta haren itxura handia, izugarria eta dotorea zen, eta ardi guztiek ikusi zuten eta haren aurpegiaren aurrean izutu ziren.
31. Eta denak beldur eta ikaratu ziren Haren aurrean, eta oihu egin zioten eurekin zegoen ardiari: "Ezin gara gure Jaunaren aurrean egon edo hura ikusi".
32. Eta haiek gidatzen zituen ardi hura berriro igo zen harkaitz haren gailurrera, baina ardia itsutzen hasi zen eta erakutsi zien bidetik aldentzen, baina ardi horrek ez zuen horren berri izan.
33. Eta ardien Jauna oso haserre zegoen haien aurka, eta ardiak aurkitu zuen, eta harkaitz-tontorretik jaitsi zen, eta ardietara etorri zen, eta gehienak itsututa eta erorita aurkitu zituen.
34. Eta hura ikusi zutenean, beldur eta ikaratu egin ziren haren presentziaren aurrean, eta beren larreetara itzuli nahi izan zuten.
35. Eta ardi hark beste ardi batzuk hartu zituen berarekin, eta erori ziren ardi horiengana joan zen, eta hiltzen hasi zen; eta ardiak beldur izan ziren haren presentziaren aurrean, eta horrela ardi hark erori ziren ardi horiek ekarri zituen berriro, eta beren larreetara itzuli ziren.
36. Eta ikuspen honetan ikusi nuen ardi hura gizon bihurtu zen arte eta ardien Jaunarentzat etxe bat eraiki zuen, eta ardi guztiak etxe horretan jarri zituen.
37. Eta ikusi nuen ardi hau, gidatzen zituen ardiarekin topo egin zuena, loak hartu zuen arte: eta ikusi nuen ardi handi guztiak hil eta txikiak haien ordez altxatu ziren arte, eta larre batera iritsi ziren, eta ur-erreka batera hurbildu ziren.
38. Orduan, gizon bihurtu zen haien buruzagia zen ardi hura aldendu eta loak hartu zuen, eta ardi guztiek bilatu zuten eta negarrez hasi ziren haren gainean.
39. Eta ikusi nuen ardi horrengatik negar egiteari utzi eta ur-erreka zeharkatu zuten arte, eta han bi ardiak altxatu ziren gidari gisa, haiek gidatu eta loak hartu zituztenen ordez.
40. Eta ikusi nuen ardiak leku eder batera eta lurralde atsegin eta eder batera iritsi ziren arte, eta ikusi nuen ardi horiek asetu ziren arte; eta etxe hura haien artean zegoen lurralde atseginean.

41-50. Epaileen garaitik Tenpluaren eraikuntzara arte.

41. Eta batzuetan begiak irekitzen zitzaizkien, eta batzuetan itsutzen, harik eta beste ardi bat jaiki eta eraman eta guztiak atzera ekarri zituen arte, eta begiak ireki zitzaizkien.
42. Eta txakurrek, azeriak eta basurdeek ardi horiek irensten hasi ziren, harik eta ardien Jaunak beste ardi bat altxatu zuen arte, ahari bat, haien artetik, eta honek gidatu zituen.
43. Eta ahari hark txakur, azeri eta basurdeei alde banatan erasotzen hasi zen, denak suntsitu arte.
44. Eta begiak ireki zitzaizkion ardi hark ikusi zuen ardien artean zegoen aharia, harik eta bere aintza utzi eta ardiak adarkatzen hasi zen arte, eta zapaldu egin zituen, eta modu desegokian jokatu zuen.

45. Eta ardien Jaunak bildotsa beste bildots bati bidali zion eta ahari eta ardien buruzagi izatera igo zuen, bere aintza galdu zuen ahariaren ordez.
46. Eta harengana joan eta bakarrik hitz egin zion, eta ahari bihurtu zuen, eta ardien printze eta gidari bihurtu zuen; baina gauza horietan guztietan txakur horiek ardiak zapaldu zituzten.
47. Eta lehenengo ahariak bigarren ahariaren atzetik joan zen, eta bigarren aharia jaiki eta ihes egin zuen haren aurretik; eta ikusi nuen txakur horiek lehenengo aharia lurrera bota zuten arte.
48. Eta bigarren ahari hura jaiki eta ardi txikiak eraman zituen.
49. Eta ardi haiek hazi eta ugaldu egin ziren; baina txakur, azeri eta basurde guztiak beldurtu eta ihes egin zuten haren aurrean, eta ahari hark basapiztiak jo eta hil zituen, eta basapizti haiek ez zuten gehiago botererik ardien artean eta ez zieten gehiago ezer lapurtu. Eta ahari hark ardi asko sortu eta loak hartu zuen; eta ardi txiki bat ahari bihurtu zen haren ordez, eta ardi haien printze eta lider bihurtu zen.
50. Eta etxe hura handia eta zabala bihurtu zen, eta ardi horientzat eraiki zen: eta dorre garai eta handi bat eraiki zen etxearen gainean ardien Jaunarentzat, eta etxe hura baxua zen, baina dorrea altxatua eta garaia zen, eta ardien Jauna dorre horren gainean zegoen eta mahai bete bat eskaini zioten aurrean.

51-67. Israel eta Judako bi erreinuak, Jerusalem suntsitzeraino.

51. Eta berriro ikusi nituen ardi haiek berriro ere okertu eta bide askotatik joan zirela, eta beren etxea utzi zutela, eta ardien Jaunak ardien artetik batzuk deitu eta ardietara bidali zituen, baina ardiek hiltzen hasi ziren.
52. Eta haietako bat salbatu zen eta ez zen hil, eta lasterka alde egin zuen eta oihu egin zuen ardiaren gainean; eta hiltzen saiatu ziren, baina ardien Jaunak ardiengandik salbatu zuen, eta niregana ekarri zuen, eta han bizitzera eraman zuen.
53. Eta beste ardi asko bidali zizkien ardi horiei, haientzat testigantza emateko eta haien alde dolu egiteko.
54. Eta horren ondoren ikusi nuen Jaunaren etxea eta haren dorrea utzi zituztenean, erabat alde egin zutela, eta begiak itsutu zitzaizkiela; eta ardien Jauna ikusi nuen nola hilketa asko egin zituen haien artaldeetan, ardi horiek hilketa hori gonbidatu eta haren lekua saldu zuten arte.
55. Eta lehoien, tigreen, otsoen eta hienen eskuetan utzi zituen, azerien eta basapiztia guztien eskuetan, eta basapiztia horiek ardiak zatitzen hasi ziren.
56. Eta ikusi nuen utzi zituela haien etxea eta dorrea, eta lehoien esku utzi zituela guztiak, piztia basatien eskuetan urratzeko eta irensteko.
57. Eta oihuka hasi nintzen nire indar guztiarekin, eta ardien Jaunari erregutzen hasi nintzen, eta ardiekin lotuta piztia basati guztiek jan zituztela adierazi nion.
58. Baina mugitu gabe geratu zen, ikusi arren, eta poztu egin zen jan, irentsi eta lapurtu zituztelako, eta piztia guztien eskuetan utzi zituen jan zitezen.
59. Eta hirurogeita hamar artzain deitu zituen, eta ardiak eman zizkien bazka zitzaten, eta artzainei eta haien lagunei esan zien: "Zuetako bakoitzak ardiak bazka ditzala hemendik aurrera, eta nik aginduko dizuedan guztia egin dezazuela.
60. Eta behar bezala zenbatuta emango dizkizuet, eta esango dizuet zeintzuk suntsitu behar diren, eta suntsitu itzazue». Eta ardi horiek eman zizkien.
61. Eta beste bat deitu eta esan zion: «Begira ezazu artzainek ardi horiei egingo dieten guztia; izan ere, nik agindu diedana baino gehiago suntsituko dituzte.
62. Eta artzainek eragingo duten gehiegikeria eta suntsipen oro, idatzi zenbat suntsitzen dituzten nire aginduaren arabera, eta zenbat beren kapritxoaren arabera: idatzi artzain bakoitzaren aurka berak eragiten duen suntsipen guztia.
63. Eta irakurri nire aurrean zenbaka zenbat suntsitzen dituzten, eta zenbat suntsitzeko uzten dituzten, hau haien aurkako testigantza gisa izan dezadan, eta artzainen egintza guztiak ezagutu dezadan, ulertu eta ikus dezadan zer egiten duten, ea betetzen duten ala ez eman diedan agindua.
64. Baina ez dute jakingo, eta ez diezu adieraziko, ezta ohartaraziko ere, baizik eta artzainek bere garaian egiten duten suntsipen guztia bakoitzaren aurka idatziko duzu eta dena nire aurrean jarriko duzu.
65. Eta ikusi nuen artzain haiek beren sasoian bazkatu arte, eta agindua baino gehiago hiltzen eta suntsitzen hasi ziren arte, eta ardi haiek lehoien esku utzi zituzten.
66. Eta lehoiek eta tigreek ardi horien zatirik handiena jan eta irentsi zuten, eta basurdeek haiekin batera jan zuten; eta dorre hura erre eta etxe hura eraitsi zuten.
67. Eta oso triste jarri nintzen dorre horrengatik, ardi-etxe hura eraitsi baitzuten, eta gero ezin izan nuen ikusi ea ardi horiek etxe hartan sartu ziren.

68-71. Aingeru Agintarien Lehen Aroa -- Jerusalemgo Suntsipenetik Gatibutasunetik Itzulerara arte.

68. Eta artzainek eta haien lagunek ardi horiek basapiztia guztiei eman zizkieten, irensteko, eta bakoitzak bere garaian kopuru zehatza jaso zuen: besteak liburu batean idatzi zuen zenbat suntsitu zituen bakoitzak.
69. Eta bakoitzak agindutakoa baino askoz gehiago hil eta suntsitu zituen; eta ardi horiengatik negarrez eta deitoratzen hasi nintzen.
70. Eta horrela ikusi nuen ikuspenean idazle hura, nola idatzi zuen artzain haiek suntsitu zuten guztia, egunez egun, eta nola eraman eta utzi zuen liburu osoa ardien Jaunari erakutsi zion: egin zuten guztia, eta bakoitzak suntsitu zuen guztia, eta suntsipenari eman zioten guztia.
71. Eta liburua ardien Jaunaren aurrean irakurri zen, eta Hark liburua eskutik hartu eta irakurri egin zuen, zigilatu eta utzi egin zuen.

72-77. Bigarren Aroa: Ziroren garaitik Alexandro Handiaren garaira arte.

72. Eta berehala ikusi nuen nola artzainak hamabi orduz bazkatzen ari ziren, eta hara non ardi horietako hiruk atzera egin eta etorri eta sartu ziren eta etxe hartako eroritako guztia eraikitzen hasi ziren; baina basurdeek saiatu ziren geldiarazten, baina ez ziren gai izan.
73. Eta berriro hasi ziren lehen bezala eraikitzen, eta dorre hura altxatu zuten, eta dorre altua izena eman zioten; eta

berriro hasi ziren mahai bat jartzen dorrearen aurrean, baina gainean zegoen ogi guztia kutsatuta eta ez garbia zen.
74. Eta hori guztiari dagokionez, ardi haien begiak itsutu ziren, eta ez zuten ikusten, eta baita artzainen begiak ere; eta artzainen esku utzi zituzten kopuru handitan, suntsitzeko, eta ardiak zapaldu eta jan egin zituzten.
75. Eta ardien Jauna geldirik egon zen ardi guztiak zelaietan sakabanatu eta haiekin nahastu ziren arte, eta ez zituzten abereen eskuetatik salbatu.
76. Eta liburua idatzi zuenak eraman zuen, eta erakutsi eta irakurri zuen ardien Jaunaren aurrean, eta haien alde erregutu zion, eta haien alde erregutu zion, artzainen eginkizun guztiak erakutsi zizkion bitartean, eta haren aurrean artzain guztien aurkako testigantza eman zuen bitartean.
77. Eta hartu zuen liburua, haren ondoan utzi eta alde egin zuen.

90. KAPITULUA

1-5. Hirugarren Aroa -- Alexandro Handitik Greziar-Siriako Nagusitasunera.

1. Eta ikusi nuen arte, modu honetan, hogeita hamabost artzainek ardiak bazkatzen hasi zirela, eta banan-banan beren aldiak amaitu zituzten lehenengoek bezala; eta beste batzuek hartu zituzten beren eskuetan, beren aldian bazkatzeko, artzain bakoitzak bere aldian.
2. Eta horren ondoren, nire ikuskeran zeruko hegazti guztiak etortzen ikusi nituen, arranoak, saiak, miruak, beleak; baina arranoak hegazti guztiak gidatu zituen; eta ardi horiek irensten hasi ziren, eta begiak ateratzen eta haragia jaten.
3. Eta ardiak oihuka hasi ziren, hegaztiek haien haragia jaten ari zirelako, eta nik, berriz, lo nengoela, begiratu eta deitoratu nuen ardiak bazkatzen zituen artzain hura.
4. Eta ikusi nuen ardi horiek txakurrek, arranoek eta miruek irentsi zituzten arte, eta ez zuten haragirik, ez azalik, ezta zainik ere utzi, hezurrak bakarrik gelditu arte; eta hezurrak ere lurrera erori ziren, eta ardiak gutxitu egin ziren.
5. Eta ikusi nuen hogeita hirurek artzaintza hasi eta beren aldi desberdinetan berrogeita zortzi aldiz amaitu zutela.

6-12. Laugarren Aroa -- Greko-Siriako Nagusitasunetik Makabearren Matxinadara.

6. Baina hara, ardi zuri haiek bildotsak erditu zituzten, eta begiak ireki eta ikusten hasi ziren, eta ardiei oihuka.
7. Bai, oihu egin zieten, baina ez zieten entzun esaten zietena, baizik eta oso gor zeuden, eta haien begiak oso itsututa zeuden.
8. Eta ikuskeran ikusi nuen nola beleak bildots horien gainera hegan egin zuten eta bildots horietako bat hartu, eta ardiak zatitu eta jan zituzten.
9. Eta ikusi nuen bildotsen adarrak hazi zitzaizkien arte, eta beleek beren adarrak bota zituzten arte; eta ikusi nuen ardi horietako baten adar handi bat ernetu zen arte, eta haien begiak ireki ziren arte.
10. Eta begiratu zien, eta haien begiak ireki ziren, eta ardiei oihu egin zien, eta ahariak ikusi zuten, eta denak korrika joan ziren harengana.
11. Eta hori guztia gorabehera, arrano, sai, bele eta miru haiek ardiak urratzen eta haien gainera oldartzen ziren eta irensten jarraitzen zuten: ardiak isilik zeuden oraindik, baina ahariak kexatu eta oihuka ari ziren.
12. Eta bele haiek borrokatu eta borrokatu egin zuten harekin eta haren adarra suntsitzen saiatu ziren, baina ez zuten inolako botererik izan haren gainean.

13-19. Jentilen azken erasoa juduen aurka (non 13-15 eta 16-18 bikoitzak diren).

13. Eta ikusi nuen artzainak, arranoak, saiak eta miruak etorri ziren arte, eta beleei oihu egin zieten ahari horren adarra hautsi zezatela, eta borrokatu eta borrokatu egin zuten harekin, eta hark haiekin borrokatu zuen eta oihu egin zuen laguntza etor zedin.
14. Eta ikusi nuen artzainen izenak idatzi eta ardien Jaunaren aurrean eraman zuen gizon hura etorri eta lagundu egin zion, dena erakutsiz: ahari horren laguntzara jaitsi zen.
15. Eta ikusi nuen ardien Jauna haserre bizian etorri zitzaien arte, eta hura ikusi zuten guztiak ihes egin zuten, eta guztiak haren itzalean erori ziren haren aurpegiaren aurretik.
16. Arrano, sai, bele eta miru guztiak bildu ziren, eta haiekin batera etorri ziren zelaiko ardi guztiak, bai, denak elkartu ziren, eta elkarri lagundu zioten ahariaren adarra hausten.
17. Eta ikusi nuen gizon hura, Jaunaren aginduz liburua idatzi zuena, harik eta hamabi azken artzain horiek egindako suntsipenari buruzko liburu hura ireki zuen arte, eta erakutsi zuen ardien Jaunaren aurrean aurrekoek baino askoz gehiago suntsitu zutela.
18. Eta ikusi nuen ardien Jauna haiengana etorri eta bere haserrearen makila eskuan hartu eta lurra jo zuen arte, eta lurra zatitu egin zen, eta zeruko piztia eta hegazti guztiak ardi horien artetik erori ziren, eta lurrak irentsi zituen eta estali egin zituen.
19. Eta ikusi nuen ardiei ezpata handi bat eman zitzaien arte, eta ardiak zelaiko piztia guztien aurka abiatu ziren hiltzeko, eta piztia eta zeruko hegazti guztiak ihes egin zuten haien aurrean.

20-27. Aingeru erorien, artzainen eta apostaten epaiketa.

20. Eta ikusi nuen tronu bat eraiki zen arte lurralde atseginean, eta ardien Jauna bera eseri zen bertan, eta besteak hartu zituen zigilatutako liburuak eta ireki zituen ardien Jaunaren aurrean.
21. Eta Jaunak zazpi gizon zuri horiek deitu zituen, eta agindu zuen bere aurrean ekartzeko, bidea erakusten zuen lehenengo izarrarekin hasita, zaldien antzeko gorputz-adarrak zituzten izar guztiak, eta guztiak eraman zituzten haren aurrean.
22. Eta esan zion haren aurrean idatzi zuen gizonari, zazpi zuri haietako bati, eta esan zion: "Hartu ardiak eman nizkien hirurogeita hamar artzain horiek, eta eurek hartuta, nik agindu baino gehiago hil zituztenak".
23. Eta hara, denak lotuta zeuden, ikusi nuen, eta denak haren aurrean zutik zeuden.

24. Eta epaiketa lehenik izarren gainean egin zen, eta epaituak eta errudun aurkituak izan ziren, eta kondenazio lekura joan ziren, eta amildegi batera bota zituzten, suz eta sugarrez betea, eta suzko zutabeez betea.
25. Eta hirurogeita hamar artzain horiek epaitu eta errudun aurkitu zituzten, eta suzko amildegi hartara bota zituzten.
26. Eta ikusi nuen garai hartan nola ireki zen amildegi bat lurraren erdian, suz betea, eta ardi itsutu haiek ekarri zituzten, eta guztiak epaitu eta errudun aurkitu zituzten eta amildegi suzko honetara bota zituzten, eta erre egin ziren; orain, amildegi hau etxe horren eskuinaldean zegoen.
27. Eta ardi haiek erretzen ikusi nituen eta haien hezurrak erretzen.

28-38. Jerusalem Berria, bizirik dirauten jentilen bihurketa, zuzenen berpizkundea, Mesias.

28. Eta zutik egon nintzen etxe zahar hura tolestu zuten arte ikusteko; eta zutabe guztiak eraman zituzten, eta etxeko habe eta apaingarri guztiak aldi berean tolestu zituzten harekin batera, eta eraman eta lurraldearen hegoaldeko leku batean jarri zuten.
29. Eta ikusi nuen ardien Jaunak etxe berri bat ekarri zuen arte, lehenengoa baino handiagoa eta garaiagoa, eta lehenengoaren lekuan jarri zuen, tolestuta zegoena; bere zutabe guztiak berriak ziren, eta bere apaingarriak berriak ziren eta lehenengo zaharra baino handiagoak, kendu zuena, eta ardi guztiak barruan zeuden.
30. Eta ikusi nituen gelditu ziren ardi guztiak, eta lurreko piztia guztiak, eta zeruko hegazti guztiak, lurrera erori eta ardi haiei omenaldia egiten, eta erregutzen eta obeditzen zieten gauza guztietan.
31. Eta ondoren, zuriz jantzitako hiru horiek, lehenago altxatu nindutenak, eskutik heldu zidatenak, eta ahari horren eskuak ere heldu zidan, eta ardien erdian jarri ninduten epaiketa egin aurretik.
32. Eta ardi haiek guztiak zuriak ziren, eta haien ilea ugaria eta garbia zen.
33. Eta suntsitu eta sakabanatu ziren guztiak, eta landako piztia guztiak, eta zeruko hegazti guztiak, bildu ziren etxe hartan, eta ardien Jauna poz handiz poztu zen, denak onak zirelako eta bere etxera itzuli zirelako.
34. Eta ikusi nuen ardiei eman zitzaien ezpata utzi zuten arte, eta etxera ekarri zuten, eta Jaunaren aurrean zigilatu zen, eta ardi guztiak etxe hartara gonbidatu zituzten, baina ez zituen eutsi.
35. Eta guztien begiak ireki ziren, eta ona ikusi zuten, eta ez zen haien artean bat ere ikusi ez zuenik.
36. Eta ikusi nuen etxe hura handia, zabala eta oso betea zela.
37. Eta ikusi nuen zezen zuri bat jaio zela, adar handiekin, eta zelaiko piztia guztiek eta zeruko hegazti guztiek beldur zioten eta etengabe eskatzen zioten.
38. Eta ikusi nuen haien belaunaldi guztiak eraldatu ziren arte, eta denak zezen zuri bihurtu ziren arte; eta haien artean lehenengoa bildots bihurtu zen, eta bildots hori animalia handi bihurtu zen eta adar beltz handiak zituen buruan; eta ardien Jauna poztu zen haren eta idi guztiengatik. 39. Eta haien artean lo egin nuen: eta esnatu eta dena ikusi nuen.
40. Hau da lo nengoela ikusi nuen ikuskera, eta esnatu nintzen eta justiziaren Jauna bedeinkatu nuen eta aintza eman nion.
41. Orduan negarrez hasi nintzen negarrez, eta nire malkoak ez ziren gelditu jasan ezin izan nituen arte: ikusi nuenean, ikusi nuenagatik isuri ziren; izan ere, dena etorriko da eta beteko da, eta gizakien egintza guztiak beren ordenan erakutsi zizkidaten.
42. Gau hartan lehenengo ametsa gogoratu nuen, eta horregatik negar egin nuen eta asaldatu egin nintzen, ikuskera hura izan nuelako.

91. KAPITULUA

1. «Eta orain, ene seme Matusalem, deitu zure anaia guztiak niregana, eta bildu niregana zure amaren seme guztiak; izan ere, hitzak deitzen nau, eta espiritua isuri da nire gainean, betiko gertatuko zaizun guztia erakuts diezazudan».
2. Eta han joan zen Matusalem, eta bere anaia guztiak deitu zituen, eta bere senideak bildu zituen.
3. Eta zuzentasunaren seme-alaba guztiei hitz egin zien, eta esan zien: «Entzun, Henok-en semeok, zuen aitaren hitz guztiak, eta adi egon nire ahoko ahotsari; zeren eskatzen dizuet eta esaten dizuet, maiteok: Maitatu zuzentasuna eta ibili bertan».
4. Eta ez hurbildu zuzentasunera bihotz bikoitzarekin, eta ez elkartu bihotz bikoitzekoekin, baizik eta ibili zuzentasunean, ene semeok. Eta horrek gidatuko zaituzte bide onetatik, eta zuzentasuna izango da zuen laguna.
5. Badakit indarkeria handituko dela lurrean, eta zigor handia beteko dela lurrean, eta bidegabekeria guztia amaituko dela; bai, erroetatik moztuko da, eta bere egitura osoa suntsituko da.
6. Eta bidegabekeria berriro kontsumatuko da lurrean, eta bidegabekeria eta indarkeriazko ekintza guztiak, eta transgresioa bi mailatan nagusituko da.
7. Eta bekatua, bidegabekeria eta blasfemia, Eta mota guztietako egintzaetan indarkeria handitzen direnean, Eta apostasia, transgresioa eta zikinkeria handitzen direnean, zigor handia etorriko da zerutik horien guztien gainera, Eta Jaun santua haserre eta zigorrarekin aterako da lurrean epaiketa egitera.
8. Egun haietan, indarkeria erroetatik moztuko da, eta bidegabekeriaren erroak, engainuarekin batera, eta zeruaren azpitik suntsituko dira.
9. Eta jentilen idolo guztiak abandonatuak izango dira, eta tenpluak suarekin erreko dira, eta lur osotik kenduko dituzte, eta suaren epaiketara botako dira, eta haserre eta epaiketa latzean betiko hilko dira.
10. Eta justuak loalditik jaikiko dira, eta jakinduria jaikiko da eta emango zaie.
11. Eta horren ondoren, bidegabekeriaren sustraiak moztuko dira, eta bekatariak ezpataz suntsituko dira... leku guztietan blasfematzaileengandik moztuko dira, eta indarkeria planifikatzen dutenak eta blasfemia egiten dutenak ezpataz hilko dira.
12. Eta horren ondoren beste aste bat izango da, zortzigarrena, zuzentasunarena, eta ezpata bat emango zaio zapaltzaileen aurka epaiketa zuzena egin dadin, eta bekatariak zuzenen eskuetan emango dira.

13. Eta amaieran etxeak eskuratuko dituzte beren zuzentasunari esker, eta etxe bat eraikiko zaio Errege Handiari betiko aintzan,
14. Eta gizateria osoak zuzentasunaren bidea bilatuko du. Eta horren ondoren, bederatzigarren astean, epaiketa zuzena mundu osoari agertuko zaio, eta jainkogabeen lan guztiak lur osotik desagertuko dira, eta mundua suntsipenerako idatzita geratuko da.
15. Eta honen ondoren, hamargarren astean zazpigarren zatian, betiko epaiketa handia izango da, non mendekua beteko duen aingeruen artean.
16. Eta lehenengo zerua joan eta desagertuko da, eta zeru berri bat agertuko da, eta zeruetako botere guztiek zazpi aldiz argituko dute.
17. Eta horren ondoren, aste asko izango dira betiko zenbatu gabe, eta denak izango dira ontasunean eta zuzentasunean, eta bekatua ez da gehiago betiko aipatuko.
18. Eta orain esaten dizuet, semeok, eta erakusten dizkizuet zuzentasunaren bideak eta indarkeriaren bideak. Bai, berriro erakutsiko dizkizuet, zer gertatuko den jakin dezazuen.
19. Eta orain, entzun iezadazue, semeok, eta ibili zaitezte zuzentasunaren bideetan, eta ez ibili indarkeriaren bideetan; zeren bidegabekerian dabiltzan guztiak betiko galduko baitira.

92. KAPITULUA

1. Henokek idatzitako liburua -- Henokek idatzi zuen jakinduriazko doktrina oso hau, gizaki guztiek goraipatzen dutena eta lur osoko epailea dena lurrean biziko diren nire seme-alaba guztientzat. Eta etorkizuneko belaunaldientzat, zuzentasuna eta bakea gordeko dutenentzat.
2. Ez bedi zuen espiritua kezkatu garaiengatik; izan ere, Santuak eta Handiak ezarri ditu egunak gauza guztientzat.
3. Eta zuzena lotik jaikiko da, jaikiko da eta zuzentasunaren bideetan ibiliko da, eta bere bide eta elkarrizketa guztiak betiko ontasunean eta grazian izango dira.
4. Errukitsua izango da zuzenarentzat eta betiko zuzentasuna emango dio, eta boterea emango dio ontasunez eta zuzentasunez hornitua izan dadin. Eta betiko argitan ibiliko da.
5. Eta bekatua iluntasunean galduko da betiko, eta egun hartatik aurrera ez da gehiago ikusiko betiko.

93. KAPITULUA

1. Eta ondoren, Henokek eman eta liburuetatik kontatzen hasi zen. Eta Henokek esan zuen: «Zuzentasunaren seme-alabei eta munduko hautatuei buruz, eta zuzentasunaren landareari buruz, gauza hauek esango ditut, Bai, nik, Henokek, adieraziko dizkizuet, semeok:
2. Zeruko ikuskeran agertu zitzaidanaren arabera, eta aingeru santuen hitzez jakin dudanaren arabera, eta zeruko tabletetatik ikasi dudanaren arabera.
3. Eta Henok liburuetatik kontatzen hasi zen eta esan zuen: «Lehenengo asteko zazpigarren egunean jaio nintzen, epaia eta justizia oraindik irauten zuten bitartean».
4. Eta nire ondoren bigarren astean gaiztakeria handia sortuko da, eta engainua sortuko da; eta bertan izango da lehen amaiera. Eta bertan salbatuko da gizona; eta amaitu ondoren bidegabekeria haziko da, eta legea egingo da bekatarientzat.
5. Eta horren ondoren, hirugarren astearen amaieran, gizon bat aukeratuko da epaiketa zuzenaren landare gisa, eta haren ondorengoak zuzentasunaren landare bihurtuko dira betiko.
6. Eta horren ondoren, laugarren astean, amaieran, santuen eta zuzenen ikuskariak ikusiko dira, eta belaunaldi guztientzat lege bat eta hesi bat egingo zaie.
7. Eta horren ondoren, bosgarren astean, amaieran, aintza eta nagusitasunaren etxea betiko eraikiko da.
8. Eta horren ondoren, seigarren astean, bertan bizi diren guztiak itsutuko dira, eta guztien bihotzek jainkogabe utziko dute jakinduria. Eta bertan gizon bat igoko da; eta amaieran, nagusitasunaren etxea suarekin erreko da, eta hautatutako erroaren arraza osoa sakabanatuko da.
9. Eta horren ondoren, zazpigarren astean, belaunaldi errebelde bat sortuko da, eta haren egintzak asko izango dira, eta haren egintza guztiak errebeldeak izango dira.
10. Eta amaieran hautatuak izango dira, betiko zuzentasunaren landareko hautatuak, zazpi aldiz argibideak jasotzeko bere sorkuntza guztiari buruz.
11. Zeren nor da gizakien seme-alaba guztien artean Santuaren ahotsa entzun dezakeenik, nahasmendurik gabe? Eta nork pentsatu ditzake haren pentsamenduak? Eta nork ikus ditzake zeruko lan guztiak?
12. Eta nola izan liteke zerua ikus dezakeen norbait, eta nor da zeruko gauzak ulertu eta arima edo espiritu bat ikusi eta horien berri eman, edo igo eta haien amaiera guztiak ikusi eta pentsatu edo haien antzera egin dezakeenik?
13. Eta nor da gizaki guztien artean lurraren zabalera eta luzera jakin dezakeena, eta nori erakutsi zaio horien guztien neurria?
14. Edo ba al dago zeruaren luzera, eta zenbat den bere altuera, eta zeren gainean oinarrituta dagoen, eta zenbat den izarren kopurua, eta non dauden argiztapen guztiak bereiz dezakeenik?

94. KAPITULUA

1. Eta orain esaten dizuet, semeok, maita ezazue zuzentasuna eta ibili bertan; izan ere, zuzentasunaren bideak onartzeko modukoak dira, baina bidegabekeriaren bideak bat-batean suntsitu eta desagertuko dira.
2. Eta belaunaldi bateko gizon batzuei indarkeriaren eta heriotzaren bideak agertuko zaizkie, eta urrun mantenduko dira haietatik, eta ez diete jarraituko.
3. Eta orain zuei, zuzenoi, esaten dizuet: Ez ibili gaiztakeriaren bideetan, ezta heriotzaren bideetan ere, eta ez hurbildu haiengana, suntsituak izan ez zaitezten.
4. Bilatu eta aukeratu zeuen justizia eta bizitza hautatua, eta ibili bakearen bideetan, eta biziko zarete eta aurrera egingo duzue.
5. Eta eutsi nire hitzei zuen bihotzeko pentsamenduetan, eta ez utzi ezabatzen zuen bihotzetatik; badakit bekatariek gizakiak tentatuko dituztela jakinduria gaiztoz eskatzeko, horrela ez dadin lekurik aurkitu, eta ez den tentazio mota bat ere gutxitu.

6. Ai bidegabekeria eta zapalkuntza eraikitzen dutenei, eta engainua oinarritzat jartzen dutenei; zeren bat-batean eroriko baitira, eta ez dute bakerik izango.
7. Ai, bekatuarekin etxeak eraikitzen dituztenei! Zeren oinarri guztietatik eroriko baitira, eta ezpataz eroriko baitira. Eta urrea eta zilarra epaiketan eskuratzen dituztenak bat-batean galduko dira.
8. Ai zuei, aberatsak, zeren zuen aberastasunetan fidatu zarete, eta zuen aberastasunetatik aldenduko zarete, zeren ez zarete Goi-goikoaz gogoratu zuen aberastasun egunetan.
9. Blasfemia eta bidegabekeria egin dituzue, eta prestatu zarete hilketa egunerako, eta iluntasun egunerako eta epaiketa handiaren egunerako.
10. Honela mintzo eta adierazten dizuet: Zuek sortu zaituzteenak irauli egingo zaituzte, eta zuen erorketagatik ez da errukirik izango, eta zuen Sortzailea poztuko da zuen suntsipenarekin.
11. Eta zure zuzenak egun haietan lotsagarri izango dira bekatarientzat eta jainkogabeentzat.

95. KAPITULUA

1. Ai ene begiak ur-hodei bat balira, zutaz negar egiteko, eta nire malkoak ur-hodei bat bezala isuriko banitu, bihotzeko atsekabetik atseden hartzeko!
2. Nork utzi dizue lotsa eta gaiztakeria egiten? Eta horrela, bekatariak, epaia etorriko zaizue.
3. Ez izan beldur bekatarien beldur, zuzenok; zeren Jaunak berriro zuen eskuetan emango baititu, zuen nahien arabera epaitu ditzazuen.
4. Ai zuei, alderantzikatu ezin daitezkeen anatema fulminatzen duzuenoi: sendatzea, beraz, urrun egongo da zuen bekatuen ondorioz.
5. Ai zuei, zuen lagunari gaiztakeria egiten diozuenoi! Zeren zuen egintzen arabera ordainduko dizueten.
6. Ai zuei, lekuko gezurtiak, eta bidegabekeria pisatzen duzuenoi, zeren bat-batean hilko zarete.
7. Ai zuei, bekatariak, zeren jazartzen dituzue zuzenak! Zeren injustiziagatik libratuko eta jazartuko zarete, eta haren uztarri astuna izango da zuen gainean.

96. KAPITULUA

1. Itxaropen izan, zuzenok; bat-batean hilko baitira bekatariak zuen aurrean, eta zuen nahien arabera izango dituzue haien gaineko jaunak.
2. Eta bekatarien atsekabearen egunean, zure seme-alabak arranoak bezala igoko dira eta altxatuko dira, eta saiak baino gorago egongo da zure habia, eta lurraren arrailduretan eta harkaitzaren arrailduretan sartuko zarete betiko, konitxoak bezala bidegabeen aurrean, eta sirenek intziri egingo dute zuengatik, eta negar egingo dute.
3. Horregatik, ez izan beldurrik, sufritu duzuenook; sendatzea izango baita zuen zatia, eta argi distiratsu batek argituko zaituzte, eta atsedenaren ahotsa entzungo duzue zerutik.
4. Ai zuek, bekatariak, zeren zuen aberastasunak zuzenak bezala agertzen zaituztete, baina zuen bihotzek bekatariak zaretela kondenatzen zaituztete, eta egitate hau zuen aurkako testigantza izango da zuen egintza gaiztoen oroigarri gisa.
5. Ai zu, gari-irinaren onena jaten duzuena, eta ardoa ontzi handietan edaten duzuena, eta apalak zuen indarrarekin zapaltzen dituzuena!
6. Ai zuei, iturri guztietatik ura edaten duzuenoi! Bat-batean suntsituko eta ihartuko zarete, bizitzaren iturria utzi duzuelako.
7. Ai zuei, bidegabekeria, engainua eta blasfemia egiten duzuenoi! Hori izango da zuen aurkako oroigarri gaiztakeriaren aurka.
8. Ai zuei, ahaltsuok, zeinek indarrez zapaltzen baitituzte zuzenak! Zeren zuen suntsipenaren eguna helduko baita. Egun horietan, egun asko eta onak etorriko zaizkie zuzenei, zuen epaiketaren egunean.

97. KAPITULUA

1. Sinets ezazue, zuzenok, bekatariak lotsagarri izango direla, eta bidegabekeriaren egunean hilko direla.
2. Jakin bedi zuek, bekatariok, Goi-goikoak zuen suntsipenaz oroitzen dela, eta zeruko aingeruak zuen suntsipenaz pozten direla.
3. Zer egingo duzue, bekatariak, eta nora ihes egingo duzue epaiketa egunean, zuzenen otoitzaren ahotsa entzuten duzuenean?
4. Bai, haien antzeko izango zarete, zeinen aurka hitz hau izango den lekuko: "Bekatarien lagun izan zarete".
5. Eta egun haietan, zuzenen otoitza Jaunarengana iritsiko da, eta zuen epaiketaren egunak etorriko dira zuentzat.
6. Eta zuen bidegabekeriaren hitz guztiak Santu Handiaren aurrean irakurriko dira, eta zuen aurpegiak lotsaz estalita egongo dira, eta bidegabekerian oinarritutako lan oro arbuiatuko du.
7. Ai zuei, bekatariok, ozeanoaren erdian eta lehorrean bizi zaretenok, zeinen oroitzapena gaiztoa baita zuen aurka.
8. Ai zuei, zilarra eta urrea bidegabekeriaz eskuratzen dituzuenoi, eta esaten duzuenoi: "Aberastasunekin aberastu gara eta ondasunak ditugu; eta nahi genuen guztia eskuratu dugu."
9. Eta orain egin dezagun asmoa genuena: zilarra bildu dugulako, eta nekazari asko dira gure etxeetan. Eta gure bihitegiak urez beteta daude,
10. Bai, ura bezala, zuen gezurrak isuriko dira; zeren zuen aberastasunak ez dira iraungo, baizik eta laster igoko dira zuengandik; zeren bidegabekerian eskuratu duzue dena, eta madarikazio handi baten menpe egongo zarete.

98. KAPITULUA

1. Eta orain zin egiten dizuet, jakintsuei eta ergelai, esperientzia ugari izango dituzuelako lurrean.
2. Gizonek emakumeek baino apaingarri gehiago jantziko dituzue, eta birjina batek baino jantzi koloretsu gehiago: erregetzan, handitasunean eta boterean, zilarrean, urrez eta purpuran, eta distira eta janarian, ura bezala isuriko dira.
3. Horregatik, doktrina eta jakinduria falta izango zaie, eta beren ondasunekin batera hilko dira; eta beren aintza eta handitasun guztiarekin, eta lotsaz, sarraskiaz eta pobrezia handian, beren espirituak suzko labera botako dira.
4. Zin egin dizuet, bekatariok, mendia ez den bezala esklabo bihurtu, Eta muinoa ez den bezala emakumearen neskame bihurtu, Hala ere, bekatua ez da lurrera bidali,

Baina gizakiak bere kabuz sortu du, Eta madarikazio handi baten pean eroriko dira hura egiten dutenak.
5. Eta emakumeari ez zaio antzutasuna eman, baina bere eskuen egintzengatik hiltzen da seme-alabarik gabe.
6. Zuei, bekatariok, Santu Handiaren izenean zin egin dizuet, zuen egintza gaizto guztiak zeruetan agerian daudela, eta zuen zapalkuntza-egintza bakar bat ere ez dela estali eta ezkutatzen.
7. Eta ez pentsatu zure espirituan, ezta esan zure bihotzean ez dakizula eta ez duzula ikusten bekatu guztiak egunero zeruan erregistratzen direla Goi-goikoaren aurrean.
8. Hemendik aurrera jakingo duzue egunero zapaltzen duzuen zapalkuntza guztia idatzita dagoela zuen epaiketaren egunera arte.
9. Ai zuei, ergelok, zeren zuen ergelkeriagatik galduko zarete; eta jakintsuen aurka hautsiko zarete, eta horregatik ez da zorion ona izango zuen zatia.
10. Eta orain, jakizue suntsipen egunerako prestatuta zaudetela: horregatik, ez espero bizitzea, bekatariak, baizik eta alde egingo duzue eta hilko zarete; ez baitakizue erreskaterik; prestatuta zaudete epaiketa handiaren egunerako, atsekabearen eta zuen izpirituen lotsa handiaren egunerako.
11. Ai zuek, bihotz burugogorrak, gaiztakeria egiten eta odola jaten duzuenoiak! Nondik dituzue jateko, edateko eta asetzeko gauza onak? Jaun Goren-Goikoak lurrean ugari jarri dituen gauza on guztietatik; horregatik ez duzue bakerik izango.
12. Ai zuei, bidegabekeria maite duzuenoi! Zergatik espero duzue zeuen zorte ona? Jakizue zuzenen eskuetan jarriko zaretela, eta lepoak moztuko dizkizuete eta hilko zaituztete, eta ez dizuete errukirik izango.
13. Ai zuei, zuzenen atsekabeaz gozatzen duzuenoi! Ez baita zuentzat hilobirik zulatzen.
14. Ai zuei, zuzenen hitzak gutxiesten dituzuenoi! Ez baituzue bizitzeko itxaropenik izango!
15. Ai zuei, gezurra eta hitz jainkogabeak idazten dituzuenoi! Zeren gezurrak idazten dituzue, jendeak entzun ditzan eta jainkogabe joka ditzan beren hurkoarekin.
16. Horregatik ez dute bakerik izango, bat-bateko heriotzaz hilko dira.

99. KAPITULUA

1. Ai zuei, jainkogabekeria egiten duzuenoi, eta gezurretan harrotzen zaretenoi eta goraipatzen dituzuenoi: hilko zarete, eta ez duzue bizitza zoriontsurik izango.
2. Ai zuzentasunaren hitzak bihurritzen dituztenei, eta betiko legea hausten dutenei, eta ez zirena bekatari bihurtzen direnei! Lurrean oinpean zapalduko dituzte.
3. Egun horietan, prest egon zaitezte, zintzook, zuen otoitzak oroigarri gisa altxatzeko, Eta jarri itzazue testigantza gisa aingeruen aurrean, Bekatarien bekatua oroigarri gisa jar dezaten Goi-goikoaren aurrean.
4. Egun haietan, nazioak asaldatuko dira, eta nazioen familiak jaikiko dira suntsipen egunean.
5. Eta egun haietan, behartsuek aterako dira eta eramango dituzte haien seme-alabak, eta abandonatuko dituzte, eta haien seme-alabak hilko dira haien ondorioz: Bai, edoskitzen ari diren beren seme-alabak abandonatuko dituzte, eta ez dira haiengana itzuliko, eta ez dute errukirik izango beren maiteekin.
6. Eta berriro zin dagit, bekatariok, bekatua etengabeko odol-isuriaren egunerako prestatuta dagoela.
7. Eta harriak eta urrezko, zilarrezko, egurrezko, harrizko eta buztinezko irudi hilak gurtzen dituztenek, eta espiritu lohiak eta deabruak gurtzen dituztenek, eta ezagutzaren araberakoak ez diren idolo mota guztiak, ez dute haiengandik inolako laguntzarik jasoko.
8. Eta jainkogabe bihurtuko dira beren bihotzeko erokeriagatik, eta itsutuko zaizkie begiak bihotzeko beldurragatik eta ametsetako ikuskerengatik.
9. Hauengatik jainkogabe eta beldurgarri bihurtuko dira; zeren gezurretan egingo baitute beren lan guztia, eta harri bat adoratuko dute: horregatik, bat-batean hilko dira.
10. Baina egun haietan bedeinkatuak izango dira jakinduriaren hitzak onartzen eta ulertzen dituzten guztiak, Goi-goikoaren bideak zaintzen dituztenak eta haren zuzentasunaren bidean dabiltzanak, eta jainkogabeekin jainkogabe bihurtzen ez direnak; zeren salbatuko baitira.
11. Ai zu, zure auzokideei gaitza zabaltzen diezuena! Zeren Sheolen hilko zarete.
12. Ai zuei, neurri engainagarriak eta faltsuak egiten dituzuenoi, eta lurrean samina sortzen duzuenoi! Zeren horrela erabat suntsituko baitira.
13. Ai zuei, besteen lan gogorraren bidez zuen etxeak eraikitzen dituzuenoi, eta zuen eraikuntza-material guztiak bekatuaren adreiluak eta harriak direnei; esaten dizuet ez duzuela bakerik izango.
14. Ai, aiten neurria eta betiko ondarea arbuiatzen dutenei, eta haien arimak idoloen atzetik dabiltzanei; ez baitute atsedenik izango.
15. Ai bidegabekeria egiten eta zapalkuntza laguntzen dutenei, eta beren bizilagunak hiltzen dituztenei, epaiketa handiaren egunera arte.
16. Zeren zuen aintza suntsituko du, eta zuen bihotzetara atsekabea ekarriko du, eta bere haserre bizia piztuko du, eta zuek guztiok ezpataz suntsituko zaituzte; eta santu eta zuzen guztiek zuen bekatuak gogoratuko dituzte.

100. KAPITULUA

1. Eta egun haietan, leku berean, aitak semeekin batera joak izango dira, eta anaiak elkarren artean hilko dira, errekak haien odolez bete arte.
2. Gizonak ez du eskua atzeratuko bere semeak eta biloben semeak hiltzetik, eta bekatariak ez du eskua atzeratuko bere anaia ohoratutik: egunsentitik ilunabar arte elkar hilko dute.
3. Eta zaldia bularreraino ibiliko da bekatarien odolean, eta gurdia bere altueraraino urperatuko da.
4. Egun haietan, aingeruak leku sekretuetara jaitsiko dira, eta bekatua eragin zuten guztiak leku bakarrean bilduko dituzte, eta Goi-Goikoa epaiketa egunean jaikiko da, bekatarien artean epaiketa handia egiteko.
5. Eta zuzen eta santu guztien gainean zaindariak izendatuko ditu aingeru santuen artean, begi-ninia bezala zaintzeko, gaiztakeria eta bekatu guztiak amaitu arte, eta zuzenek lo luzea egin arren, ez dute beldurrik izan behar.
6. Eta orduan lurreko seme-alabek jakintsuak segurtasunean ikusiko dituzte, eta liburu honetako hitz guztiak ulertuko dituzte, eta ezagutuko dituzte beren

aberastasunek ezingo dituztela salbatu, beren bekatuen suntsipenean.
7. Ai zuei, bekatariak, larrialdi handiko egunean, zuzenak atsekabetzen eta suan erretzen dituzuenoi! Zuen lanen arabera ordainduko zaizue.
8. Ai zuei, bihotz burugogorrak, gaiztakeria asmatzeko erne zaudetenak! Horregatik, beldurra etorriko zaizue, eta ez da inor izango zuei laguntzeko.
9. Ai zuei, bekatariok, zuen ahoko hitzengatik eta zuen eskuen jainkogabekeriagatik egin dituzuen egintzengatik, suak baino sugar sukartsuetan erreko zarete.
10. Eta orain, jakin ezazue aingeruetatik galdetuko dizuela zuen egintzei buruz zeruan, eguzkitik, ilargitik eta izarretatik zuen bekatuei dagokienez, lurrean zuzenak epaitzen dituzuelako.
11. Eta deituko ditu zuen aurka testigantza emateko hodei, laino, ihintz eta euri guztiak; zeren denak zuengatik galaraziko baitira zuei erortzea, eta zuen bekatuen oroituko dira.
12. Eta orain eman opariak euriari, ez dezan eragotzi zuek erortzea, ezta ihintza ere, zuekgandik urrea eta zilarra jaso dituenean erortzeko.
13. Izotza eta elurra beren hotzez, eta elur-ekaitz guztiak beren izurrite guztiekin zuen gainera erortzen direnean, egun horietan ezingo diozue eutsi haien aurrean.

101. KAPITULUA

1. Zeruko seme-alabak, begira zeruari eta Goi-goikoaren lan guztiei, eta izan haren beldur, eta ez egin gaiztakeriarik haren aurrean.
2. Zeruko ateak ixten baditu, eta euria eta ihintza lurrera erortzea eragozten badie zuengatik, zer egingo duzue orduan?
3. Eta zuen egintzengatik bere haserrea bidaltzen badu zuen gainera, ezingo diozue eskatu; zeren harrokeria eta lotsagabekeria hitz egin dituzue haren zuzentasunaren aurka: horregatik ez duzue bakerik izango.
4. Eta ez al dituzue ikusten itsasontzien marinelak, nola haien ontziak uhinek astintzen dituzten, eta haizeek astintzen dituzten, eta larri dauden?
5. Eta horregatik beldur dira, beren ondasun guztiak itsasora joaten direlako haiekin batera, eta bihotzean aurreikuspen txarrak dituzte itsasoak irentsiko dituela eta bertan hilko direlako.
6. Ez al dira itsaso osoa, haren ur guztiak eta haren mugimendu guztiak Goi-Goikoaren lana? Ez al ditu mugak ezarri haren egintzei, eta ez al du hondarrez estali?
7. Eta haren errieta egitean, ikaratu eta lehortu egiten da, eta bere arrain guztiak eta bertan dagoen guztia hiltzen dira; baina zuek, lurreko bekatariak, ez izan haren beldur.
8. Ez al ditu berak egin zerua eta lurra, eta bertan dagoen guztia? Nork eman die adimena eta jakinduria lurrean eta itsasoan mugitzen den guztiari?
9. Ez al dute itsasoaren beldur itsasoko marinelek? Hala ere, bekatariek ez dute Goi-goikoaren beldurrik.

102. KAPITULUA

1. Su ikaragarri bat ekarriko dizuen egun horietan, nora ihes egingo duzue, eta non aurkituko duzue salbazioa? Eta bere Hitza zuen aurka jaurtitzen duenean, ez al zarete izutuko eta beldurtuko?
2. Eta argizagi guztiak beldur handiz izutuko dira, eta lur osoa izutuko da, dardaratu eta izutuko da.
3. Eta aingeru guztiek beren aginduak beteko dituzte, Eta Gloria Handiaren presentziatik ezkutatzen saiatuko dira, Eta lurreko seme-alabak dardarka eta ikara egingo dute; Eta bekatariak betiko madarikatuak izango zarete, Eta ez duzue bakerik izango.
4. Ez izan beldurrik, zuzenen arimak, eta izan itxaropentsu zuzentasunean hil zaretenok.
5. Eta ez zaitez atsekabetu zure arima infernura atsekabetuta jaitsi bada, eta zure bizitzan zure gorputzak ez badu zure ontasunaren arabera jokatu, baizik eta itxaron bekatarien epaiketaren eguna, eta madarikazio eta zigorraren eguna.
6. Eta hala ere, hiltzen zarenean, bekatariek zuetaz hitz egiten dute: «Gu hiltzen garen bezala, zuzenak ere hiltzen dira, eta zer onura jasotzen dute beren egintzengatik?
7. Begira, gu bezala, haiek ere atsekabe eta iluntasunean hiltzen dira, Eta zer dute gu baino gehiago? Hemendik aurrera berdinak gara.
8. Eta zer jasoko dute eta zer ikusiko dute betiko? Hara, haiek ere hil dira, eta hemendik aurrera betiko ez dute argirik ikusiko».
9. Esaten dizuet, bekatariok, jan eta edatearekin, lapurtu eta bekatu egitearekin, biluzik uztearekin, aberastasunak lortzearekin eta egun onak ikustearekin konformatzen zaretela.
10. Ikusi al duzue zuzenen azkena nola amaitzen den, eta ez dela inolako indarkeriarik aurkitu haiengan heriotzaraino?
11. «Hala ere, hil egin ziren eta existitu ez balira bezala geratu ziren, eta haien espirituak atsekabearen ondorioz infernura jaitsi ziren».

103. KAPITULUA

1. Oras, beraz, zuei, zuzenoi, zin egiten dizuet Jainko Handi, Ohoratu eta Ahaltsuaren aintzaz, eta haren handitasunaz zin egiten dizuet:
2. Misterio bat ezagutzen dut, eta zeruko tabletak irakurri ditut, eta liburu santuak ikusi ditut, eta bertan idatzita eta inskribatuta aurkitu dut haiei buruz:
3. Ontasun, poz eta aintza guztiak prestatuta daudela haientzat, Eta idatzita daudela zuzentasunez hil direnen espirituentzat, Eta onura ugari emango zaizkizula zure lanaren ordainetan, Eta zure zortea bizien zortea baino askoz handiagoa dela.
4. Eta zuen izpirituak, zuzentasunez hil direnak, biziko eta poztuko dira, eta haien izpirituak ez dira desagertuko, ezta haien oroigarria ere Handien aurpegitik munduko belaunaldi guztietaraino: horregatik, ez izan beldur gehiago haien irainaz.
5. Ai zuek, bekatariak, hiltzen zaretenean, zuen bekatuen aberastasunean hiltzen bazarete, eta zuek bezalakoek zuetaz esaten badute: «Zorionekoak bekatariak: beren egun guztiak ikusi dituzte».
6. Eta nola hil diren oparotasunean eta aberastasunean, eta ez duten ikusi atsekaberik edo hilketarik beren bizitzan; eta

ohorez hil diren, eta ez zaie epaiketarik egin beren bizitzan zehar».
7. Jakizue, haien arimak infernura jaitsiko direla, eta zorigaiztokoak izango direla beren atsekabe handian.
8. Eta iluntasunean, kateetan eta sugar erretzaile batean sartuko dira zuen espirituak, non epaiketa latza dagoen; eta epaiketa handia munduko belaunaldi guztientzat izango da. Ai zuei, ez baituzue bakerik izango.
9. Ez esan bizitzan dauden zuzen eta onei buruz: «Gure egun nahasietan neketsu aritu gara eta arazo guztiak jasan ditugu, eta gaitz askorekin topo egin dugu eta suntsitu egin gara, eta gutxi bihurtu gara eta gure espiritua txikia».
10. Eta suntsituak izan gara eta ez dugu inor aurkitu hitz batekin ere laguntzeko: Torturatuak eta suntsituak izan gara, eta ez dugu espero egunero bizitza ikusteko.
11. Burua izatea espero genuen eta isatsa bihurtu gara: neketsu lan egin dugu eta ez dugu gure lanaz asebetetzerik izan; eta bekatarien eta bidegabeen janari bihurtu gara, eta beren uztarri astuna ezarri digute gainean.
12. Guregan nagusi izan dira gorroto gaituztenak eta jo gaituztenak; eta gure gorroto gaituztenei makurtu diegu lepoa, baina ez digute errukirik izan.
13. Ihes egin nahi izan genuen haiengandik, ihes egin eta atseden hartu ahal izateko, baina ez genuen aurkitu ihes egiteko eta haietatik salbu egoteko lekurik.
14. Eta gure atsekabealdian agintariei kexatu gara, eta gu irentsi gaituztenen aurka oihu egin dugu; baina ez dute gure oihuei kasurik egin, eta ez dute gure ahotsari jaramonik egin nahi izan.
15. Eta lagundu zieten guri lapurtu eta irentsi gintuztenei eta gu gutxitu gintuztenei; eta ezkutatu zuten beren zapalkuntza, eta ez zuten kendu gure gainetik irentsi, sakabanatu eta hil gintuztenen uztarria, eta ezkutatu zuten beren hilketa, eta ez zuten gogoratu gure aurka eskuak altxatu zituztela.

104. KAPITULUA

1. Zin egiten dizuet, zeruan aingeruek gogoratzen zaituztela onerako Handiaren aintzaren aurrean: eta zuen izenak idatzita daudela Handiaren aintzaren aurrean.
2. Izan zaitezte itxaropentsu; lehen lotsagarri utzi zintuzten gaiztakeria eta atsekabeagatik; baina orain zeruko argiak bezala distira egingo duzue, distira egingo duzue eta ikusiak izango zarete, eta zeruko ateak irekiko zaizkizue.
3. Eta zure oihuan, oihu egin epaiketa eskatzeko, eta agertuko zaizu; zeren zure atsekabe guztia agintariengan eta zu lapurtu zutenei lagundu dieten guztiengan zigortuko da.
4. Izan zaitezte itxaropentsu, eta ez galdu zuen itxaropenak, zeren zeruko aingeruak bezain poz handia izango baituzue.
5. Zer egin beharko duzue? Ez duzue ezkutatu beharko epaiketa handiaren egunean eta ez zarete bekataritzat aurkituko, eta betiko epaiketa urrun egongo da zuengandik munduko belaunaldi guztientzat.
6. Eta orain ez izan beldurrik, zuzenok, bekatariak indartsu hazten eta beren bideetan aurrera egiten ikusten dituzuenean: ez izan haiekin lagun, baina urrun egon haien indarkeriatik; zeren zeruko gudarosteen lagun bihurtuko zarete.
7. Eta, bekatariok esan arren: «Gure bekatu guztiak ez dira bilatuko eta idatziko», hala ere, egunero idatziko dituzte zuen bekatu guztiak.
8. Eta orain erakusten dizuet argiak eta iluntasunak, egunak eta gauak, zure bekatu guztiak ikusten dituztela.
9. Ez izan jainkogabe zuen bihotzetan, eta ez gezurrik esan, eta ez aldatu zuzentasunaren hitzak, ezta gezurrez salatu Santu Handiaren hitzak, ezta kontuan hartu zuen idoloak; zeren zuen gezur guztiak eta zuen jainkogabekeria guztiak ez dira zuzentasunean sortzen, baizik eta bekatu handi batean.
10. Eta orain badakit misterio hau, bekatariek zuzentasunaren hitzak aldatu eta bihurrituko dituztela modu askotan, eta hitz gaiztoak esango dituztela, eta gezurra esango dutela, eta engainu handiak praktikatuko dituztela, eta beren hitzei buruzko liburuak idatziko dituztela.
11. Baina egiazki idatziko dituztenean nire hitz guztiak beren hizkuntzetan, eta ez dutenean ezer aldatzen edo kentzen nire hitzetatik, baizik eta egiazki idatziko dituztenean guztiak, nik lehenik haiei buruz testigantza eman nien guztia.
12. Gero, badakit beste misterio bat, liburuak emango zaizkiela zuzenei eta jakintsuei, pozaren, zuzentasunaren eta jakinduria askoren kausa izan daitezen.
13. Eta liburuak emango zaizkie, eta haietan sinetsiko dute eta poztuko dira haiekin, eta orduan, zuzentasunaren bide guztiak ikasi dituzten zuzen guztiek saria jasoko dute.

105. KAPITULUA

1. Egun haietan, Jaunak lurreko seme-alabei deitzeko eta haien jakinduriaz testigantza emateko agindu zien: Erakutsi iezaiezue; zeren zuek zarete haien gidariak eta lur osoaren ordaina.
2. Ni eta nire semea betiko elkartuko gara haiekin zuzentasunaren bideetan haien bizitzan; eta bakea izango duzue: poztu zaitezte, zuzentasunaren seme-alabak. Amen.

106. KAPITULUA

1. Eta egun batzuk igaro ondoren, nire seme Methuselak emazte bat hartu zuen bere seme Lamekentzat, eta haurdun geratu zen harekin eta seme bat erditu zuen.
2. Eta bere gorputza elurra bezain zuria eta arrosa baten lorea bezain gorria zen, eta buruko ilea eta ile luzeak artilea bezain zuriak ziren, eta begiak ederrak. Begiak ireki zituenean, etxe osoa eguzkiak bezala argitu zuen, eta etxe osoa oso distiratsua zen.
3. Eta orduan emaginaren eskuetan jaiki, ahoa ireki eta zuzentasunaren Jaunarekin hitz egin zuen.
4. Eta bere aita Lamek beldur izan zitzaion eta ihes egin zuen, eta bere aita Matusalemgana etorri zen.
5. Eta esan zion: «Seme arrotz bat sortu dut, gizakiaren desberdina eta ez bezalakoa, eta zeruko Jainkoaren semeen antzekoa; eta bere izaera desberdina da eta ez da gure modukoa, eta bere begiak eguzkiaren izpiak bezalakoak dira, eta bere aurpegia loriatsua da.
6. Eta iruditzen zait ez dela nigandik sortua, aingeruetatik baizik, eta beldur naiz haren egunetan mirariren bat egingo ote den lurrean.

7. Eta orain, aita maitea, hemen nago zuri eskatzeko eta erregutzeko, gure aita Enochengana joan zaitezen eta egia berarengandik ikas dezazun, aingeruen artean baitago haren bizilekua.
8. Eta Methuselahek bere semearen hitzak entzun zituenean, lurraren muturreraino etorri zitzaidan; izan ere, entzun zuen han nengoela, eta oihu egin zuen, eta nik bere ahotsa entzun nuen eta harengana etorri nintzen. Eta esan nion: «Hemen nago, seme, zergatik etorri zara niregana?»
9. Eta erantzun zuen: «Kezka handi baten ondorioz etorri naiz zuregana, eta ikuspen kezkagarri baten ondorioz hurbildu naiz».
10. Eta orain, aita maitea, entzun iezadazu: Lamek nire semeari seme bat jaio zaio, zeinaren parekorik ez den, eta bere izaera ez da gizakiaren izaeraren antzekoa, eta bere gorputzaren kolorea elurra baino zuriagoa eta arrosa baten lorea baino gorriagoa da, eta bere buruko ilea artile zuria baino zuriagoa da, eta bere begiak eguzki izpiak bezalakoak dira, eta begiak ireki zituen eta orduan etxe osoa argitu zuen.
11. Eta emaginaren eskuetan jaiki zen, eta ahoa ireki eta zeruko Jauna bedeinkatu zuen.
12. Eta bere aita Lamek beldurtu egin zen eta niregana ihes egin zuen, eta ez zuen sinesten beragandik sortua zela, baizik eta zeruko aingeruen antzekoa zela; eta hara, zuregana etorri naiz egia ezagutarazteko.
13. Eta nik, Enochek, erantzun eta esan nion: «Jaunak gauza berri bat egingo du lurrean, eta hau dagoeneko ikusi dut ikuspen batean, eta jakinaraziko dizut nire aita Jared-en belaunaldian zeruko aingeru batzuek Jaunaren hitza hautsi zutela.
14. Eta hara, bekatua egiten dute eta legea hausten dute, eta emakumeekin bat egin dute eta haiekin bekatua egiten dute, eta haietako batzuekin ezkondu dira, eta haiekin seme-alabak izan dituzte.
15. Eta lurrean erraldoiak sortuko dituzte, ez espirituaren arabera, baizik eta haragiaren arabera, eta zigor handia izango da lurrean, eta lurra garbituko da zikinkeria guztietatik.
16. Bai, suntsipen handi bat etorriko da lur osoan, eta uholde bat eta suntsipen handi bat izango dira urtebetez.
17. Eta jaio zaizun seme hau lurrean geratuko da, eta haren hiru seme-alabak harekin batera salbatuko dira: lurreko gizateria guztia hiltzen denean, bera eta haren semeak salbatuko dira.
18. Eta orain jakinarazi zure seme Lameki jaio dena benetan bere semea dela, eta deitu iezaiozu Noe; izan ere, zuretzat geratuko da, eta bera eta bere semeak salbatuko dira suntsipenetik, zeina lurrera etorriko den bekatu eta bidegabekeria guztiengatik, zeinak lurrean bere egunetan kontsumituko diren.
19. Eta horren ondoren, lurrean lehen gauzatu zena baino bidegabekeria gehiago izango da; izan ere, badakit santuen misterioak; izan ere, Jaunak erakutsi eta jakinarazi dit, eta nik irakurri ditut zeruko tabletetan.

107. KAPITULUA

1. Eta idatzita ikusi nuen belaunaldiz belaunaldi bekatuak egingo dituztela, zuzentasunaren belaunaldi bat sortu arte, eta bekatuak suntsitu eta bekatua lurpetik desagertu arte, eta ontasun mota guztiak etorri arte.
2. Eta orain, seme maitea, zoaz eta jakinarazi zure seme Lameki jaio den seme hau benetan bere semea dela, eta hau ez dela gezurra.
3. Eta Methuselahek bere aita Henok-en hitzak entzun zituenean —izan ere, dena sekretuan erakutsi baitzion—, itzuli eta erakutsi zizkion, eta seme horri Noe izena eman zion; izan ere, hark kontsolatuko du lurra suntsipen guztiaren ondoren.

108. KAPITULUA

1. Henok bere seme Methuselarentzat eta haren ondoren etorriko direnentzat idatzi zuen beste liburu bat, eta azken egunetan legea beteko dutenentzat.
2. Ongi egin duzuenoek, egun horiek itxarongo dituzue, gaizkia egiten dutenen amaiera eta bekatarien indarraren amaiera izan arte.
3. Eta itxaron bekatua igaro arte, zeren haien izenak bizitzaren liburutik eta liburu santuetatik ezabatuko baitira, eta haien ondorengoak betiko suntsitu egingo dira, eta haien espirituak hil egingo dira, eta negar egingo dute eta dolu egingo dute basamortu kaotiko batean, eta suan erreko dira; ez baitago lurrik han.
4. Eta han ikusi nuen hodei ikusezin baten antzeko zerbait; izan ere, sakonera handia zela eta, ezin nuen begiratu, eta suzko gar bat ikusi nuen distiratsuki, eta mendi distiratsuak inguratzen eta alde batera eta bestera mugitzen.
5. Eta nirekin zegoen aingeru santuetako bati galdetu nion eta esan nion: «Zer da gauza distiratsu hau? Ez baita zerua, su biziaren sugarra baizik, eta negar eta negar eta dolu eta min handiaren ahotsa».
6. Eta esan zidan: «Ikusten duzun leku honetan daude botata bekatarien eta blasfematzaileen espirituak, gaiztakeria egiten dutenenak eta Jaunak profeten ahotik esandako guztia bihurritzen dutenenak, baita izango direnak ere».
7. Batzuk zeruan idatzita eta idatzita daude, aingeruek irakurri eta jakin dezaten zer gertatuko zaien bekatariei, eta apalen espirituei, eta beren gorputzak atsekabetu eta Jainkoak konpentsatu dituenei; eta gizon gaiztoek lotsarazi dituztenei.
8. Jainkoa maite zutenak, eta ez zutena maite urrea, ez zilarra, ez munduko gauza on bat ere, baizik eta beren gorputzak torturapean eman zituztenak.
9. Sortu zirenetik, ez zuten lurreko janaririk nahi izan, baizik eta dena hats iragankor bat bezala hartu zuten, eta horren arabera bizi izan ziren, eta Jaunak asko probatu zituen, eta haien espirituak garbi aurkitu ziren, haren izena bedeinka zezaten.
10. Eta haientzat zor diren bedeinkapen guztiak liburuetan kontatu ditut. Eta beren saria esleitu die, zeren munduko bizitza baino gehiago zerua maite izan dutenak aurkitu baitira, eta gaiztoen oinpean zapalduak izan arren, eta haien aldetik irainak eta irainak jasan eta lotsatu izan arren, hala ere bedeinkatu egin naute.
11. Eta orain, argiaren belaunaldikoak diren onen espirituak deituko ditut, eta iluntasunean jaio zirenak eraldatuko ditut, haragian beren leialtasunak merezi zuen ohorearekin saritu ez zirenak.

12. Eta argi distiratsu batean aterako ditut nire izen santua maite dutenak, eta bakoitza bere ohorezko tronuan eseraraziko dut.
13. Eta distiratsuak izango dira zenbatu gabe alditan; zeren justizia da Jainkoaren epaia; zeren fededunei leialtasuna emango die bide zuzenetan.
14. Eta ikusiko dituzte iluntasunean jaiotakoak iluntasunera eramanak, eta zuzenak distiratsuak izango dira.
15. Eta bekatariek oihu egingo dute eta distiratsu ikusiko dituzte, eta egia esan, haientzat agindutako egunak eta sasoiak dauden lekura joango dira.